

Ҳасанбой Ғойиб

**ЮРАКНИНГ МАҲЗУН
ТУНЛАРИ**

шеърлар

**Қўргонтеппа-01.01.2012 й.
«Графика»**

ББК 84 Тоҷик 7-4+84 Тоҷик 7-5
Ғ-49

Мухаррир: Абдуҳафиз Мирзааҳмад
Компютерда саҳифаловчи: Азамат Юсупов

ISBN 978-99947-748-2-1

Муаллифлик ҳуқуқи Тоҷикистон Ҷумҳурияти
қонунлари ва ҳалқаро нормалар билан ҳимояланади.

ИЛОҲИЙ ВА ИНСОНИЙ ВАЗН

Шеър одам қонида марҳум шоир А.Маҳкам ибораси билан айтганда, «Буюк Парвардигор билан содир бўлган абадий аҳдлашувдан буён яшаб келмоқда», яъни, шеър илк бор руҳлар тарафидан Ҳақ таолонинг «Мен сизнинг Раббингиз эмасманми?» деган хитобига, «Албатта, Сен бизнинг Раббимиздирсан, Сендан бошқа Раббимиз йўқ» деган жавоблари шаклида янграган эди. («Аналҳақ» китобидан). Шунинг учун ҳам Шеър илоҳийдир. Улуғ шоиримиз Абдулла Ориф «Шеърнинг муқаддаслиги шунданки, у Ватан ва Иймон тушунчалари билан ғоятда эгиздир. Шеър шунинг учун ҳам муқаддаски, унинг бир вазни илоҳий, бир вазни инсонийдир; бир сатри осмоний, бир сатри заминийдир» деганларида нақадар ҳақ эдилар. («Жонфидолик» мақоласидан). Жаҳон шеърятининг гултожи ҳисобланмиш бизнинг форсий ва туркий тилларда битилган шеърларнинг, назму дostonларнинг асрлар оша яшаб келаётганлигининг сабаби ҳам бу асарларнинг исломий фалсафага асосланганлигидандир.

Бу ҳақда муҳтарам Шайх Муҳаммад Содик Муҳаммад Юсуф ҳазратлари ўзларининг «Аъзам Ўқтам хотираси» номли мақолаларида «Мазкур шоирларимизнинг шеърлари йиллар ўтиб, асрлар ўтиб тилма-тил кишиларнинг, халқимизнинг қалбида, ёдида, китобларида келиши асосан, шариатга боғлиқ эканлигидан, ҳикматга бой эканлигидан ва халқчил эканлигидандир» деб ёзадилар. Пайғамбаримиз Муҳаммад Мустафо (с.а.в.)нинг «Шеърда ҳикмат, сўзда сеҳр бор» деган ҳадисларининг маъноси ҳам айна шу тарзда тушунилади.

Ушбу китобга асосан, менинг кейинги ўн йил ичида(2001-2011йиллар) ёзган шеърларим киритилган. Шеърлар мазмунига қараб ушбу бўлимларга ажратилган:

Биринчи бўлим «Иймон гулшани» деб аталиб, Шарқ мумтоз шеърятимиз анъаналарига суянган ҳолда, Яратганга

хамду сано ва пайғамбаримизга салому саловатлар билан бошланиб, пайғамбаримизнинг ҳадисларидан, улуғ устозларимизнинг панду насиҳатларидан илҳомланиб ёзилган шеърлардан тузилган. Бу ҳам бўлса кўркув ва умид ичра яшаган ожиз банданинг Тангри раҳматидан ва қиёматда пайғамбаримизнинг шафоатларидан умидворлигининг белгисидир.

Иккинчи бўлимга «Ватан ифтихори» деб ном берилган. Бу бўлимга киритилган шеърлар ўз истиқлолининг 20-йиллигини нишонлаётган жонажон Тожикистонимизга бўлган меҳру муҳаббатимнинг, элу юртга бўлган ҳурматимнинг ифодасидир.

Учинчи бўлим «Ўзимга насиҳат» деб аталди. Одам фарзанди икки олам-руҳоний ва жисмоний олам ичра яшар экан, бу дунёга синов учун юборилганини, асл ватанига қайтиш учун нафс ва шайтон балосидан эмин бўлиши кераклигини теран англайди. Ва бу йўлда ўзининг ожизлигини ҳис этади ва Тангри мададига муҳтожлик сезади, унинг розилигини топсагина жаннатга қайта олишини, йўқса, хорликка маҳкумлигини тушуниб етади. Бу қисмат одам болаларига-илк аҳдлашувга биноан, фақат Ўзига қуллик қилишни бўйнига олган, аммо иблиснинг ёлғонига ишониб нафс балосига мубтало бўлган Одам Атодан мерос қисматдир.

Бу бўлимга кирган шеърлар ўз қисматини шеърга солган банданинг Ҳақни, ҳақиқатни ва ўзликни англаш йўлидаги рухий кечинмалари, фикру андишаларини ифодаловчи шеърлардан ташкил топган

Тўртинчи бўлим «Қисмат ёзиғи»да шеърятнинг ҳаётимдаги ўрни, унинг сеҳрли олами ҳақида, шоирликнинг шарафи, бурч ва масъулияти ҳақида ҳамда ўзимга устоз деб билган шоирларга нисбатан ҳурмат-эҳтиромим ўз аксини топган.

Бешинчи бўлим «Хотира гуллари» -муаллифнинг асли «наманганлик» бўлган бобокалонлари, ота-онаси ҳамда устозлари хотирасига бағишлаб ёзилган йўқлов шеърлардан ташкил топган.

Олтинчи бўлим «Дўстларим -давлатим» - дўстлик ҳақидаги фалсафий фикрларим ва менга ҳамдил, ҳамфикр бўлган дўстларимга бағишланган дўстномалардан иборат.

Еттинчи бўлим «Азизлар дуоси»- болалигим ўтган она қишлоғим ҳақида болалик хотиралари ила йўғрилган туйғуларим ифода этилган ҳамда фарзандларим келажагини кўзлаб айтилган панд ва насиҳатли шеърлардан тузилган.

Саккизинчи бўлим «Фасллар шеърляти»да турли фасллар чоғида ёзилган шеърларим жамланган.

Тўққизинчи бўлим «Севги изтироблари» - муҳаббатнинг «ширин изтироблар»ига бағишланган.

Ўнинчи бўлим «Таржималар»,

Ўн биринчи бўлим «Тўртликлар»дан иборат.

Бу шеърларни шоир қалбининг эзгу орзу армонлари ва умидларининг ифодаси деб қабул қилишингизни тилаб, хатолари бўлса авф қалами билан ислоҳ айлаб, камина ходимингиз ҳаққига ҳам дуо қилурсиз деган умидда эътиборингизга ҳавола этилман. Яратган Эгам барчамизга икки дунё яхшиликларини ато этсин.

Ҳасанбой Ғойиб

28.11.2011йил.





***ИЙМОН
ГУЛШАНИ***

- * *Муножот*
- * *Тавба айлаб*
- * *Шафоат қилинг*
- * *Ражаб ойи*
- * *Хуш келдингиз*
- * *Мавлуди Набий*
- * *Сабр*
- * *Савоб*
- * *Бир азиз зот...*
- * *Яшашни ўрган*
- * *Пайғамбар демишки*
- * *Навоий*
- * *Қаноат гўшаси*
- * *Қиёмат- қарз*
- * *Ваъда*
- * *Тасбеҳ*
- * *Менинг азизларим*
- * *Бўлмади*
- * *Мисли гул*
- * *Ошиқона*
- * *Етти калима*
- * *Тавба айлаб*
- * *Шафоат қилинг*
- * *Ражаб ойи*
- * *Хуш келдингиз*
- * *Мавлуди Набий*



- * *Сабр*
- * *Савоб*
- * *Бир азиз зот...*
- * *Яшашни ўрган*
- * *Пайғамбар демишки*
- * *Навоий*
- * *Қаноат гўшаси*
- * *Қиёмат- қарз*
- * *Ваъда*
- * *Тасбеҳ*
- * *Менинг азизларим*
- * *Бўлмади*
- * *Мисли гул*
- * *Ошиқона*
- * *Етти калима*
- * *Кечиримлилиқ ҳақида*
- * *Ният*
- * *Кибр ҳақида*
- * *Ибрат*
- * *Хушфеъллик*
- * *Муқаддас бурч*
- * *Ҳалоллик ҳақида*
- * *Илтижо*
- * *Қўрқув ва умид*
- * *Жуфт қилиб*
- * *Бир донога*

МУНОЖОТ

“Чўли ироқ”ни тинглаб

Ёндириб юборар жону дилимни
Вужудимни чулғар бир ҳазин титроқ.
Ёдимга солади ҳайҳот, ўлимни
Минг асрлик фарёд – “Чўли ироқ.”
Кўз олдимга келар қалбимда тошдек
Армонга айланган кадрдонларим.
Дунё қалқиб турар кўздаги ёшдек,
Нечоғлик ғанимат ушбу онларим.
Эвоҳ, арзугулик бир савобим йўқ,
Тангрим, тўзим бергин ожиз қулингга.
Умрим ўтаяпти учиб мисли ўқ,
Тангрим, ихтиёрим сенинг қўлингда.
Шаъни улуғ зотнинг карами ҳам кенг,
Қулнинг иши эса ялинмоқ фақат.
Рўзи қиёматда ўзинг бандам де,
Рўзи маҳшар Ўзинг айлагин шафқат.
Ёритиб юборар фикру ёдимни ,
Вужудимни чулғар бир ҳазин титроқ.
Ёдимга солади ҳайҳот ўлимни,
Минг асрлик фарёд – “Чўли ироқ”.

23.04.09.

ТАВБА АЙЛАБ

Умр асли синов экан афсус бунингладим кеч.
Бугун аста ортга боқсам яхши амал қилмабман ҳеч.
Сохта шуҳрат, шон ортидан юрдим ўзим билиб, билмай,
Айбларимни ювмоқ керак кўрқадурман бўлди деб кеч.
Ёшлигимда ҳақпарастман дея, афсус кўп сўзладим,
Чин мақсадни англаёлмай ҳою- хавасни кўзладим,
Кибру ҳаво, нафсу бало, молу дунё ишқи сабаб
Ҳалқ ичидан мен ўзимга ошиною дўст изладим.
Хатоларим ислоҳ айлаб, юзим ҳаққа бургим келар,
Тавба айлаб чин юракдан тўғри йўлдан юргим келар,
Аллоҳга ҳамд, пайғамбарим сизга саловатлар бўлсин,
Эрта тонгла, маҳшаргоҳда гирд¹ ингизда тургим келар.

7.03.08

¹ тожикча-ёнингизда

ШАҒОАТ ҚИЛИНГ БИЗНИ

Умр нима? Умр бу баҳоси йўқ сармоя,
Мазмун бўлар гар уни ёритса буюк ғоя.
Йўлинг нурафшон бўлгай, ҳаётинг нурга тўлгай
Қалбингда қад кўтарса иймон отли бир қоя.
Ёшлиқ ҳам ўтиб кетгай, келгайдир умр шоми,
Ногаҳон тўкилгайдир лиммо-лим ҳаёт жоми.
Фурсат кетмай фикр қил, охират айёмида
Манзилинг жаннатмидур ё дўзах издиҳоми.
Бу сабаб оламида ҳар ишнинг заволи бор,
Қаро ернинг тагида ҳисоби, саволи бор.
“Охират экинзори” демишлар бу дунёни,
Зое кетган ҳар бир он, лаҳзанинг уволи бор.
Чин мусулмон бўлса ким қилгай аҳдига вафо,
Аҳдига бевафолар қилгай ўзига жафо.
Гуноҳқор умматингиз ҳолига раҳм айланг,
Шафоат қилинг бизни, ё Муҳаммад Мустафо (с.а.в)!
26.03.08.

РАЖАБ ОЙИ

Устимизда оллоҳнинг ойи
Истиффор айт, тавба қил банда.
Замин асли имтиҳон жойи
Бандалик қил , бўлма шарманда.
Бандалик бу мусулмонликдир
Муъмин бўлар мардларнинг зўри.
Ражаб ойи. Бошимиз узра
Ёғиб турар тангрининг нури.

13.06.2010.

ХУШ КЕЛДИНГИЗ

Дарак берди бизларга ҳилол
Муборак ой-мавлуд ойидан.
Ху, ху ё ху дея тебрандим,
Юракнинг энг чуқур жойидан.
Раҳматга кон, нурсиз биз учун
Сиз севсангиз севади Аллоҳ.
Жоним фидо бўлсин сиз учун,
Хуш келдингиз, ё Расулulloҳ(с.а.в)!

31.01.2009й.

МАВЛУДИ НАБИЙ

Коинотнинг сарвари ё Мустафо хуш келдингиз.
Анбиёлар раҳбари ё Мустафо, хуш келдингиз.
Икки дунё бахтини топсин дея яздони Ҳақ,
Бизни сизга уммат этмиш ё Мустафо, хуш келдингиз.
Мен фироқ ўтида бемор, куйларим нолон эди,
Сиз туфайли дилга мен топдим шифо, хуш келдингиз.
Сиз барори қору борим, манбаи сидку вафо,
Сизга этсам арзигай жоним фидо, хуш келдингиз.
Ғойибингиз чашмаи илҳоми жўшгай мавж уриб
Мадҳингизни куйласа топгай сафо, хуш келдингиз.
Мақсадимдир равзаи покингизга бошим қўйиб
Ҳақ таоло амрини этсам адо, хуш келдингиз.

2009.

САБР

*«Сабрсиз иймон камолга етмас»
Ҳадис.*

Омад келганида ҳовлиқиб кетиб,
Асло кибрланма, вазмин бўл доим.
Заҳмат келганда ғам бошингга етиб
Ўзингни йўқотиб қўйма, илойим.
Иймнинг маҳкам тут, адашма роҳдан,
Гарчи сабр йўли мушқилдир, аён.
Бир ҳадис қолмишдир Расулulloҳдан:
«Сабрсиз камолга етмагай иймон».

18.02.03.

САВОБ

Кўчадан бир тошни чеккага олиб,
Ташламоқ ҳам катта савобдир, асли.
Беминнат қилинган бундай амалдан
Қоқилиб кетмагай одамзод насли.
Эмишки, ким эзгу, яхши амални
Дилида қилмоқни айласа орзу.
Меҳрибон Зулжалол унинг ҳаққига,
Шу амал савобин кўяркан ёзиб.

18.01.03.

Бир азиз зот кўрдим тақводор, мўмин
Яшайди бориға қаноат қилиб!
Бошқа зотни кўрдим дунёнинг қули
Яшайди ўзгалар ҳаққини юлиб.
Дунё қанча бўлса кўрингайдур кам
Сабр айланмаса содиқ ҳамроҳга
Биздан рози бўлгай ўз нафсимиз ҳам
Бўйсуниб яшасак одатуллоҳга.

04.09.05

ЯШАШНИ ЎРГАНГИН

“Расулulloҳ оламга тарқалмиш улуг дарахтдир.”
“Тарихи Муҳаммадия ” дан

Умрим ғафлат билан ўтмасин десанг,
Бажаргин Холиқнинг ҳар айтганини.
Умрдан не маъно келсангу кетсанг,
Ҳатто танимасдан Яратганингни.
Тириксан, тангрига имонинг келтир,
Бенасиб қолмагин бундай шарафдан,
Магар ниҳол бўлсанг илдизинг қидир,
Яшашни ўргангин улуг Дарахтдан!

18.02.2003.

ПАЙҒАМБАР ДЕМИШКИ...

«Фақирлик фаҳримдир»
Ҳадис.

Бу зебу зийнатлар, нақшу нигорлар,
Ҳаммаси ўткинчи, ҳаммаси бекор.
«Дунё меникидир» деган ғаддорлар
Ажал қаршисида титрарлар ночор.
Мол-дунё ортидан кибрланганлар
Тангри раҳматидан абад маҳрумдир.
Расулulloҳ (с.а.в.) демиш: «Эй умматларим,
Билсангиз, фақирлик – менинг фарҳримдир».

20.01.2003.

НАВОИЙ

1

Ишқ барқидан тушди менинг жонимга ўт,
Жон недирки тушди хонумонимга ўт.
Навоийни мутолаа айлаб эрдим,
Ҳоким ўлди хар лаҳзаю онимга ўт.

2

Васл умиди юрагимни ғарқ айлади,
Умидсизлик вужудимни тарк айлади.
Ёр сингари ёлғизлигин нажот йўли,
Англаб етгач Ёр ҳам мени дарк айлади.

3

Ҳам тану ҳам жондан мурод Ёр васлидир,
Бу ғанимат ондан мурод Ёр васлидир.
Рўзи маҳшар мақсадинг не деб сўрсалар,
Мен дегайман чекиб фарёд: Ёр васлидир.

06.12.08

ҚАНОАТ ҒЎШАСИ

Бизлар бу дунёда меҳмонмиз ахир,
Омонат берилган бизга жону тан.
Нафсининг тузоғига бўлмасдан асир,
Қаноат ғўшасин айлайлик ватан.
Қайга югурамиз, қайга чопамиз,
Ахир кўнгилдадир Оллоҳ висоли.
Бир дилни шод қилсак савоб топамиз
Байтуллоҳни тавоф қилган мисоли.

22.02..2004

ҚИЁМАТ- ҚАРЗ

Комил инсон бўл, деди Оллоҳ,
Яратганда Одам Атони.
Айб қилса ҳам бўлиб хайрихоҳ,
Кечирди у қилган хатони.
Ҳамду сано ўзига лойиқ,
Ҳар бир иши мақтовга арзир.
Кечиримли, узрли бўлмоқ,
Бандаларга қиёмат қарздир.

2001.

ВАЪДА

Кимки ваъдасида устувор бўлса,
Бажарса Холиқнинг барча фарзини.
Омонат ҳаққига риоя қилса,
Вақтида қайтарса олган қарзини.
Ҳалол касб айласа бу даҳри дунда,
Оллоҳни ёд этса саҳар чоғлари,
Унга насиб этар боқий умрда
Тенги, қиёси йўк жаннат боғлари.

29.29.2002.

ТАСБЕҲ

Оқшомда жуғрофий харита бўйлаб
Шимолга йўл олдим мен секин, равон.
Ошиб ўтиб бордим тоғ, даралардан
Музлар салтанати Арктика томон.
Қизиғи шундаки бунда қиш бўйи
Қуёш нур сочмагай, ҳоким эрур тун.
Шунга қарамасдан балиқлар сузар,
Қушлар учиб юрар, бўлмасдан маҳзун.
Ризқин овлар экан опоқ айиқлар,
Баҳайбат гавдаси бермайин ҳалал..
Музни ёриб юрар катта қайиқлар,
Қушлар тухум қўяр бунда бемалол..
Самода ложувард юлдузлар порлар,
Ой ҳам маликадек осмонни безар.
Оппоқ чағалайлар учишга чорлар,
Муз остида ҳатто мушуклар сузар.
Шунча мавжудотни сақлаб омонда,
Асраб турган зотга айладим таъзим.
Бир оят ёдимга келди Қуръондан:
«Фасаббих би-сми раббука-л-ъазим»²

12.02.2009й.

² «Бас, улуғ Парвардигорингизни номини поклаб тасбех айтинг» «Воқиъа» сураси, 96-оят.

Менинг азизларим, биродарларим,
Қалби дарёларим, қора кўзларим.
Ҳақнинг йўлларида топган ёрларим,
Имонлари ҳамроҳ, дини борларим.
Сизгадир самимий айтган сузларим.
Атрофга боқайлик айлаб тафаккур,
Қанчалар одилдир, яхшидир замон.
Андиша қилайлик ва яна бир зум,
Бизлар мусулмонмиз, Аллоҳга шукур,
Аммо юртда камми насаб мусулмон?
Фаришта гўдаклар туғилган замон
Қулоғига азон, такбир айтамыз.
Эзгу тилакларни тилаймиз шу он,
Лекин ўргатмаймиз ҳадису Қуръон.
Бу эзгу йулларга қачон кайтамыз?
Шукр, етиб келди муборак чоғлар.
Шу азиз кунларга гувоҳсиз сизлар.
Аллоҳга ҳамд айтиб кўкарар боғлар,
Аллоҳнинг ёдидан бедордир тоғлар,
Қачон уйғонамиз уйқудан бизлар?.

15.09.06.

БЎЛМАДИ

Ҳеч кишига Ҳақ йўлин топмоқлик осон бўлмади,
То пири комил унинг дардига дармон бўлмади.
Ошиқлик асрорига ҳеч ким ета олган эмас
То ҳануз шайтону нафсдан жони омон бўлмади.
Нози истиғносию жабру жафоси кўп эрур,
Қадрига етмас, кўйида кимки сарсон бўлмади.
Неча йилки васлининг умидида оввораман,
Ул пари бир лаҳза ҳам хонамга меҳмон бўлмади.
Ғойибо, ким ҳам етибдур маҳлиқонинг васлига
Бу фано даштида токим ишққа қурбон бўлмади.

12.04.09.

Мисли гул япроғидек титраб турар бу жонимиз,
Гоҳо қисмат зарбидан қочмоққа йўқ имконимиз.
Гарчи бу дунёи-дун ҳеч кимсага дўст бўлмагай,
Мангулик даъвосида ўтмоқдадир ҳар онимиз.
Бандаларга бу умр вақтинчалик сармоядир,
Истаган чоғ қошига чорлар яна Султонимиз.
Охират айёмида Тангри ўзи бергай мадад
Парҳезу тақво билан гар покласак иймонимиз.
Маърифатнинг нуридан бўлгай мунаввар кўнглимиз,
Анбиё ва чорёрлар бўлсалар ёронимиз.
Ғойибо, ихлос билан тутсак ҳақиқат йўлини,
Урмимиз ҳам яшнагай, обод бўлур давронимиз.

2002.

ОШИҚОНА

Висолига муштоқману кўрай десам кўзим етмас,
Жамолига ошиқману таърифлашга сўзим етмас.
Бунчалар ҳам кўп бўлмаса Ёрнинг нозу адолари,
Севганимни билиб туриб бир ишора, имо этмас.
Тонглар кутдим зор- интизор, йўлларми деб бир хушхабар,
Саҳар кезган насимлар ҳам аҳволимга парво этмас.
Шунчалар ҳам кўп эрурми менинг журму гуноҳларим,
Ёлборсам ҳам эртаю кеч, даргоҳига зорим етмас.
Ғойиб доим дуо айла, дуо ҳам бир ибодатдир,
Ҳадислардан далил борким дуолар бесамар кетмас.

05.10.2009й.

ЕТТИ КАЛИМА

Абулайс Самарқандийдан.

Ҳар ишни бошлашдан аввал доим дегил: «Бисмиллоҳ».
Бажо айлаб бўлсанг агар айтгил: «Алҳамдулиллоҳ».
Содир этсанг ёмон амал келтир: «Астағфируллоҳ»,
Ният қилсанг ҳар амални ,қўшиб қўй: «Иншооллоҳ».
Ҳар ёмонлик дуч келганда паноҳдир улуғ Аллоҳ,
Айтгил: «Ла ҳавла ва ла қуввата илла биллоҳ».
Бошинг узра мусибат айланганда қуюндек:
«Инна лиллаҳи ва инна илайҳи рожъиун» де.
Улуғликка етишгайсан, сени қўллагай Оллоҳ,
Еттинчи вирд доимийдир: «Ла илаҳа иллоллоҳ».

14.02.2011.

КЕЧИРИМЛИЛИК ҲАҚИДА

Банда кечирмагани, Худо кечирмас дерлар
Фарзандимиз барчамиз битта Одам Атонинг.
Бир бирининг ҳаққини ейди фақат қашқирлар,
Қадри бирдай азиздир султон билан гадонинг.
“От тепкисин кўтарар от” деган мақол ҳам бор.
Одам тафтини олар фақат одам боласи.
Ноқобил бандалардан етгай дилларга озор,
Ичида бўлар экан одамзоднинг оласи.
Мен ҳам умрим йўлида кўрдим турфа зотларни.
Тақдир тақоза қилди, сабаб бўлди вазият.
Имонли инсонлардан ўргандим ҳикматларни,
Дилозор каслардан ҳам чекдим роса азият.
Не бахтким мусулмонмиз, пайғамбарнинг уммати,
Аллоҳ ўзи ёрлақар пок бўлса дилда ният.
Кечиримли бўлса ким ошар қадр- қиммати,
Бу бизга пайғамбардан суннат бўлган фазилат.
09.02.2009 й.

НИЯТ

Тирикликдан маъно не деб,
Ботиний бир савол келур.
Хаққа караб нидо килсам
Муз юрагим кордай эрур.
Менинг умрим ишқ бағрига
Қўшилсайди томчи мисол.
Сингиб кетсам сўнг бағрига
Насиб этса менга висол.
Менинг умрим бир шўъладек
Ярақласа ишқ даштида.
Рози эдим куйсам кулдек,
Сўнг тирилсам ҳақ ишқида .

2001.

КИБР ҲАҚИДА

Агар кимнинг бўлса умиди,
Охиратнинг ноз-неъматидан,
Тарк этмасин Аллоҳ ёдини,
Ор қилмасин инсон зотидан.
Ким такаббур бўлса, шайтоннинг
Амалига ҳамроҳ бўлади.
Ер устида кибрланганлар
Жаҳаннамга бир-бир қулайди.

01.03.03.

ИБРАТ

Итоатда эрур қуёш,
Итоатда ой ва юлдуз.
Яратганга тасбеҳ айтиб
Айланишар кеча-кундуз:
«Субҳонал маликул қуддус»,
«Субҳонал маликул қуддус».³

25.02.2004.

ХУШФЕЪЛЛИК ҲАҚИДА

Қай бир оилада бўлса тотувлик,
Билгинки жаннатдан қошона бўлур.
Аҳиллик бўлмаган хонадон ичра
Дўзах ҳаётидан нишона бўлур.
Аёл эр кўнглининг хуш гули бўлса,
Эр аёл номусин қўриқчисидир.
Хушфеъл аёлларга олқишлар бўлсин,
Хушфеъллик жаннатнинг даракчисидир!

09.02.11

³ “Покдир Оллоҳ, подшоҳдир у”

МУҚАДДАС БУРЧ

Ҳар тонг уйғотади мени уйқудан
Беором кушларнинг тинсиз сайроғи.
Тун кўрпасин олиб аста устидан
Табиат кўтарар ҳаёт байроғин.
Шаббода юзимга майин урилар.
Ғафлатда қолмасин дея ҳойнаҳой.
Муқаддас бурчимни эслатиб турар
Офтоб шуъласида ялтираган ой.

5.03.2005

ҲАЛОЛЛИК ҲАҚИДА

Инсонмиз, сўзлашга демак ҳақлимиз
Сўзимиз ҳеч кимга келмасин малол.
«Кўчада ич, дейди доно халқимиз,
Ризқу насибангни тополсанг ҳалол».
Инсонмиз, яшашга демак ҳақлимиз,
Бизга бу ҳуқуқни берган Зулжалол.
Биздан рози бўлгай элу юртимиз,
Шу қисқа умрда яшасак ҳалол.

22.11.2003

ИЛТИЖО

Қуёш юзин тўсди чанг, тўзон,
Оқ либосин унутди тоғлар.
Юрагида буюк бир армон,
Қовжирайди гулзорлар, боғлар.
Кечир, бўлса гар бизда гуноҳ,
Махлуқингмиз- юмшат қаҳрингни.
Бандаларга раҳм қил, Оллоҳ,
Осийларга тўкма захрингни.

2003.

ҚЎРҚУВ ВА УМИД

Яшамоқ оғирдир яшамоқ қийин
Номарду нокаслар ичра одамдай.
Ловуллаб куяди аламдан бағир,
Дунёда бирорта мард қолмагандай.
Хиёнат тиғидан озор етса ҳам
Оллоҳ раҳматидан бўлмама ноумид.
Омад куши мени ташлаб кетса ҳам
Дилдан кетмаса бас қўрқув ва умид.

2005

Жуфт қилиб яратиб Зулжалол,
Сарафроз айлади инсонни.
Дунёда яшанг деб пок ҳалол,
Қалбига жойлади имонни.
Эркақлар бўлса мард, имонли
Пок тутар оила қўрғонин.
Эр зоти унутса иймонни,
Аёллар бузгайдир дунёни.

01.09.03.

Бир донога бердилар савол:
«Айт, ҳаётдан афзалроқ не бор?»
Деди: «Кимдан қолса яхши ном,
Афзалроқдир ҳаётдан минг бор»
Сўрадилар донодан такрор:
«Айт, ўлимдан афзалроқ не бор?»
Деди: «Ёмон отлик бўлмақдан,
Ўлим афзал саналар минг бор»

2004.

ВАТАН ИФТИХОРИ





- * Шу азиз юрт
- * Ниятинг йўлдошинг
- * Сен бир улуғ дарахтсан,
Ватан!
- * Шу Ватанда ўлмоқ бахтин
бер!
- * Ватан ифтихори
- * Муборак онлар
- * Истиқлол
- * Орияти
- * Ватан обод
- * Миллат дарду
- * Ватаним.
- * Тожик тили ҳақида
- * Тасанно
- * Инсоф мезон бўлса
- * Фидо бўлсин шу юртг
- * Шукрона
- * Ватан аждодлардан
- * Йигит бўлса
- * Ватан
- * Киндик қоним тўкилган
юрт

- * Ватан бахти
- * Роғун
- * Регар тупроғи
- * Икки тилли бир миллат
- * Меҳри дарё, мард ҳалқимиз
бор
- * Тожигу ўзбекча ширин
шеваси
- * Она шахримга
- * Муҳаббат бўлса дилларда
- * Чилламосор
- * Ҳовалингда
- * Чилламосорда ёзилган
шеърлар
- * Толбулоғ
- * Удум
- * Орзулари оппоқ эл
- * Боғбонқишлоқ ҳақида шеър
- * Ширкент дарёсига
- * Яхшиобод мадҳи



ШУ АЗИЗ ЮРТ

Туғилган юрт она каби азизлигин
Дилдан туйиб яшамоқ ҳам матонатдир.
Ватан учун хизмат қилсанг чин юракдан,
Ерда босган ҳар қадаминг зиёратдир.
Маърифатли бўлсин дея она элим,
Заҳмат чексанг ўлмасин деб она тилим.
Юрагингни кесиб ўтса ҳақнинг йўли,
Ҳар нафасинг, ҳар бир онинг ибодатдир.
Эй ватандош, шу азиз юрт, Тожикистон,
Барчамизга жондек азиз, қутлуғ макон.
Кел, яшайлик шу Ватанда аҳил, омон,
Аҳиллик ҳам яратганга итоатдир.

13.03.2010.

НИЯТИНГ – ЙЎЛДОШИНГ

“Ниятинг - йўлдошинг” дейдилар азал,
Яхши ниятларга тўлсин дилимиз.
Ҳар янги кун бизга бахт олиб келсин,
Нурли, равон бўлсин бизнинг йўлимиз.
“Ниятинг - йўлдошинг” дейдилар азал,
Элим, сенга садқа бўлсин жону-тан.
Сенинг камолингни кўрмоқ - истагим,
Сенинг ободлигинг бахтимдир, Ватан!

11.01.2010 .

СЕН БИР УЛУҒ ДАРАХТСАН, ВАТАН!

Ишқинг доим қалбимда яшар
Соғинаман узоқроқ кетсам.
Дунё сенсиз зулматга ўхшар,
Қуёшимсан, ўхшатиб айтсам.
Муқаддассан, қутлуғсан Ватан,
Онам каби меҳрибон, мунис.
Болалигим бағрингда кечган
Гарчи бу кун кетса ҳам олис.
Ота-онам бағрингда ётар,
Дийдорига зор қилиб кетган.
Сен бир улуғ дарахтсан, Ватан,
Юрагимга туташиб кетган.

14.03.2010.

ШУ ВАТАНДА ЎЛМОҚ БАХТИН БЕР!

Бир кун биз ҳам ўтиб кетамиз
Бу ҳаётга қониқмай, тўймай.
Қаро ерга элтадилар тез,
Уйимизга бир кун ҳам қўймай.
Озод бўлган руҳимиз секин
Парвоз қилиб кетади кўкка.
У барчани кўриб туради,
Парво қилмас ҳеч ким шўрликка.
Шунда бирдан аён бўлади.
Ким ҳақиқий дўсту ёримиз.
Дўстлар кўзи ёшга тўлади,
Хурсанд бўлар ағёрларимиз.
Не бўлса ҳам яратган Эгам,
Шу Ватанда ўлмоқ бахтин бер!
Шод бўлардим гар ёза олсам
Шу Ватанга арзигулик шеър!

2008.

ВАТАН ИФТИХОРИ

Ватан, сенинг бир кафт тупроғинг
Алишмайман сийму олтинга!
Ҳар бир гиёҳ, ҳар бир япроғинг,
Болаликдан сирдошдир менга.
Ватан, сенинг юксак тоғларинг,
Рух бағишлар туйғуларимга,
Эрк шамоли эсган боғларинг,
Ором берар уйқуларимга.
Ватан, сенинг соф ҳаволаринг
Менга она меҳридек суюк.
Нурдек шаффоф, зилол сувларинг
Бихиштдаги Кавсардек буюк.
Ватан, сенинг пок муҳаббатинг,
Дилимга жо туғилган ондан.
Дунёга кўрк берар келбатинг,
Азиздирсан мен учун жондан.
Ватан, сенинг ҳар бир саҳифанг,
Юрагимда бир-бир очилар.
Бир кафт тупроқ – энг ноёб тухфанг,
Ўлсам қабрим узра сочилар.

2001.

МУБОРАК ОНЛАР

Қанча гул умримиз ўтди беҳуда,
Ҳақ йўлни англолмай, оввора бўлиб.
Яшадик кўринмас ғуллар ичида,
Тарихни нутиб, ғафлатга тўлиб.
Тупрокдан яралган Ҳақ кулларига
Сиғиндик Худога сиғинганнамо.
Айландик шайтоннинг ҳаммолларига,
Нутиб нимадир рўзаю намоз.
Улуғ боболарнинг қутлуғ изидан
Бормадик “эскилик саркити ” дея.
Ишониб иблиснинг ёлғон сўзига,
Иғво тошин оддик кўҳна мозийга.
Аммо зулматнинг – да ёруғ куни бор,
Ёлғон ақидалар бўлди чил – парчин.
Магар Худо бордир, унинг дини бор,
Бугун юрт мустақил, ихтиёр эркин.
Ватанга қайтдилар валийлар руҳи,
Эрта кеч таралар муборак овоз.
Муборак онларга шукрона айтиб,
Ибодат қил, элим, мўминларга хос.

22.05.02.

ИСТИҚЛОЛ

(Санъат мактаби ўқувчилари учун ёзилган)
Эй Ватан истикқлол муборак бўлсин,
Шу шукух, шу иқбол муборак бўлсин.
Бағрингда янграсин шодлик куйлари,
Осмонинг мусаффо нурларга тўлсин.
Аждодлар маскани Оли Сомонсан,
Улуғлар куйлаган қутлуғ маконсан.
Рўдакий, Фирдавсий хоки бор сенда
Фарзандим учун ҳам она Ватансан.
Эй Ватан, истикқлол муборак бўлсин,
Шу шукух, шу иқбол муборак бўлсин.
Бағрингда янграсин шодлик куйлари,
Осмонинг мусаффо нурларга тўлсин.
Бирдамлик мангуга қолсин ҳамиша,
Тинчлик ва тотувлик бўлсин ҳамиша.
Озоду обод бўл эй азиз ҳалким ,
Бағринг севинчларга тўлсин ҳамиша.

2011

Орияти бор бўлган одам,
Ватанини севар ардоқлаб.
Бир кун келиб гадо бўлса ҳам,
Элу юрт дан кетмас йироқлаб.
Орияти бор бўлган одам,
Халқни ўйлар ҳар қандай онда.
Бир кун келиб шоҳ бўлганда ҳам,
Фақирликни қилмайди канда.

2002.

ВАТАН ОБОД

Абдурауф акага

Ватан обод йигитларнинг марди билан
Номард ўтар шаънида доғ, гарди билан.
Эл севмайди кимнинг агар парвоси йўқ
Одамларнинг қалбидаги дарди билан.
Мард яшаган юрт доимо боғ бўлади.
Номардлардан элнинг қалби доғ бўлади.
Ўз элини фарзандидек севолганлар
Халки учун суянчиғу тоғ бўлади.
Кўхна дунё чархпалакдек айланади,
Бунда ҳамма ҳокимликка шайланади.
Томирида мардлик қони оққан зотлар
Юртга асл сардор бўлиб сайланади.

2002.йил

Миллат дарду ғамидан ётлардан эҳтиёт бўл,
Тинчликни кўролмаган зотлардан эҳтиёт бўл.
Ватанда яшаб туриб, унга чин фарзанд бўлиб
Меҳрини беролмаган зотлардан эҳтиёт бўл.
Боғда сайрар булбуллар Ватанини севгандан,
Яшнаб очилур гуллар Ватанини севгандан.
Ғойиб, шавқу завқ билан мадҳ айлагин Ватанни,
Обод бўлур кўнгиллар Ватанини севгандан.

21.10.2011йил.

ВАТАНИМ

Менга ҳаёт инъом этган илдизимсан, Ватаним,
Умр йўлим равшан этган кундузимсан, Ватаним,
Мен-ку бир кун ўтгайдурман, тупроқ бўлгай бу таним,
Сен кўкдаги мангу сўнмас юлдузимсан, Ватаним.
Боболарим орзу қилган камолингни кўрдим мен,
Момоларим эртақ этган жамолингни кўрдим мен,
Сенинг озод кучоғингда давронимни сурдим мен,
Менга ҳаёт инъом этган илдизимсан, Ватаним.
Тақдир азал ҳар бир бошга солар экан савдолар,
Мен ҳам баъзан ёш бошимга орттирдим кўп ғавғолар,
Сенинг меҳринг нурларидан топдим дилга даволар,
Умр йўлим равшан этган кундузимсан, Ватаним.
Кучоғингда ўсиб ундим, шукроналар қилгайман,
Фарзандларим камолида келажагинг кўргайман.
Яратгандан сенга доим иқбол тилаб юргайман
Осмонимда мангу сўнмас юлдузимсан, Ватаним.

16.02.02.

ТОЖИК ТИЛИ ҲАҚИДА

Дунёда тиллар кўп гўзал ва жозиб
Барчасин ўрганмок эрур ноимкон.
Гўзал сатрларни битсинлар дея
Шу тилни яратган Ҳолики жаҳон.
Ҳатто Пайғамбар(с.а.в.) хам айтишларича
Тожикча лисонда «ду, ду» деганлар.
Узининг улуғвор салтанатини
Шу тилда бошқарган не жаҳонгирлар.
Қанча шоҳ асарлар нақшланмишдир
Шу тилда тарихнинг китобларига.
Ҳофиз ғазаллари илҳом бермишдир
Донишманд Гётенинг шоҳбайтларига.
Озод жаранглайди бугун Ватанда,
Унинг садосидан хушдир ҳар оним.
Ғойиб чин юракдан таманно айтар:
«Оянданг бор бўлсин қутлуғ забоним.»

30.09.2011 йил 16.40.

ТАСАННО

Бирлашмаган эл доим хор бўлар, талош бўлар,
Бундай элнинг бағри доғ, кўзларида ёш бўлар.
Бўлар элнинг фарзанди ўн бешида бош бўлар,
Эл дардини тинглаган ўғлонларга тасанно,
Хақ йўлини англаган инсонларга тасанно.
Юз йилда бир дунёга келар эмиш буюк зот,
Адолат бўлган мулкда кўнгиллар ҳам бўлар шод.
Мардлар йўлбошчи бўлса ватан ҳам бўлар обод,
Эл дардини тинглаган ўғлонларга тасанно,
Хақ йўлини англаган инсонларга тасанно.
Сиз юрган бу тупроқда буюкларнинг изи бор,
Ортингизда миллатнинг минглаб қора кўзи бор.
Ҳасанбекнинг дилида сизга айтар сўзи бор:
Эл дардини тинглаган ўғлонларга тасанно,
Хақ йўлини англаган инсонларга тасанно.

19.08.2004

ИНСОФ МЕЗОН БЎЛСА

Юрт гуллаб яшнагай бўлса адолат,
Инсоф мезон бўлса ҳар бир юмушда .
Хотиржам яшагай аҳли раият ,
Одиллик устувор бўлса ҳар ишда.
Мўминлар амири Ҳазрати Умар(р.а.)
Омонат деб билган давлат молини.
Шундан башарият мамнунлик билан
Хануз зикр этар унинг номини.
Азиз ватандошим ,келгин бизлар ҳам
Аждодлар пандига кулоқ тутайлик .
Адолат, инсофни кўнгилга жойлаб
Она юртимизни обод этайлик.

2011йил

*«Ватанни сев, тупроғини ўп,
Ҳар қаричи муқаддас бизга»
Ойбек*

Фидо бўлсин юрт учун ҳам тану ҳам жонимиз,
Армуғон бўлсин унга бор шараф ва шонимиз.
Жон қадар бизга азиз Тожикистон - хур Ватан,
Ул туфайли файзlidir ҳар нафас, ҳар онимиз.
Тинчлигу ваҳдат йўлин ихтиёр этгач элим,
Минг шукр бўлди бутун ушбу кунда нонимиз.
Мустақил юрт ҳурлигин рамзи-гимсоли ўшал,
Энг баланд байроқ учун берсақ арзир жонимиз.
Ғойибо, юрт васфида битгил Ўлмасдек ғазал,
Шоядки эл ёдида қолса шоир номимиз.

07.12.2011 йил

ШУКРОНА

Элим, қора кунлар кечди бошимиздан,
Дарёлар ҳам шўрландилар ёшимиздан.
Мош ўрнида тош чиққанда ошимиздан,
Оллоҳ бизга элим деган инсон берди,
Юрт тинчлигин ўйлагувчи султон берди.
Шукр айтсак арзир, эсди эрк шамоли,
Чирой очди бу шамолдан юрт жамоли,
Насиб этди бизга ватан истиқболи,
Оллоҳ бизга элим деган инсон берди,
Юрт тинчлигин ўйлагувчи султон берди.
Бугун бу юрт аҳиллигу ваҳдатдадир,
Фарзандлари бари унга хизматдадир,
Ёшлар иззат, кексалари ҳурматдадир,
Оллоҳ бизга элим деган инсон берди,
Юрт тинчлигин ўйлагувчи султон берди.
Синовларда синмади ҳеч бардошимиз ,
Меҳр билан нур сочмоқда қуёшимиз .
Ўз халқига муносибдир юртбошимиз,
Оллоҳ бизга элим деган инсон берди ,
Юрт тинчлигин ўйлагувчи султон берди.
Ким ёмондир эл ёдида доғи қолар,
Яхшилардан обод бўлган боғи қолар.
Ҳасанбойнинг ашъор битган чоғи қолар,
Оллоҳ бизга элим деган инсон берди,
Юрт тинчлигин ўйлагувчи султон берди.

05.02.05.

Ватан аждодлардан мерос бир қалъа,
Мозий ҳам ўзгармас яхши билингиз.
Беҳуда сафсата, ғийбатдан кўра
Сиз ҳам бу қалъага бир ғишт қўйингиз.
Аждодлар руҳини сиз чинқиратманг,
Улар шуҳратига тарих гувоҳдир.
Ўтганлар ҳаққига ёмонсўз айтмоқ
Тангри огоҳ этган қаттиқ гуноҳдир.

2003

ЙИГИТ БЎЛСА

Йигит бўлса, шижоатли, мард бўлсин,
Юрагида ўти бўлсин, дард бўлсин.
Дўсту ёвнинг кўзларига тик қараб,
Сўзломаса ранги хазон, зард бўлсин.
Йигит бўлса иймон унга ёр бўлсин,
Ҳақ севгиси қалбида тумор бўлсин.
Эл дуоси билан кўқарар одам,
Эл учун тоғ бўлсин, чинор бўлсин.
Яшар бўлса ҳақ, адолат талашиб,
Йигитлик ҳам кетар унга ярашиб.
Рақиблар ҳам тан бергуси оқибат
Юрар наслу насабини сўрашиб.
Юртим бағринг тўлсин мард ўғлонларга,
Хизматингга бел боғлаган жонларга.
Сенинг она тупроғинг обод айлаб
Довруғингни ёйсин кенг жаҳонларга.

07.03.2010.

ВАТАН

Ватан, менинг қалбимдаги зорим ўзинг,
Бу дунёда топган давлат, борим ўзинг.
Қайга бормай ёдинг мени тарк айламас,
Сен ягона менга ҳамдард, ёрим ўзинг.
Ҳар заррангни тавоф этгум юзларимга,
Ҳар гиёҳинг тўтиёдир кўзларимга.
Шукроналар айтгум нону тузларингга,
Ватан, менинг илҳом берган торим ўзинг.
Сен онамсан, алла айтиб оқ сут берган,
Сен отамсан, менга мангу ҳаёт берган.
Сен дўстимсан, жигаримсан бирга юрган,
Ватан, менинг қатордаги норим ўзинг.
Сен бордирсан менга ўзга бахт керакмас,
Сенга содиқликдан ўзга аҳд керакмас.
Бир кафт тупроғингдан ўзга тахт керакмас,
Ватан, менинг юксакдаги дорим ўзинг.

2002й

КИНДИК ҚОНИМ ТЎКИЛГАН ЮРТ

Менинг киндик қоним тўкилган юртим,
Жонимни сен учун айлайман тортиқ.
Сенинг дардинг асли бу менинг дардим,
Мен сени севарман ўзимдан ортиқ.
Ҳар бир ютуғингдан қувонгай кўзим,
Тожиқ элим менинг- қадрдон элим.
Туркзабон шоиринг бўлсам ҳам ўзим,
Сенинг-ла диним бир, бир эрур дилим.
Оғир синовларни бошдан ўтказдик,
Ҳамон дилдан кетмас унинг оғриғи.
Шу азиз кунларга Танги етказди,
Оламларни тутди сенинг доврўғинг.
Давр чархпалаги айланмасин терс,
Айланса Ҳақ йўлни топмоқлик қийин.
Миллатни олдинга олиб чиқмоқ - чун,
Меҳнат қилмоқ керак тун-кун тинмайин.
Токим дунё аҳли бизларга қараб,
Нокас, тиланчи деб қилмасин таъна.
Она еримизни айлайлик обод,
Келар авлод учун асрайлик яна.
Токим арзимаган мушкуллиқни деб,
Муқаддас ғоядан ортга қайтмайлик.
Қарам бўлиб яшаш минг марта хуб деб,
Қуллик қўшиғини қайта айтмайлик.
Токим англаб етсин ҳар битта юрак
Ватан олдидаги муқаддас бурчни.
Жўмард фарзандларни йўлламоқ керак
Масъул мансабларда ишламоқ учун.
Беш қўл баробармас деганларидек

Миллат душманлари юрар ғимирлаб.
Бир хато топдими тилидан қўймас,
Эрта кеч ғийбатлар қилар шивирлаб.
Қалбим озор чекар бундай гаплардан.
Дейман нега булар бунча бетайин.
Бош чиқариб юрсак битта ёқадан,
Толеъ бизга кулиб боқиши тайин.
Биз ваҳдат жомини кўтарган халқмиз
Дош бериб даврнинг туғёнларига.
Элим, ободликни истасанг агар
Ишонгин мард, ботир ўғлонларингга.

2008



ВАТАН БАХТИ СЕНИНГ БАХТИНГ

Ўғлим Муҳаммадjonга

Сен туғилган улуғ кундан,
Нурга тўлди бу олам.
Сенинг қутлуғ қадамингдан
Кўнглим чоғ бўлди, болам.
Сендек зукко набирасин,
Бобожонинг кўрсайди.
Яратганга айтиб таҳсин,
Кўнгли тоғдек ўсарди.
Умр-карвон, тақдир – сорбон,
Тутиб борар қўлингдан.
Паст-баландга дуч келганда,
Адашмагин йўлингдан.
Менинг умид чирокларим
Ёритсин толеъингни.
Сенга айтган ўғитларим,
Тарк этмасин дилингни:
Ўсиб-улғай, ўқиб-ўрган,
Элга хизмат қил, болам.
Ботирлардек жангга киргин,
Чорлаганда эл, болам.
Шу Ватаннинг бахт-иқболи
Сенинг иқболинг чиндан.
Фарзанд бўлгин, мард, фидойи
Рози бўлсин эл, Ватан.

2001

РОҒУН

Ваҳдат куйи таралган юрт, Тожикистон.
Эй, меҳнатдан яралган юрт, Тожикистон.
Ҳамдиллигу ягоналик шиоримиз,
Олам аҳли тан олган юрт, Тожикистон.
Ҳаёт асли синовлардан иборатдир,
Тинч ва тотув яшамоқ ҳам саодатдир.
Қутлуғ бўлса кўнгилдаги орзу, ният,
Рўёби ҳам Яратгандан башоратдир.
Бугун элнинг юрагида яшар Роғун,
Қатта кичик тилагида яшар Роғун.
Яқдиллик ҳам элнинг буюлигин рамзи,
Мард ўғлонлар билагиде яшар Роғун.
Эй она юрт, кўрай бахту камолингни,
Аллоҳ асло кўрсатмасин заволингни,
Роғун, роғун асрларга тенгдир номинг,
Ватан аҳлинг кўрсин ёрқин жамолингни.

16.02.2010й.

РЕГАР ТУПРОҒИ

Бу тупроқда яшаб ўтган.
Неча-неча ботирлар.
Эл ишонган алпоғутлар
Бу тупроқда ётурлар.
Бу тупроқда авлиёлар
Равзаси бор муқаддас.
Улар руҳи қўллагайдир
Ҳалқнинг қўли келса паст.
Бу тупроққа назар солган
Хизр алайҳиссалом.
Шундан Регар тупроғи бой,
Ҳалқи эса хушқалом.
Бу тупроқнинг йигитлари
Жўмард ҳамда паҳлавон.
Элнинг асл фарзандларин
Қўлла, Ватан, онажон!

2001

ИККИ ТИЛЛИ БИР МИЛЛАТ

Айтгин яна қаерда бундай ҳолни кўргайсан,
Гарчи тили бошқадир, бир хилдир урфу одат.
Иккисини кўрганда эгизак деб ўйлайсан
Исми жисмига монанд икки тилли бир миллат.
Азалдан бир Ватанда аҳил бўлиб яшаган
Дўстликнинг кучи билан яратган буюк давлат.
Гар ҳамла қилса душман, биргаликда курашган
Бирлик туфайли ғолиб икки тилли бир миллат.
Юлдузларга бўй чўзган боқиб дунё тоmidан
Бир-бирини камситмоқ бизга ёт бўлган иллат.
Таълим олган Навоий ўз устози Жомийдан,
Узтоз шогирд азалдан икки тили бир миллат.
Насиб этса кўп йиллар бирга умр кўргаймиз,
Аждодлар меросини асрамоқ бизга суннат.
Озод, эркин Ватанда қатта тўйлар қилгаймиз,
Доимо бор бўлгаймиз икки тилли бир миллат.

09.02.2002й.

Меҳри дарё, мард ҳалқимиз бор
Фахрлансак арзир чинакам.
Икки полвон курашга тушса
Дуо берар иккисига ҳам.
Меҳри дарё, мард ҳалқимиз бор,
Одилликда тенги йўқ ҳакам.
Ким курашда номардлик қилса
Кечирмайди уни сира ҳам.

05.02.2010й.

ТОЖИГУ ЎЗБЕКЧА ШИРИН ШЕВАСИ

Шаҳрим кўчаларин кезиб юраркан,
Ажиб бир ҳислардан шодланар қалбим.
Сенинг хислатларинг ўйлаб кўраркан,
Тасанно айтаман мен сенга, ҳалқим.
Бирор бир шаҳарда бундай ҳолатни
Кузатган эмасман ўттиздан ошиб.
Ҳамдиллик аталган буюк неъматни
Оллоҳ сенга берган ризқингга қўшиб.
Келиб қолганида гапнинг жўяси,
Юрак сўзларимни айтмоғим даркор.
Тожигу ўзбекча ширин шеваси,
Тошга жон бағишлар гўзал тилинг бор.
Тожикча бошланса суҳбатнинг боши,
Албатта ўзбекча топади яқун.
Бунда ҳеч ким юрмас миллат талашиб,
Бунда ҳар бир инсон дилимга яқин.
Шундай аҳил, иноқ эл омон бўлсин,
Асло тўқилмасин кўзидан ёши.
Топгани доимо тўйга буюрсин,
Бошида порласин иқбол куёши.

20. 07. 2006 й.

ОНА ШАҲРИМГА

Мен сени севаман, эй она шаҳрим,
Бир фарзанд онасин севган мисоли.
Хар гал кўрганимда илҳом бахш этар,
Кўлда китоб тутган шоир тимсоли.
Мен сени севаман, эй она шаҳрим,
Исми жисмига мос шаҳарсан гўзал.
Дарахтлар, дарёлар шоирдир бунда,
Шоирдир бу юртда одамлар азал.
Мен сени севаман, эй она шаҳрим,
Бағрингда улғайдим меҳрингга қониб.
Фарзандман, бурчимни англайман дилдан,
Сени мадҳ этаман ишқингда ёниб.

2006й

ЧИЛЛАМАЗОР

Анжирқишлоқ яқинида
Бордир буюк зиёратгоҳ,
Неча йилдир бу маконни,
Тавоф қилар Қалдирға тоғ.
Бир замонлар бу ерларда
Нафс–ҳаводан ўзни поклаб,
Оллоҳ кули-авлиёлар
Ўлтиришган чилла сақлаб.
Бунда худо зикри яшар,
Ҳар бир гиёҳ япроғида.
Ҳақни севган зотлар ётар
Чилламазор кучоғида.

2003

Ҳовалингда бор экан обу ҳаволар хуш-хуш,
Сувларида дард учун бордир даъволар, хуш-хуш.
Султон Увайс Қароний ҳазратимнинг равзасин,
Ким зиёрат айласа топгай маънолар, хуш-хуш.
Худди жаннатдан нишон айлаб Худо бизлар учун
Ҳадя этмиш, арзигаёй айтсак санолар, хуш-хуш.
Хушзабону хушзеҳин мардумлари бу ўлканинг,
Кўнгли пок, ихлослари юксак, аълолар, хуш-хуш.
Йўл юриб, дунё кезиб ҳеч қайда мен учратмадим
Хуш ҳаво, хуш манзара, гўзал маъволар, хуш-хуш.
Ғойибо, ибрат учун ер юзин сайр айласанг,
Босган изингдан очилур гули раънолар, хуш-хуш.

30.04.06

Муҳаббат бўлса дилларда бу замин у осмон яшнар,
Адоват тўлса дилларга демангиз бу макон яшнар.
Муҳаббат бир зиё бўлса адоват зим-зиё зулмат,
Меҳрдан нур эмиб тунлар, кўкда моҳи тобон яшнар.
Адоват айлағай вайрон неки бор юртда ободлик,
Магар вайрона тупроқда на қиру, на доvon яшнар.
Муҳаббат ошён этган кўнгилларда зулм бўлмас,
Бамисоли баҳор фасли келиб чўлу ёбон яшнар.
Не бахт ким топди юртимда қарор тинчлигу ҳамдўстлик,
Шукр айтгайдур Ҳасанбой чунин давру замон яшнар.

2003.

ЧИЛЛАМОЗОРДА ЁЗИЛГАН ШЕЪРЛАР

1

Қирдаги қамишлар
Тарихдан сўйлар,
Қирдаги қамишлар
Аллоҳни ўйлар,
Қирдаги қамишлар
Туну-кун бедор
Мангулик кўшигин куйлар.

2

Ойтепанинг этагидан
Илон изи йўллар ўтар.
Чилламозор кучоғида
Оби зам- зам оқиб ётар.
Аллоҳ суйган бандалари
Бу сувлардан шифо топар,
Аловуддин бобом руҳин
Дуо бирлан хушнуд этар.
Икки дунё хор бўлмагай
Кимки тутса Ҳақ йўлини.
Ихлос бирла тутинг дўстлар
Саййидларнинг пок кўлини .
Ойтепанинг этагида
Қир бағрида чилламазор.
Зиёратга келар кимнинг
Яратганга ихлоси бор.

02.05.2006

ТОЛБУЛОҚ

Эй толбулоқ, эй толбулоқ!
Ҳаволаринг кўнглим олди.
Бағрингдаги туғдонанинг
Шохларида дилим қолди.
Мангу яшил арчалардан
Яшаш сириш ўргандим мен.
Сувларингдан баҳра олиб,
Зикр айтган тилим қолди.
Сўкмоқ бўйлаб қирлар ошдим,
Ҳамроҳ бўлди тоғу тошлар.
Улар ҳар дам Ҳақни эслаб,
Туришларин билиб олдим.
Тол бағрида юрар шодон,
“Тақ-тақ” қилиб қизилиштон.
Какликларнинг сайроғидан
Хушхол бўлиб ўйга толдим .
Эй толбулоғ, эй толбулоғ!
Ҳаволаринг кўнглим олди.
Бағрингдаги туғдонанинг
Шохларида дилим қолди.

04.2006

УДУМ

Дўпписида куёш рамзи
Қалби куёш она элим.
Мадҳинг куйлаш олий қарзим
Эй қора қош она элим.
Мозийларнинг туб-тубига
Етиб борар илдизларинг
Фазоларда чакнаб турар
Неча ёрқин юлдузларинг.⁴
Бир ажойиб урфларинг бор
Хислатингга хислат қўшган.
Табиатнинг ўзи сенинг
Санъатингга санъат қўшган.
Тунов куни удум учун
Мослаб туриб ўз ёшимга,
Тоғ нусхали дўппи танлаб
Кийиб олдим мен бошимга.

2010йил.

4 -бугунги кунда коинотда Улугбек, Хоразмий, Ўзбекистон, Самарқанд, Беруний ва Авиценна номли сайёралар мавжуд.

ОРЗУЛАРИ ОППОҚ ЭЛИМ

Ўзбекнинг ҳовлиси кўркам бўлади,
Ўзининг жамбилу райҳони билан.
Муаттар атридан кўнгил кулади,
Уйлари гўзалдир айвони билан.
Ўзбекнинг тили ҳам шакардан ширин,
Аския, ҳазили дилларга ёқар.
Катгаю кичиги сизлар бир-бирин ,
Қалбида меҳрнинг дарёси оқар.
Ўзбекнинг уйи ҳам мудом бозордир,
Бир этак ўғилу қизлари билан.
Орзулари оппоқ, ниятлари соф ,
Меҳмон кутар нону тузлари билан.
Ўзбекнинг тушига жаннатлар кирар ,
Эзгулик безайди хаёлларини.
Ўзбек аёллари гулларни севар ,
Эрлари севади аёлларини.

08.2005

БОҒБОНҚИШЛОҚ ҲАҚИДА

Бу ерларда ёшлигим ўтди,
Илк севгимнинг азобин чекиб.
Бу ерлардан гўзаллар кетди,
Юрагимга наштарлар тикиб.
Бу ерларда содиқ сирдошим-
Кўхна чинор ўй сураб хануз.
Тушларига кирар эҳтимол,
Мени ташлаб кетган ўшал қиз.
Узун тунлар тинглаганман жим,
Дурбент сойнинг ғулувларини.
Мен севгандек севолмас ҳеч ким,
Боғбон қишлоқ сулувларини.

2002й.

ШИРКЕНТ ДАРЁСИГА

Ҳисор тоғин кўкрагидан
Сизиб чиққан армон, дарё.
Нурдек тиниқ, зилол сувинг
Жонгинамга дармон, дарё.
Тўлқинланиб, жўшар юрак,
Шовқинларинг авжларидан.
Шоир бўлиб кетсам керак,
Илҳомланиб мавжларингдан.
Тўлиб – тошиб оқавергин
Эй сен, мовий карвон, дарё.
Ҳисор тоғин кўкрагидан
Сизиб чиққан армон, дарё.

21.02.03.

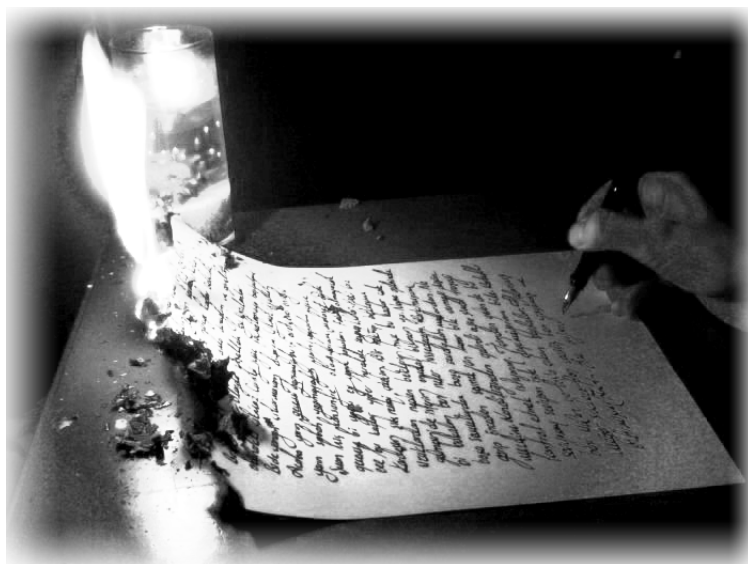
ЯХШИОБОД МАДҲИ

Исми жисмига мос бўлгани яхши
Ҳар бир маҳаллаю ҳар бир работнинг.
Савобни ўзига шараф деб билган
Одамлари бордир Яхшиободнинг.
Гузарлари бордир кўркам ва шинам,
Мен меҳмон бўлганман нечаларида.
Худди афсонага тушиб қолгандек
Адашиб қоласан кўчаларида.
Бу қишлоқ қалбимни ўзига тортар,
Боргим келаверар уни сўроқлаб.
Бу қишлоқда яхши дўстларим яшар,
Яхшилардан ҳеч ким кетмас йироқлаб.

23.05.03



ЎЗИМГА НАСИҲАТ



- * Ўтиб кетар
- * Ўзликни англамоқ..
- * Тин билмай
- * Нурдан
- * «Лисонут-тайр»
- * Эртанги кун
- * Хурлик ҳақида
- * Озод бўлиб
- * Севгим
- * Энг улуғ неъмат
- * Ишон
- * Кошкийди
- * Рухимга
- * Дунё
- * Кўнглим
- * Баъзан
- * Ёмғир ёғар тун бўйи
- * Ёлғизлик
- * Азиз дўстим
- * Умид ҳақида
- * Жисминг қафас
- * Имон ва ихлос



- * Кадр
- * Унутма
- * Ўзимга насиҳат
- * Ҳаёт бир
- * Одам бўлсанг
- * Ёшинг ўтган сайин
- * Тангрининг йўригин
- * Оиланинг
- * Тоғларга
- * Иқроп
- * Буюк аршининг
- * Рост сўзни айтган
марддир
- * Яшасалар
- * Инсоф
- * Ҳақиқат
- * Ҳиммат ва хайр
- * Бир куни
- * Чирок
- * Ўттиз етти
- * Кайфият
- * Яхшиликнинг ранги
ҳикмат



Ўтиб кетар бир кун умр-туш,
Эрта тонгда уйғониб кетгум.
Шунда балки инжа руҳимнинг
Маъносини ҳам англаб етгум.
Узиларман ернинг қарзидан
Топширарман унга вужудни.
Бандиликда яшаш тарзидан
Олиб кетгум ёлғиз сужудни.
Тарк этмаса дилни умидим,
Ҳамроҳ бўлса иймон, эътиқод.
Юксакларга парвоз этарман
Юз очади абадий ҳаёт.
Сокин тунлар кезаркан руҳим
Коинотлар, қитъалар аро.
Сени асло эслагим келмас
Гуноҳларга бошлаган дунё.

2011

Ўзликни англамоқ йўлидир мушкул
Бунда бериёзат бўлмайди силжиб
Гарчи ниятинг пок холисдир буткул
Гарчи дилда фақат Ҳақнинг илинжи
Ибодат қилсанг ҳам топмассан роҳат
Кунглинг ёришмагай юрурсан хомуш
Ҳақнинг раҳматиға етурсан фақат
Руҳингда юз берса буюк уйғониш.

09.09.04

Тин билмай ўтар умр,
Карвон ичра карвондек.
Лаҳзалар кечар бир-бир,
Юракдаги армондек.
Ўтмоқдамиз саргардон,
Хаёллар гирдобида.
Гоҳ ғамгинмиз, гоҳ шодон,
Улуғ Куннинг ёдидан.
Ҳеч ким бўлмайди устун
Юмалок ер шарига.
Сингиб кетамиз бир кун
Абадият бағрига.

15.04.02.

Нурдан яралгандир асли одамзод,
Фақат унинг шакли қорилган лойдан.
Бир куни у шаксиз бўлажак озод
Ва учиб кетади ер деган жойдан.
Муқаддас даргоҳда у бошлар ҳаёт,
Илоҳий сувратда латиф ва нурлик.
У ерда янграйди энг гўзал баёт,
У ерда ҳукмрон абадий ҳурлик.
Ўшал манзил сари талпинар руҳим
Дилим ишқ ўтида куйиб борадир.
Бу дунё шунчаки мусофирхона,
Бунда вужудимнинг кули қоладир.

2002

«ЛИСОНУТ-ТАЙР»НИ ЎҚИБ

Самода чинқирар боболар руҳи,
Авжига чиқаркан шайтоний иллат.
Англолмас панд берди қайси гуноҳи,
Минг йиллик тарихи бўлган бу миллат.
Улуснинг бўйнида уқубат тавқи,
Дўзахий шаклда дунё намоён.
Одамда кадр йўқ, йўқ ҳаёт завқи,
Ердан кўтарилган инсофу иймон.
Одамий тилингни буткул унутиб,
Қушдек парвоз этсанг руҳлар баҳрига.
Ёки сайёралар бағрига учиб,
Танҳо қўним топсанг улар бағрида.
Тоат–ибодатни бажо келтириб,
Тинмай сажда қилсанг Ҳақ Таолога.
Одамий тилингни буткул унутиб,
Қушдек парвоз этсанг арши аълога.

2002.

ЭРТАНГИ КУН

Эртанги кун тақдир хатида
Не ёзилган менга ноаён.
Лой вужудим салтанатида
Руҳим тинсиз қилар ғалаён.
Кимлигингни англа деб гирён,
Юксакликка мени чорлайди.
Лекин нафсим ошноси- шайтон
Ҳар қадамда йўлим пойлайди.
Икки ўтнинг исканжасида
Мен иккига парчаланаман.
Турган каби жар ёқасида
Изтиробдан лов-лов ёнаман.
Фақат сенга айтгум дардимни,
Танҳо ўзинг энг содиқ ёрим.
Кеч уйғонган ожиз бандангни
Афу этгин, Парвардигорим!

2004.

ҲУРЛИК ҲАҚИДА

Хурлик, озодлик деб курашиб ўтган
Азалдан миллатнинг зўр ўғлонлари.
Бири ғолиб бўлиб мақсадга етган,
Бири қувғин бўлган Ватандан нари.
Мен ҳам ўз-ўзимни савол айладим,
Хўш, бугун мен қулман кимнинг олдида?
Шунда руҳ қушимга панжара солган
Рақибларим келди кўзим олдида.
Мени сарсон этиб етаклаб юрган
Асли нафсим экан биринчи душман.
Шайтони лаъиндир гиж-гижлаб турган
Шу иккисин енгсам мен озод қушман.

11.02.2009й.

Озод бўлиб яшаш учун қалбимизда
Баъзан етмас журъатимиз, баъзан шуур.
Жумбоқларга тўла ҳаёт мактабида
Биз яшашни ўрганамиз бутун умр.
Руҳимизда жилваланган илоҳий нур
Юксакларга чорлаб турар кўнглимизни.
Лекин маккор рақибимиз шайтон қурғур
Ҳар қадамда пойлаб турар йўлимизни.

2003

СЕВГИМ

Марвариддек қалбим тубида
Пок севгимнинг ёди яшайди.
У умримга бағишлар илҳОм,
Унинг билан умрим яшнайти.
Маккор дунё хийлаларидан
Бўлмагайман асло паришон.
Унинг ёлфон салтанатида
Яшайпман етгунча имкон.
Қисматимдир- оғиру енгил
Йўлларига кўниб қолганман.
Чин дунёга ёруғ юз билан
Бормоқликни ният қилганман.
Севгимнинг пок шуълаларидан
Кўнглим тулар доим ёришиб.
Бир кун тугаб қолганда умрим
Рухим кетар унга қоришиб.

2005й.

ЭНГ УЛУҒ НЕЪМАТ

Турфа одамлару ташвишлар аро,
Яшаркан фикринг ҳам борар ўзгариб.
Онгинг ҳам ўсади лаҳзама лаҳза,
Очилиб боради қалбинг кўзлари.
Эришдай туюлар баъзан ўзингга
Юксак оҳангларда ёзган шеърларинг.
Масъуллик сезасан ҳар бир сўзингда,
Англайсан кўплигин қалби кўрларнинг.
Баъзан оёғингдан чалмоқчи бўлар,
Номард рақибларинг майда гап дўстлар.
Мақсад юксак бўлса, ким бўпти улар
Қалбингда яшашга иштиёқ ўсар.
Дунёга боқасан тийран кўз билан,
У ҳам жаҳолатдан жуда чарчаган.
Энди муҳаббату ширин сўз билан
Далда бермоқ керак барча-барчага
Сен теран англайсан нажот ишқдадир
Энди ҳар бир фурсат сенга ғанимат.
Аллоҳ ризоси ҳам эзгу ишдадир,
Ҳақ ризосин топмоқ - энг улуғ неъмат.

13.01.2007

Ишон, ҳаёт ҳали олдинда,
Заминдаги умр бир довон.
Ердан кетгач само бағрида
Инсон умри этади давом.
Ҳақнинг одил ҳукмига кўра
Буюк тонгда барча тирилгай.
Унда бирдир гадо ҳам, шоҳ ҳам
Бани одам бир хил сўралгай.
Банда бўлсанг, ҳаққа интилгин
Парчалансин кўнглинг қулфлари.
Эслаган чоғ ёнингда турар
Ўтган етти пуштинг руҳлари.
Сен уларни дуо айлагин,
Тоқим улар руҳи бўлсин шод.
Қиёматни бугун ўйлагин,
Нафсдан айла руҳингни озод.

2002

Кошкийди

Кечиб нафсим хоҳишидан
Кўнгил боғинда шоҳ ўлсам.
Кечиб олам ташвишидан
Чекиб узлатда оҳ, ўлсам.
Туну кун илтижо айлаб,
Ёлғиз Ҳақни ризо айлаб,
Тақвони қалбга жо айлаб,
Залолатдан паноҳ ўлсам.
Кезсам излаб она-ерни,
Аллоҳ ато этса пирни.
Ҳизмат айлаб топсам сирни,
Кийиб бошга кулоҳ, ўлсам.
Истаб йўклик диёрини,
Ювиб дилнинг ғуборини,
Ташлаб кибр зуннорини,
Кошкийди хоки роҳ ўлсам.

18.01.2006

РУҲИМГА

Ҳаёт нима? Ўлим нима?
Мангуликнинг ёнида.
Тўлғонасан мисли кема,
Коинот уммонида.
Нурга ташна бир учқундек,
Милтирайсан уззу кун.
Ёвуз кучлар чангалида,
Қолиб кетмай деб буткул.
Вақт карвони ўтар экан,
Шиддат билан бетўхтов.
Мақсад сари интил, руҳим,
Гарчи йўлда кўпдир ғов.
Таслим бўлма, кўрқувни енг,
Шунда йўл равшан бўлар.
Сен ўзинга ишонган кун
Ғолиблик ўзи келар.

2002.

ДУНЁ

Дунё ёлғончидир, дунё ишвакор,
Ром этар ўзига, маккордир жуда.
Кеча мўмин эдик ҳамда беғубор,
Бугун югурамиз нафс илинжида.
Балоғат палласи етгани сайин,
Улғайиб бормокда нафсимиз гуё.
Асл мақсадимиз бўлса ҳам тайин,
Ўтпимиз дунёга бўлиб махлиё.
Мансаб талашамиз, шаън талашамиз,
Ғийбату фасодга бойдир суҳбатлар.
Эй юрак, биз қачон қайнаб, тошамиз,
Айт, қачон топамиз савоб, раҳматлар?!
Ўйлагин, боришинг Ўзига қайтиб,
Оқизиб кўзлардан зардобли ёшни.
Эй юрак, тавба қил, истиғфор айтиб ,
Тошга ур кибрга берилган бошни.
Олдинда қиёмат даҳшати ётар,
Қара, кўринмокда аломатлари:
Тунлари кўркувдан шиддат-ла чопар,
Самода тангрининг олов отлари.

27.09.04

Кўнглим менинг, эй нур каби ёруғ кўнглим,
Шабнам янглиғ ғуборлардан фориг кўнглим.
Қисматимнинг пасту баланд йўлларида
Гоҳо баҳор, гоҳо куздек сарик кўнглим.
Ошно эдик, гарчи гўзал хаёлларга,
Дучор бўлдик биз доғули шамолларга.
Аршмас, фано тупроғида сарсон юрдик,
Жавоб излаб кўп жумбоқли саволларга.
Садоқату диёнатдан айтдик зорлар,
Тушунмади бизни асло дўсту ёрлар.
Эрмак бўлдик юраги тош сулувларга,
Бошимизга хижронидан инди қорлар.
Кеч англадик Ҳақсиз дунё чоҳ эканин,
Танҳо ўзи йўлбошчию, шоҳ эканин.
Ором фақат ҳақ ишқида ёнмоқлигу,
Ибодат-ла дунё гулшан, боғ эканин.
Беҳуда ўтказмасдан шунча фурсат,
Бўлмасмиди Ҳақ сориға юзни бурсак.
Сароблардан ҳақиқатни излагунча
Бўлмасмиди Ҳақ ишқида ёниб юрсак?!

2003

Баъзан ҳаёт менгзайди дорга
Яшамокдан қолади кўнгил.
Хиёнатнинг тиконларига
Дош беролмас кўнгил-нозик гул.
Шунда ўздан сўрайман инсон,
Бу дунёга келгандир нечун?
Ахир бизни яратган Яздон
Мўжизалар яратмоқ учун.

2003.

“Ёмғир ёғар тун бўйи”
Р.Парфи

Ёмғир ёғар тун бўйи тинмай,
Бўйсиниб тангрининг амрига.
У тонгни соғиниб ёғади,
Йиғлайман кўшилиб ёмғирга.
Тун бўйи чак-чаклаб ёғади,
Дардим-да тўкилар тун бўйи.
Бағримни соғинчлар ўртайди,
Мен тонгни кутаман шу куйи.

04.09.2005

ЁЛҒИЗЛИК

Давраларда розимни айтиб
Давраларда айшимни сурдим
Лекин бари туш каби ўтиб,
Ўзим билан тоқ, ёлғиз қолдим.
Санамларга ишқимни бериб,
Лабларидан бўсалар олдим.
Лекин бари тушга айланиб
Ўзим билан тоқ, ёлғиз қолдим
Сарқашликни айладим қанда,
Юзим бурдим муқаддас роҳга.
Кечалари ёлғиз қолганда,
Сажда қилдим буюк Оллоҳга.
Ва англадим буюк ҳикматни
Унингдек йўқ дўсту вафодор.
Дил розию ишқ-муҳаббатни
Танҳо унга айтмоқлик даркор.

27.01.02.

Азиз дўстим дил қаъбасини
Поклаб тургин такрор ва такрор.
Суюкли дўст бир кун ичида
Назар ташлар унга неча бор.
Меҳмон келса дастурхонингни
Безагандек нозу неъмат-ла.
Яхши ният, дуолар билан
Ҳар сония уни зийнатла!

12.02.11

УМИД ҲАҚИДА

Умидсизлик нечун айтгин эй юрак,
Қисмат зарбларидан қолдингми толиб.
Тангридан тиласанг чин ихлос билан
Эртага сен яна бўласан ғолиб.
Ҳақ бизга яқиндир ҳаммадан кўра
Унга таваккал қил - дунё боумид.
Нима орзунг бўлса ўзидан сўра
У севган қулларин қўймас ноумид.

2011

Жисминг қафас, руҳинг эса қуш,
Ақл сенга берилган чироғ.
Ўлимгача бир лаҳзалик туш,
Гарчи туюлса ҳам кўп йирок.
Ҳаловатли кўринган дунё
Бир кун тутар аччиқ шаробин.
Ақл билан юксакка интил
Тортиб қўйиб нафснинг танобин.

12.02.11

ИЙМОН ВА ИХЛОС

Сен қалбингни айлантиргин осмонларга,
Ёққин унда маърифатнинг қуёшини.
Холис бўлсанг осмонинг ҳам нурли бўлар
Малаклар ҳам истар унинг зиёсини.
Маҳлуклардан умидинг уз, ҳаққа юзлан,
Ҳар нечук сен бу иллатдан бўлгин халос.
Соғлом қалбда энг аввало билсанг агар
Жо бўлмоғи керак иймон ҳамда ихлос.

09.02.11

ҚАДР

Қадрлидир кимнинг ахлоқи гўзал,
Ҳамда мавжуд бўлса дилда ҳиммати.
Солиҳ инсонларни дўст тутган маҳал,
Ортиб борар яна қадр-қиммати.
Ноёб неъмат эрур қадр туйғуси,
Аммо энг муҳими уни сақлашдир.
Қадрни сақлашнинг ягона йўли,
Ёмон амалардан ўзни асрашдир.

09.02.11

УНУТМАГИН

Унутмагин, бир куни келиб,
Омад сендан юз буриб кетса;
Тарк этсалар дўстларинг бир-бир,
Сочларингга оқ қиров инса.
Хуш кўрмаса ҳатто хотининг,
Бор дунёнгдан бўлсанг ҳам жудо.
Унутмасанг сен ўзлигингни,
Демак, сени севади Худо!

11.04.2007й

ЎЗИМГА НАСИҲАТ

Бу дунёга нега келдим деб,
Сўрадингми ўзингдан бир бор?
Ёки фақат дунё ғамин еб,
Ўтмоқдасан ҳаётдан бекор?
Гарчи қазо ҳукми мутлоқдир,
Ўзгартиргин қадар ҳукмини.
Яхши амал, савоблар билан,
Осон айла сафар юкини.

2002.

Хаёт бир бор берилган ахир,
Яша унда ҳалол ва мағрур.
Рўёларга бўлмагин асир
Юрагингдан кетмасин сурур.
Ишқ муҳаббат майин ич тўйиб
Қумсаб яша ёрнинг васлини.
Илк севгингни унутмагандек
Ёдингда тут хазон фаслини.

15.04.2007

Одам бўлсанг ўзингни элингдан жудо қилма,
Жондан кечсанг кечгину номусинг фидо қилма.
Кўксингда урган юрак имондан топсин дарак
Мол дунё деб ўзингни нафсингга гадо қилма.
Кийсанг ҳам кимхоб, мовут, бағрига олар тобут,
Сўнгни он надоматдан йиғлабон нидо қилма.
Марддан эл фахрланар, номарддан нафратланар,
Эл назаридан қолиб адашма, хато қилма.
Ғойиб, доим ҳам замон ўхшамас-ку замонга,
Адолат йўқ экан деб қаддингни дуто қилма.

10.03.2010.

Ёшинг ўтган сайин юрмайсан мағрур,
Ўлим андишаси ўртар ёдингни.
Баъзан изтиробдан куяди бағир,
Дунё кўтаролмас сенинг дардингни.
Ўлим андишаси ўртар ёдингни,
Хотирга тушади қиёмат-қойим.
Тингламас у кунда ҳеч ким дардингни,
Магар раҳм этмаса қодир худойим.
Баъзан изтиробдан куяди бағир,
Лоқайдлар қалбингга беради озор.
Чоғлангинг келади курашга, тагин,
Андиша қиласан - олдда ўлим бор.
Дунё кўтаролмас сенинг дардингни,
Мардлар қарғишига учраган дунё.
Юрак, ўйла ўзинг, ўз тақдирингни
Сенинг келажагинг кундузми, тун ё?!

05.2005й

Тангрининг йўриғин тутса ким
Саодат соҳиби бўлажак.
Жаҳолат аҳлидан асрасин,
Дунёга ғул-ғула солажак.
Жоҳил ҳеч нарсадан тап тортмас,
Суйгани ягона шаҳватдир.
Кўзлар кўр бўлгани даҳшатмас,
Кўнгиллар кўрлиги даҳшатдир.

2005

Оиланинг бахт-саодати
Эр-хотининг ўзига боғлик.
Уйғун бўлса муносабатлар
Турмуш бўлар ширин, чиройлик.
Обод бўлса рўзғори эр ҳам
Кўча куйда юрмайди кезиб.
Аёл тунни ўтказмас ёлғиз
Оппоқ парқув болишни эзиб.

09.02.11

ТОҒЛАРГА

Тоғларга ҳавасим келади менинг
Улуғвор, ҳайбатли, гўзал тоғларга.
Улар гувоҳидир минглаб тақдирнинг,
Гувоҳ бўлган бахтли, ғамли чоғларга.
Тан бериб тақдирнинг ҳукмига дилдан
Метиндек бир жойда туришар қотиб.
Давру давронларнинг фитналаридан
Улар ўзлигини қўймас йўқотиб.
Уларда сабот бор, бордир ирода,
Мослаша олишар ҳар бир фаслга.
Тоғларнинг бир кунин зикр айласам
Ўрганмоққа етар бутун асрга.
“Камтарга камол ” деб айтилган мақол
Тоғларнинг хулқиға жуда келар мос.
Демак ўсиб борар тоғлар ҳар маҳал,
Демак тоғларнинг ҳам бедорлиги рост.
Эҳ, биз инсонларчи, қисқа умрнинг
Ғанимат эканин англаб етмаймиз.
Асири бўламиз нафсу ғурурнинг
Тақдирнинг ҳукмиға сабр этмаймиз.
Бас, етар, бугундан яшай бошлайман
Тоғлардек бўйсиниб Ҳақнинг амриға.
Энди тақдиримдан ҳеч зорланмайман,
Айтсам дардим айтгум одил Тангриға!
11.02.2009.

ИҚРОР

Ҳайикмасман ёвлардан аммо,
Дўстларимдан қўрқаман бироқ.
Неча дўстим ёнимда юриб,
Кўкрагимга қадади пичоқ.
Айб ўзимда дея ҳар қалай
Мен кечирдим уларни бесўз.
Янги дўстлар топдим бир талай,
Ёвдан бадтар меҳру вафосиз.
Ва англадим бу олам аро,
Битга дўст бор, бор битга ғаним.
Ягона дўст ўзингсан, Худо,
Шайтон эрур асл душманам.

08.08.2004й

Буюк аршнинг соҳиби,
Ибрат бўлсин деб бизга,
Қаро тунни ҳар қуни,
Айлантирар кундузга.
Олти кунда бор айлаб,
Еру кўкнинг мулкани.
Ҳидоят қилар ойлаб,
Бандаларнинг ҳулқани.
Тавба айлаб юракдан,
Ким юз бурса тавобга.
Тангри унинг гуноҳин,
Айлантирар савобга.
Дўстлар Кавсар сувидан,
Ичай десангиз қониб.
Яхшилик қилинг дилдан,
Улуғ Кунга ишониб.

2002

РОСТ СЎЗНИ АЙТГАН МАРДДИР

Арслон изидан қайтмас, йигит сўзидан дерлар
Лафзи йўқ зотлар мудом халқнинг бошига дарддир.
Яхши-ёмон кунларда марду номард билинар,
Қилич келса ҳам бошга рост сўзни айтган марддир.
Ҳақ ризосин топмоқлик ҳар бандага қарз эрур,
Бу бизга Яратгандан фарз бўлган буюк ахддир.
Ваъдага вафоси бор дилларда жўшар сурур,
Қилич келса ҳам бошга рост сўзни айтган марддир.
Ёлғончи, мунофиқни Ҳақ ҳам, халқ ҳам севмагай.
Ёруғ юзла яшамок, нақадар олий бахтдир.
Имони бор инсонлар то абад кам бўлмагай,
Қилич келса ҳам бошга рост сўзни айтган марддир.

19.01.05

Яшасалар эди одамлар
Етиб бир бирин қадрига.
Камайрди юракда ғамлар
Қўшиларди умр умрига.
Муте экан умримиз токи
Дунё деган ёвуз сеҳрга.
Яшагаймиз доимо ёлғиз
Мудом ташна булиб меҳрга.

2004

ИНСОФ

Ҳар нарсанинг ўлчови бордир,
Мавжуд ҳатто инсоф мезони.
Тарозуси марҳамат бўлса,
Шафқат эрур унинг мезони.
Бузилмасин десангиз агар,
Бу дунёнинг мувозанати.
Чикманг инсоф чегарасидан
Инсоф эрур ҳаёт зийнати.

2002.

ҲАҚИҚАТ

Бир қудрат бор қиличдан кескир,
Эгилса ҳам ҳеч қачон синмас.
Ёвуз кучлар бирлашганда ҳам,
Бу қудратни парчалай олмас.
Хоҳ шоҳ бўлсин, хоҳ бўлсин гадо,
У барчага бера олар панд.
Тилда ёлғон айтган кимса ҳам
Дилда унга доим берар тан.
Писанд қилмас у ҳеч бир зотни,
Қўрқмагай у шайтон макридан.
Ҳатто ёлғон тўла ҳаётни
Кутиб олар ўлим шаклида.

05.03.03.

ҲИММАТ ВА ХАЙР

Йигитнинг бир қўли хайр дейдилар,
Ҳиммат камарини боғланг йигитлар.
Эл дуосин олай десангиз ўзни
Ватан хизматига чоғланг йигитлар.
Буюк боболарнинг авлодидирмиз,
Шу юрт ободлиги бизнинг бахтимиз.
Қўли очик бўлса кимнинг агарда,
Умри узун бўлгай дейди ҳалқимиз.
Асли савоб ишда сиз бир сабабкор,
Тангри ўзи қўйган ризқ-рўзни сочиб.
Қишлоқ четидаги ҳув бобо чинор,
Минг йил яшаётир қафтларин очиб.

20.06.2010й.

БИР КУНИ

Бир куни хазонлар пойимга
Поёндоз мисоли тўшалгай.
Сарғайиб тош қотган армоним,
Бир куни тупроқдек ушалгай.
Бир куни бу дардман вужудим,
Рухимни қўйворар қафасдан.
Тириклик занжири узилиб,
Кетгуси энг сўнгги нафасдан.
Кетарман тарк этиб заминни
Қуш каби учарман арш томон.
Мўминлар айтишгач «Омин» ни,
Рухимда бир байрам бошланар...

2001.

ЧИРОҚ

Чирок ўчди, аммо милтиллаб турар
Қалбимда умиднинг шуъласи,
Хайрият, юрагим бир текис урар
Бу менга тангрининг туҳфаси.
Уч соат чирокнинг муддати,
Сўнг унга айтамыз «ал-фирок»
Чексиздир Худонинг раҳмати
Яшаймиз ўчса ҳам гар чирок.

6.12.05

Ўттиз етти, ўттиз етти,
Ярим умрим ўтиб кетди.
Осмон эди кўзлаганим,
Вафо эди излаганим,
Такдир ҳукми бешафқатдир,
Армон бўлди сўзлаганим .
Ўттиз етти, ўттиз етти,
Ярим умрим ўтиб кетди,
Бу шум рақам ёқмас сира,
Қийнар мунгли бир хотира.
Кўз олдимда гавдаланар,
Қатағон йил ғира-шира.
Ўттиз етти, ўттиз етти,
Ярим умрим ўтиб кетди.
Битта савол қийнар чунон,
Жавоб топмай ўртанар жон.
Ўлсам мени эслагулик ,
Қолдирдимми бирор нишон ?!

14.06.05

КАЙФИЯТ

Баъзан тоғларнида талкон қилгудай,
Ўзимда катта бир кучни сезаман.
Баъзан эса ғариб бир мусофирдай,
Ғамгин сатрларда шеърлар ёзаман.
Гоҳ қувнаб юрсакда, гоҳида ғамгин,
Қалбимизда мудом, соф бўлсин ният.
Инсоннинг ҳар қандай ҳаракатини,
Бошқариб турувчи асли кайфият.

2006

ЯХШИЛИКНИНГ РАНГИ

Яхшиликнинг ранги аслида
Камалакдек сержило, порлоқ.
Қора ранг ҳам гўзалдир жуда
Ёмонликнинг ранги йўқ бироқ.
Бўлиб бериш керак бўлса гар
Ҳар бир рангга битта фазилат.
Иккиланмай ҳар битта рангга
Эзгуликдан тақардим зийнат.
Қизил рангга товланар шафқат,
Ям-яшилдир савобнинг ранги.
Хайрихоҳлик энг мовий хислат
Шундан ҳаёт гўзал ва рангин.
Инсоф азал бинафша тусли,
Оппоқ эрур меҳр-оқибат.
Сариқ рангга менгзайди соғинч,
Қора рангга тенглик, рақобат.
Хуллас, жами ранглар аслида
Яхшиликнинг йўлида чирок.
Қора ранг ҳам гўзалдир жуда
Ёмонликнинг ранги йўқ бироқ.

2003.

ҚИСМАТ ЁЗИҒИ



- * Менинг сўзим
- * Шеърят
- * Шоирлик
- * Ҳисор қалъаси қошида
ўйлаганларим
- * Қисмат ёзиғи
- * Устоз шоир Ўлмас Жамолга
- * Ўйлар
- * Усмон Азимга
- * Ороста юр
- * Эртанги болалар
- * Шоир ва ҳалқ
- * Шоирларга
- * Тинчланаман
- * Дилдорлар хуш қолинг
- * Самарқанд хаёли
- * Кичик дўрмон
- * Мен кетаман
- * Яшамоғим шартдир
- * Режалар
- * Эй биродар
- * Ҳалқ
- * Ишонч, умид ҳамда муҳаббат
- * Тарих чироғи



МЕНИНГ СЎЗИМ

Болаликдан шеъриятга шайдо бўлдим,
Кўнглимга кул, ширин сўзга гадо бўлдим.
Адо бўлсам муҳаббат деб адо бўлдим,
Бойлик истаб кўлга қалам тутганим йўқ.
Инсон сабаб хар яхшию ёмонларга ,
Лекин айбни тўнкаб кўяр замонларга.
Ким юзини бурмаса эл томонларга ,
Мен уларни мардга қиёс этганим йўқ.
Фахрлансам арзир юртим, элим билан,
Шу юрт меҳри лим-лим тўлган дилим билан.
Эл дардини куйлаб ўтсам шеърим билан,
Бахтлидирман, ўзга бахтни кутганим йўқ.

2002й.

ШЕЪРИЯТ

Шеърият, сен менинг тириклигимсан,
Сенсиз ўтган умрим тенгдир ўлимга.
Борган сари сени қанча кўп севсам,
Шунча ғов кўпайиб борар йўлимда,
Ҳар битта мисрамда яшар умримнинг
Вақтни енгиб ўтган гўзал дамлари.
Эҳ қанча фурсатни бой бериб кўйдим
Банд этган чоғида турмуш ғамлари.
Токим мавжуд экан дилда иштиёқ,
Ҳамда изтиробнинг сўнмас олови,
Мен енгиб яшайман ғовларни, бироқ,
Топа олсам басдир сўзлар қаловин.

18.02.2011

ШОИРЛИК

Шоирликни маддоҳлик билиб,
Қалам тутган булҳаваслар кўп.
Топган сўзни қофия қилиб,
Мадҳиялар ёзишар тўп-тўп.
Англолмаслар, шоирлик асли,
Худо берган дарддир, жабрдир.
У таъмага бўлмагай таслим,
Шоир қалби улкан қабрдир.
Фақат ёниб битса ярашар,
Она юртни куйлаб қасида.
Шоир таъма либосин ташлар,
Шеърятнинг бўсағасида.

06.04.02.

ҲИСОР ҚАЛЪАСИ ҚОШИДА ЎЙЛАГАНЛАРИМ

Кўхна Ҳисор қалъасида
Навоийнинг излари бор.
Бу тарихга изох берган
Айний бобом сўзлари бор.
Боболарнинг ҳаёт йўли
Бизлар учун бўлсин қолип.
Яшамокни ўрганайлик
Навойдан ибрат олиб.
Икки тилда шеър айтмоққа
Тилимизни ўргатайлик.
Бағрикенглик, саховатга
Дилимизни ўргатайлик.
Шеъримизни тинглаган эл
«Баракалло, шоир» десин.
Боболарнинг пок руҳлари
Биздан рози бўлиб юрсин.

25.09.2011й

ҚИСМАТ ЁЗИҒИ

Шоир бўлиш ёшлигимдан орзум бўлди,
Ёзганларим ўз дардларим, арзим бўлди.
Назар солсам Эл ҳам менга дарддош экан,
Эл дардини куйлаш олий қарзим бўлди.
Улуғ бахтни насиб этди менга ҳаёт,
Икки элнинг муҳаббати бўлди қанот.
Гоҳ ўзбекча, гоҳ тожикча тилда баёт,
Куйлаб яшаш менинг ҳаёт тарзим бўлди.
Меҳмон бўлдим Хўжанд, Хатлон, Бешкентларда,
Мухлис пайдо қилдим шаҳар ҳам кентларда,
Шеърим қўшиқ бўлди ҳатто Тошкентларда,
Дўстлик ипин бағлаш менинг фарзим бўлди.
Юрагимда туйғуларим сувдек зилол,
Қутлуғ бўлсин икки элга ҳур истиқлол!
Бири қуёш бўлса бири менга ҳилол,
Икки элнинг мадҳин куйлаш қарзим бўлди.

20.21.2011

УСТОЗ ШОИР ЎЛМАС ЖАМОЛГА

Азиз элнинг кадр топган ўғлонисиз, азиз устоз,
Одамийлик бўстонининг боғбонисиз, азиз устоз.
Дилингиздан таралгайдир маърифатнинг шуълалари,
Нафис назмий салтанатнинг султонисиз, азиз устоз.
Истагимдир яна йиллар шу гулшанда жавлон уринг,
Девонлардан кўнгилларга бузиб бўлмас кўприк куринг.
Ширин ҳаёт «Сурур»идан доим «Масрур» бўлиб юринг,
Сиз миллатнинг ифтихори ва шонисиз азиз устоз.

2009.

ЎЙЛАР

Чексиз ҳасратларнинг ғариб макони-
Кўнглим дардларига изларкан дармон.
Англайман умрнинг етгач хазони,
Ҳаловат бўларкан энг буюк армон.
Бир пайтлар баҳорий ёмғирдек шошқин,
Тошқин дарёлардек жўшиб, ўйноқлаб,
Мен шеърга солардим ёруғ хисларни,
Юлдузлар сафидан топиб, сўроқлаб.
«Мукаммал кўрмоқчи бўлиб дунёни»⁵
Интилиб яшадим ёруғ кунларга.
Юракдан улашиб меҳр – зиёни,
Умримни қизғандим қаро тунларга.
Аммо нима топдим, нега эришдим,
Фақат дардмандликни топди юрагим.
Халқнинг бахти дея доим талашдим,
Эзгу, буюк эди дилда тилагим.
Йўқ, йўқ. Мен бахтлиман, жуда бахтлиман.
Кўнглим буюрганин ёзолдим ҳар он.
Демак, яшаш учун ҳали ҳақлиман,
Демак дардимга ҳам топаман дармон.

2003.

УСМОН АЗИМГА

Мен Усмон Азимман, тушуняпсанми,
Нега танитайсан мени, севгилим?
Кўргин пешонамнинг ёриқларини,
Бошимга қарагин тутунга тўлган.
Хазонга айланган дарахт-вужудим,
Унда ўз аксини қолдирди йиллар.
Севгилим, мен сенга гул келтирдим, ол,
Юрагимда унган ахир бу гуллар!
Севгилим, мен сенга гул келтирдим, гул,
Наҳот танитайсан мени севгилим?!

2008

Ороста юр, озода кийин,
Ўзингни тут, оқшому сахар.
Кўникмасанг бўлади кийин,
Қабул қилмас сени бу шаҳар.
Дардинг бўлса ичингга ютгин,
Ҳар даврада юрмагин айтиб,
Ҳаммасидан воз кечиб буткул
Мен Боғбонга кетаман қайтиб.
Нимага ҳам эришдим, бу тош
Шаҳарларга умримни бериб.
Бахтли эдим юрганда бебош,
Адирларда бойчечак териб...

26.12.02.

ЭРТАНГИ БОЛАЛАР

Эртанги болалар ўткирроқ бўлар,
Пуржувват бўлади бизга нисбатан.
Улар ўз элининг бошини силар,
Эрк билан сийлайди уларни Ватан.
Ҳалқини бошлайди улуғ йўлларга,
Туғ қилиб ўзига буюк аҳкомни.
Шавкатбек Раҳмонни унутмас сира,
Ва севиб ўқийди Асқар Маҳкамни.
Муқаддас заминнинг бағрида ётган,
Буюк авлиёлар уларни қўллар.
Чунки валийларни зикр қилишни
Абдулло Зухурдан ўрганар улар.

2004

ШОИР ВА ҲАЛҚ

Қизик бўлар шоирлар жуда
Бир-бирини тушунмас сира.
Баҳслашарлар ҳуда-беҳуда,
Табъларини қилишиб хира.
Гўё улар айтган сўзидан,
Ҳал бўлади халқнинг ташвиши.
Халқ югурар пулнинг изидан,
Шоир билан ҳатто йўқ иши.

26.12.02.

ШОИРЛАРГА

Ҳаёт давом этаркан мудом,
Янгиланар заминнинг юзи.
Неча- неча шаҳар, қишлоқни
Вақт шамоли кетади бузиб.
Улар кетар мозий қаърига,
Номини ҳам эсламас башар.
Лекин тарих китобларида
Шоири бор қишлоқлар яшар.

24.05.2003.

Тинчланаман шеърга кўчириб
Юрагимнинг ларзаларини.
Сатрларга бераман бўлиб,
Ўз умримнинг лаҳзаларини.
Умр тангри берган омонат,
Бир кун келар унинг поёни.
Лекин мангу яшар умримнинг
Сатрларда акс этган они.

28.12.02

ДИЛДОРЛАР ХУШ ҚОЛИНГ

“Мени севган ёрлар хуш қолинг”

А.Маҳкам

Умр шоми яқиндир, дилдорлар хуш қолинг,
Бизга меҳр кўрсатган дўст- ёрлар хуш қолинг.
Гар йўқ эди заримиз, дилда кўпдир зоримиз,
Ҳиммати зўр, жавонмард ғамхорлар хуш қолинг.
Садоқатдан сўз айтиб сарсон бўлдик оқибат,
Меҳрини дариф тутган маккорлар хуш қолинг.
Эл дардини дардим деб, доим миллат ғамин еб,
Она юртга бўй бўлган чинорлар хуш қолинг.
Зинҳор шону шуҳратмас шеър айтмоқликдан мурод,
Ватан мадҳин куйлаган ашъорлар хуш қолинг.
Ўтса Ғойиб дунёдан дардин айтолмай тамом,
Айтажаксиз сиз уни эй, ёрлар хуш қолинг.

31.10.09

**САМАРҚАНД ХАЁЛИ
ХУРШИД ДАВРОНГА**

Кезар экан кучоғингда
Дилим яйраб яшнагай.
Тарих тўла тупроғингга
Оллоҳ назар ташлаган.
Хотирамнинг боғларида
Кўҳна мозий тирилар.
Боболарим салтанатин
Шон-шукуҳи билинар.
Пештоқларда нақшланган
Ёзувлардан дарс олдим.
Вужудимни хайрат чулғаб
Гўзалликдан лол қолдим.
Эй Самарқанд , жаҳон аҳлин
Ром айлаган жамолинг.
Мени мудом тарк этмагай
Сенинг гўзал хаёлинг.

2009

«КИЧИК ДҶРМОН» ИЛҲОМЛАРИ

Болаликдан зўр ҳавас билан
Шоирликни қилардим орзу.
Хаёлимдан Дўрмон боғларин
Кечар эди баҳору ёзи.
Илҳомланиб гўзал шеърлардан
Шеър ёзардим мен ҳам гоҳида.
Эҳ, қанийди юрсайдим, дердим
Мен ҳам шоирларнинг сафида.
Йиллар ўтиб мана ушалди,
Қалбимдаги у гўзал армон.
Турғун ака чойхонасини
Атадик биз «Кичкина дўрмон».
Бунда ширин суҳбат, шеърлардан
Ором олиб яйрайди диллар.
Умид борким, бу нафис мажлис
Давом этар яна кўп йиллар .

17.05.2004.

Мен кетаман бир кун мардона
Сўзларимни дунёга бериб.
Мен кетаман нописандона
Бу дунёдан қаҳ-қаҳа уриб.
Мен кетаман бўлиб оввора,
Бир қиз йиғлар сочларин ёйиб.
Мен кетаман далли, девона,
Дунё кетар ҳайратдан ёниб.

май.2001

ЯШАМОҒИМ ШАРТДИР

Мени қуршаб олиб тинчлик бермайди,
Қайғу ҳасратларнинг кучли еллари.
Кўзим очмоқликка имкон бермайди,
Таъна, маломатнинг қора дўллари.
Мени қуршаб олиб, тинчлик бермайди,
Бу еллар эдилар қайси томондан?
Фарёд чекай десам- фойда бермайди,
Таъна эшитаман яхши, ёмондан.
Теграмда айланар қайғу еллари,
Қисматим шу экан, иложим қанча.
Тош келса кемириб, сув келса симириб,
Яшамоғим шартдир, энди ўлгунча.

01.02.2010й

Режалар тузаман эртани ўйлаб,
Бугунимдан асло кўнглим тўлмайди.
Кечаги кунларим тушса ёдимга,
Чексиз армонларнинг доғи қийнайди.
Умрим ўтиб борар мана шу тахлит,
Қатра ором йўқдир менинг жонимда.
Ўтмишу келажак қилади тахдид,
Яшамоқчи бўлган ҳар бир онимда.

03.02.03

ҲАЛҚ

Гарчи шеър олами самовий ҳислар,
Самовий туйғулар дунёси эрур.
Менга халқ ҳақида ёзгин десалар,
Исёнли туйғулар қуюлиб келур.
Халқнинг гарданига юклаб тузумни,
Тўралар юраркан кайфини суриб.
Халқининг дардидан қалби эзилиб
Шоирлар жон берар минбарда туриб.
Бағри кенг бу халққа қойил қоласан,
Асло нолимайди чиқиб майдонга.
Бир бурда нон топса қулдек суюниб,
Шукрона қилади буюк яздонга.
Қорни оч бўлса ҳам кўзи тўқ мудом,
Ҳиммату саховат бобо меросдир.
Ўзи емай ичмай йиллаб қилиб жам
Уч кунлаб тўй қилиб бериши ростдир.
Бундай буюк қалбли элдир ягона,
Буюклиги йиллаб топгандир сайқал.
Унинг меҳнатига садоқатига,
Фақат шоирлари кўяди ҳайкал!

2003

Тақдиримдан мамнунман доим,
Ёшлигимдан мени сийлади.
Юрагимга илҳом бахш этиб,
Ўз ҳолимга ташлаб қўймади.
Тақдир менга кулиб боққанин
Мен сезаман ҳар лаҳза, ҳар вақт.
Мудом менга ҳамроҳ, йўлдошдир
Ишонч, умид ҳамда муҳаббат.

18.02.2010й.

ТАРИХ ЧИРОҒИ

Баъзан ўзим билан ёлғиз қолганда,
Хаёлимдан кечар тарихий ўйлар.
Руҳий боғланишга кириб қолгандай
Қадим аждодларим ҳикоя сўйлар.
Юргандек буюк дашт кенгликларида
Онгим қафаслари синади қарс- қарс.
Маҳмуд Қошғарийнинг битикларидан
Келажагим учун ўрганаман дарс.
Ўқиркан қадимий боболар битган,
Тошларда акс этган туркона хатни.
Хотирам ёришиб кетади бирдан,
Ўйлайман бўлиниб кетган миллатни.
Бойкўлдан то Каспий денгизигача,
От суриб ўтгандир буюк аждодим.
Ҳиротдан бошлаб то Энасойгача
Сочишиб ётибди уларнинг ёди.
Вақт чопар ўзгача бир шиддат билан,
Тарих ғилдираги айланар тинмай.
Дунёга ким қутқу солмоқда бугун,
Кеча кимлигини бир ўйлаб кўрмай.
Ҳар кимнинг бошида бир Худо бордир,
Тангри имон берсин барча дилларга.
Тарих авлодларга катта сабоқдир,
Тарих бир чироғдир улуғ йўлларда.
Мозийни эсларкан ёниқ сўз билан
Ўтли сатрларни ёза бошлайман.
Зийрак нигоҳ билан, тийран кўз билан
Улуғ келажакка қадам ташлайман.

13.01.07й



ХОТИРА ГУЛЛАРИ





- * Соғинч
- * Буюк давлат
- * Онамни соғиниб
- * Қишлоғимга
- * Онам тирик бўлганида
- * Изтироб
- * Тинчлик куйчиси
- * Лойиқнинг сўнги сўзи
- * Алихонтўра Соғуний хотирасига
- * Боғбон қишлоқ хувиллаб қолди
- * Шавкат Раҳмон хотирасига
- * Рауф Парфи хотирасига
- * Асқар Маҳкам хотирасига
- * Шавкат Раҳмоннинг армони
- * «Наманган соғинчи» туркум
- * Мирзо бобом армони
- * Наманган соғинчи
- * Гарчи ватан
- * Куйлаганда



СОҒИНЧ

Тушларимга кирмай қолсангиз
Соғинаман сизни, дадажон.
Бажардимми бурчимни дея,
Изтиробда ўрганади жон.
Баъзан тунлар уйқум келмайди,
Ташқарида юраман дайдиб.
Юрагимда қуёш кулмайди,
Киргим келмас хонамга қайтиб.
Субҳидамда қабрингиз сари
Йўл оламан, қийнар армонлар.
Хотирамдан кечади бир-бир
Биргаликда ўтказган онлар.
Ҳар гал сизнинг пойингизда жим
Ҳаққингизга қилганда дуо,
Ғамдан адо бўлган қалбимга
Қуёш соча бошлайди зиё.

2003.

БУЮК ДАВЛАТ

Умид билан оқ ювади, оқ тарайди.
Фарзандим деб эркалайди, куйинади.
Ота-она қандай буюк давлатлиги
Фақат улар ўтгандан сўнг билинади.
Бир бурда нон ё ширинлик топса агар,
Ўзи емай фарзандига илинади.
Ота-она қандай буюк давлатлиги
Фақат улар ўтгандан сўнг билинади.
Рўзғор деймиз, юмуш деймиз, югурамиз,
Бизлар учун булар муҳим туюлади.
Ота-она қандай буюк давлатлиги
Фақат улар ўтгандан сўнг билинади.
Бир боргина эшитсам деб овозини,
Соғинчлардан юрак бағрим тилинади.
Ота-она қандай буюк давлатлиги
Фақат улар ўтгандан сўнг билинади.

09.02.2005.

ОНАМНИ СОҒИНИБ

Қабрингизда очилибди райҳон, она,
Юрак бағрим изтиробдан вайрон, она.
Сизсиз умрим боғи сарик, хазон она,
Кўз ёшимдан тўлди сою сайҳон она.
Боғбонқирга яна баҳор қайтиб келди,
Қалдирғочлар кўшиғига олам тўлди.
Йўлингизда кўзим гирён – гирён бўлди,
Наҳот энди сизни кўрмоқ армон, она.
Бир сиз билан қаро тупроқ тўярмиди?
Мен йиғласам бирор инсон куярмиди?
Мени сиздек бирор инсон суярмиди?
Пойингизга бўлай ўзим қурбон, она.
Энди менинг бошларимни силайди ким?
Саҳарларда оқ фотиҳа тилайди ким?
Бир кун ўлсам «ўғлим» дея йиғлайди ким?
Сиз эдингиз бошимизга посбон, она.
Айтган билан битмас дардим, қондир дилим,
Ҳасратларга тўлган менинг обу гилим.
Соғинчлардан бағрим бўлди тилим-тилим,
Кўз ёшимдан тўлди сою сайҳон, она.

20.03.02.

Қишлоғимга кириб бораркан,
Ҳовлимизга яқинлашган дам,
Мени кутиб ўлтирган каби
Туюлади меҳрибон дадам.
«Ўғлим, яхши келдингми?» -дея,
Тикилгандек кўзимга оғир.
Йўл бошлайди ҳовлига қараб,
Оҳ, соғинчдан юрагим оғрир.
Ўтар экан остона ошиб,
Бир нур чулғар сеҳрли, жозиб,
Ана, тахта сўри устида
Бувим кутар дастурхон ёзиб.
“Болажоним, келасан дея,
Ёпиб қўйдим сенга иссиқ нон.
Кўзларингдан бувинг ўргилсин,
Кел, бағримга босай, болажон!»
Оҳ, кадрдон она масканим
Ширин хотиралар кўрғони.
Ҳар гал сенинг бағрингга келсам,
Ота-онам келар кўргани.
Ҳовлидаги райҳонзор бўйлаб
Онам ташлар оҳиста қадам.
Уфқларга тикилиб ўйчан,
Хаёл суриб ўлтирар дадам.

16-17.2009.

ОНАМ ТИРИК БЎЛГАНИДА

Ғам нелигин билмас эдим,
Онам тирик бўлганида.
Асло бемор бўлмас эдим,
Онам тирик бўлганида.
Кутганимиз меҳмон эди,
Ҳовли тўла райҳон эди
Ҳар ишда бош, сорбон эди
Онам тирик бўлганида.
Опаларим иноқ эди
Укаларим қувноқ эди,
Йўлларимга муштоқ эди,
Онам тирик бўлганида.
Шоир эдим, оқин эдим,
Олов эдим, чақин эдим,
Мен жаннатга яқин эдим,
Онам тирик бўлганида.

27.12.05.

ИЗТИРОБ

Юпанч йўқдир дил туғёнига,
Жудоликдан эгилган бошим.
Мўминхўжа қабристонида,
Ётар менинг ою қуёшим.
Ҳаётимнинг юлдузи сўнган,
Осмонларим булутли, хира.
Юрагимни тилгани тилган,
Зулфикордек кескир хотира.
Тополмайман энди сўроқлаб,
Кўзларимдан сизилар ёшим.
Қизғалдоқдек бағримни доғлаб,
Ботиб кетди ою қуёшим.

2002.

Боғбон қишлоқ хувиллаб қолди,
Ўтиб кетди қанча азизлар.
Юрагимнинг қабатларида
Қолдиришиб муқаддас излар.
Болалиқни эсларкан ҳар гал,
Қалбим ўксиб кетар аламдан.
Муслим момо, Саодат хола,
Бувим, дадам ўтди оламдан.
Қариси бор бўлган қишлоқнинг
Париси бор дейдилар ҳалқда.
Шеърлар ёзгим келар қишлоқда
Масжид курган боболар ҳақда.
Бир болага етти маҳалла
Ота-она деган гап ҳам бор.
Хаёлимдан ўтиб туради
Қўшнилари сиймоси такрор.
Боғбон қишлоқ мунис бағринга
Келиб яна яйраб овундим.
Қайда бўлмай, қай ерга бормай,
Сени қумсаб сени соғиндим.
Қалби дарё одамларингдан
Меҳр кўриб ғазаллар битдим.
Фақат сенинг бағрингдагина
Мен ўзимни енгил ҳис этдим.
Ҳали хануз қўмсайди юрак,
Илк мактабга борган дамларни.
Илк муаллим - Ражабов домла,
Ва Қосимжон муаллимларни.
Боғбон қишлоқ ота-онамдан
Менга қолган ёдигорликдирсан.
Бу дунёга келиб топганим
Бойликларим ичра бир дурсан.

ТИНЧЛИК КУЙЧИСИ

*Мирзо Турсунзоданинг
100-йиллигига бағишланади.*

1

Тоғлар салтанатин нақд этагида
Қаратоғ аталмиш гўзал дара бор.
Шу дара бағрида мавжланиб оққан
Камруд деб аталмиш гўзал дарё бор.
Жўшқинлик истасанг дарёга боққин,
Улуғлик истасанг боққин тоғларга.
Гўзаллик истасанг Қоратокқа бор,
Тоғлари туташиб кетмиш боғларга.
Шовуллаб оқаркан бу азим дарё,
Тоғлар ҳам ҳайратла унга боқади.
Навқирон ёшликнинг рамзидек дарё,
Мавжли тўлқинлари дилга ёқади.
Зилол сув, соф ҳаво, сеҳрли дара
Чарчаган руҳимга ҳаёт бахш этар.
Мени чулғаб олар ширин хотира
Хаёлим боғида мозий акс этар.

2

XX аср. Долғали аср
Чайқалиб турарди даврон гардиши.
Қаратоғ аталмиш сўлим масканда
Яшарди Турсунбой номли бир киши.
Ҳунарманд устолар маскани эди
Қадимдан Қаратоғ аталган диёр.
Устолик қиларди Турсунбой ака
Ҳалол нон топмоқлик эди бош шиор.
Аллоҳ унга ўғил фарзанд берганди
Зеҳни ўткир, руҳи тетик ва соғлом.
Маърифатли бўлсин ўғлимиз дея

Унга Мирзо дея беришганди ном.

3

Буюк зот юз йилда келар дунёга,
Юзга кирибдилар мухтарам инсон
Агар алданмасак ёлғон, рўёга
Унингдек шоирни кам кўрган жаҳон.
Гарчи шоирлар бор, бордир олимлар
Ҳеч ким шоир каби этмади парвоз.
Озодлик истаган мазлум ҳалқларнинг
Дуосин олгандир сулҳпарвар устоз.
Улуғ эди шоир шахси. Бетакрор.
Олам дарди билан яшарди мангу.
Истаги одамзод бўлмасин афгор,
Озод бўлсин қуллик кишанидан у.
Кезаркан Осиё, Африка бўйлаб,
Тинчлик ва дўстликни мадҳ этиб юрди.
Шоирнинг барҳаёт ғояси билан
Оламга танилди тожиклар юрти.
Бугун ҳам бизларга раҳнамодир у,
Сулҳу ваҳдат, дўстлик бош шиоримиз.
Эзгулик яшаган юрт бўлгай мангу,
Гуллаб яшнагайдир хур диёримиз!

05.02.2010й.

ЛОЙИҚ ШЕРАЛИ ХОТИРАСИГА

Умрим боғи бўлса хазон, қайтиб яна келмагайман,
Дунё моли бўлса арзон, қайтиб яна келмагайман.
Ошиқ эдим, сарсон юрдим, бир дўст, яқин топилмади,
Юз нозанин қилса гирён, қайтиб яна келмагайман.
Гулчехралар гул сочсалар ҳар субҳидам йўлларимга,
Қабрим бўлса боғи бўстон, қайтиб яна келмагайман.
Таскин берма, эй сен сабо, таскин топмас энди дилим,
Ғойибдан келди бир садо, қайтиб яна келмагайман.
Бир ўтинч бор юрагимда, гуллаб яшна она Ватан,
Жоним сенга бўлсин қурбон, қайтиб яна келмагайман.
18.02.2010й.

АЛИХОНТЎРА СОҒУНИЙ ХОТИРАСИГА

Миллат юкин елкасида олиб юрган,
Маърифатнинг майдонида катта мерган.
Пайғамбарнинг тарихини ёзиб берган
Улуғ бобом сиз элимни посбони Сиз,
Юракларда армон бўлган достони Сиз.
Тақдир сизни олиб кетди Қошғар томон,
Довруғингиз билди сизнинг жумла жаҳон.
Армонингиз озод бўлсин кўхна Турон,
Улуғ бобом сиз элимни посбони Сиз,
Юракларда армон бўлган достони Сиз.
Ватан аҳли ҳар сўзингиз тинглар, суяр
Тарих қилган хатоларни дилдан туяр.
Мардлар ўзи учун эмас эл деб куяр,
Улуғ бобом сиз элимни посбони Сиз,
Юракларда армон бўлган достони Сиз.
Саркардалик шиддати бор қонингизда
Хурлик ишқи жўш уради жонингизда
Фарзанд бўлиб юрсам дейман ёнингизда
Улуғ бобом сиз элимни посбони Сиз,
Юракларда армон бўлган достони Сиз.

17.07.06.

ШАВКАТ РАҲМОН ХОТИРАСИГА

Муқаддас айлаган Худо бу ерни,
Бу ерда улуғлар арвоҳи кезар.
Эрк куши бойланган пўлат занжирни,
Қилич кесолмаса, ўткир сўз кесар.
Зулфиқор рух билан яшадингиз сиз,
Мудом дилга тугиб ёруғ ниятни.
Ҳатто сўнгги йўлга кетар экансиз,
Уйғотиб кетдингиз буюк миллатни.

23.01.02.

Р. ПАРФИ ХОТИРАСИГА

Бу юрт бағри ғам -қайғу бори,
Кундузлари фарқ этмас тундан.
Бор эди бир дарвеш шоири,
Бугун қолди айрилиб ундан.
Етти қават ер борар захлаб,
Осмон тинмай тўкар ёшини .
Шоирини севган дарахтлар,
Яшар мангу эгиб бошини .
Дилга жойлаб Ватан ёдини,
Озодликнинг тимсоли сўнди.
Куйлармикан элнинг дардини
Бирор шоир унингдек энди.
Шоирлик қисматдир, касб эмас,
Дард, алам бор ҳар бир ҳарфида .
Самолардан турналар ҳатто
Видо айтар Рауф Парфига!

10.04.2005й

АСҚАР МАҲКАМ ХОТИРАСИГА

Ваҳдат водийсини тутди ҳазин куй
Кофарниҳон оқди сокин, беисён.
Унинг соҳилига қайтди ушбу кун,
Бағри дарё шоир – муборак инсон.
Рухим ором топди сўнги нафасда
Омонат вужудин берди тупроққа
Қутулди меҳрсиз бу тош қафасдан,
Озодликка чикди, қовушди Ҳаққа.

13.03.2007й

ШАВКАТ РАҲМОННИНГ АРМОНИ

Зафарга эришди яна бир карра,
«Нахсдан бино бўлган шайтанат» аҳли.
Ҳалқчи, қолаверади ўз фикри билан
Тилида захрию, дилида қаҳри.
Қай бир гуноҳ учун каффоратдир бу,
Адолат насими эсмас батамом.
Қанақа эркинлик, кафолатдир бу,
Ҳақонлар бузғунчи, оломон авом.
Токай панд етайдир имонин сотмай,
Элим деб яшаган дарёдил мардлар.
Қолдими бу юртда сафсата сотмай
Тили ва дили бир бўлган жўмардлар?
Бўхтону иғводан қилмасдан ҳазар,
Фитналар тўкилур, ҳукм ўкилур.
Алҳазар, алҳазар, минг бор алҳазар,
Номардлар устуну, мардлар йиқилур.
Эй, Худо, мен ожиз бандангни афв эт,
Сенга бўлсин барча ҳамду санолар.
Адолат насимин бизга насиб эт,
Ватанда янграсин шодон наволар!

05.03.2010.

«НАМАНГАН СОҒИНЧИ»

ТУРКУМ

*Аждодларимизнинг пок
руҳларига бағишланади.*

Мирзо бобом армони

Юртни босди насл – насабсиз,
Диёнатни унутган каслар.
Мени сотди кўрқоқ, иймонсиз,
Тузим ичган у зоти пастлар.
Йўлга тушдим пою пиёда,
Бошим олиб кетдим мен сендан.
Молу мулкни нетгум дунёда,
Бағринга гар сиғмасам, Ватан.
Сарҳадингдан мен кетдим йироқ,
Қўниб топдим фақат шу жойда.
Қамишзорлар босган бу тупроқ,
Ватан, сенга жуда ўхшайди.
Мен ишладим, тинмай ишладим,
Айлантирдим юртни чаманга.
Узун тунлар кўрган тушларим,
Сен ҳақингда бўлди Наманган.
Ота-онам хоки бор сенда,
Рухим сенда, гарчи бунда тан.
То қиёмат ёнгум кўйингда,
Пешонамга сиғмаган Ватан.

2001

Наманган, қайдасан боргим келодир,
Олма, ўригингни тергим келодир.
Олма, ўригинни кўзимга суртиб
Давру давронимни сургим келодир.
Наманган, гулларга тўлган диёрсан
Азалдан севимли бўлган диёрсан.
Бобомнинг армони менга ҳам ёрсан
Боғингдан гулларинг тергим келодир.
Наманган, сойларинг сувларга тўлди
Сув эмас сой тўла кўз ёшлар бўлди.
Юрак тўла соғинч, армонлар қолди,
Армоним дунёга ёйгим келодир.
Наманган, эврилиб нурга замонлар,
Кўркингдан яшнагай давру давронлар.
Мен ҳам ошиб бир кун тоғу доvonлар
Бағрингда бир умр қолгим келодир.

2001.

Гарчи ватан туғилган тупроқ,
Лекин тортар аждодлар қони .
Соғинаман мен сени кўпроқ,
Боболарим кутлуғ маскани .
Муҳаббатинг тарк этмас дилни,
Сен оловсан қалбимда ёнган.
Машраб каби соғиндим сени,
Боболарим шаҳри Наманган.

25.10.05

Куйлаганда ҳофизлар жўшиб,
“Наманганинг олмаси”-н ҳар чоғ .
Жўр бўламан мен ҳам кўшилиб,
Кўнглим яшнаб кетар мисли боғ.
Соғинчларим тўкила бошлар,
Ҳил-ҳил пишган олмалар янглиғ.
Кўзларимдан сизилар ёшлар ,
Борай десам йўлларим боғлиқ.

2005.

ҲИКМАТ

Ўтиб бормоқдадир умрим
Гоҳо очман, гоҳида тўқ.
Танҳо ҳикмат англаганим:
Сабрдан эзгу амал йўқ,
Сабрдан ўзга амал йўқ.

01.02.2010



ДЎСТЛАРИМ ДАВЛАТИМ



- * Бу дунёда энг катта
- * Хикмат
- * Тилагим
- * Дўстларимга
- * Фалсафа
- * Арафа кунлари
- * Дўстларимсиз
- * Дўстлар давлатим экан
- * Дўстларим
- * Асл дўстлик
- * Дўстлар муҳтож бўлганда
- * Ташвишлардан
- * Эй, биродар
- * Ургут десам
- * Яхшилардан бир акам бор
- * О. Ғойибовга
- * Маърифат аҳли
- * Яхшилиқ ҳақида
- * А. Бойхоновга
- * Хизматдош дўстларимга
- * Турғун Али Асрорга
- * Юрт меҳри, ёр ишқи, дўстлар соғинчи
- * Қушчага
- * Ҳақ йўлдан кетмас
- * Оху кўзлар таърифида
- * Дўстим дея бағрим очиб



Бу дунёда энг катта
Бойлигимсиз, дўстларим.
Ўзлигимни англаган
Борлигимсиз, дўстларим.
Бир куни келиб муддат
Узилса умрим тори.
Армон бўлади фақат
Дўстларимнинг дийдори.

2003

ТИЛАГИМ

Умримизнинг дарахтидан чирт узилди,
Яшнаб турган яна битта япроғимиз.
Яратганга шукроналар келтирайлик,
Ҳеч сўнмасин дилда умид чироғимиз.
Тилагимдир бу ҳаётда барчамиздан
Савоб ишлар ҳамда ширин сўзлар қолсин.
Кексайганда эслаганда армон эмас,
Юракларда эзгуликдан излар қолсин.

11.01.2010й

ДЎСТЛАРИМГА

Ғанимат умрда дўстларим,
Юракни ёндириб яшайлик.
Нур сари интилиб, талпиниб
Мардона қадамлар ташлайлик.
Вақт ўтгач дилларда қолмасин,
Афсус ва надомат куллари.
Биз ўтган йўлларда яшнасин
Мардлик ва жасорат гуллари.

2003.

ФАЛСАҒА

Сийлаганди тангри таоло,
Бадавлату бахтиёр эдим.
Менга бойлик керакмас асло,
Дўстларим бор бўлса бас, дердим.
Ногоҳ, омад юз бурди мендан,
Фақирликни юборди тақдир.
Дардим айтай десам юракдан,
Тинглагувчи дўсту ёр йўқдир.
Тарк этдилар ошнолар бир-бир,
Дарвиш руҳим ёлғиз қолмоқда.
Тангрим, менга молу-давлат бер ,
Дўстларимни сотиб олмоққа.

08.08.2004 й

АРАФА КУНЛАРИ

Арафа кунлари муҳаббат билан
Кўнгил эшикларин очиб кўйинг ланг.
Кимнингдир дилини оғритиб билмай,
Кимгадир яхшилик қилгансиз, эсланг.
Арафа кунлари меҳрингиз дўстим
Асло дариғ тутманг бир-бирингиздан.
Токим яхшиликнинг гул, чечаклари
Яшнаб униб чиқсин дил тўрингиздан.

11.01.2010й

«Дўстларимдан ноним тугул, жонимни ҳам аямайман»⁶
Душманамга инсоф тилаб, ҳеч ёмонлик сўрамайман.
Яратган Зот ўзи гувоҳ, кўнглим эрур қордай оппоқ,
Дўстларимни шод кўрсам бас, ўзга тилак тиламайман.
Ёмон кунда йўқлагувчи, яхши кунда эсларимсиз,
Одамларнинг орасидан топган азиз дўстларимсиз.
Эркалигим, шўхлигимни, баъзан ҳатто кўрслигимни
Меҳр билан авф айлаган дўстларимсиз, дўстларимсиз.

27.11.2011й.

6 -Усмон Азимдан

ДЎСТЛАРИМ- ДАВЛАТИМ

Мен билмаган эканман,
Мен адашдим бегумон.
Дўстлар давлатим экан.
Дўстларсиз ҳаёт ёмон.
Мен билмаган эканман
Ўртанар жон беомон
Ёлғизлик азоб экан,
Ёлғизлик жуда ёмон.

01.02.2010

ДЎСТЛАРИМ

Диёнатли инсонларнинг кўзида ўт чакнагай,
Ҳаққа берган ваъдасини юрагида сақлагай.
Оналарнинг оқ сунин ҳам асл мардлар оқлагай,
Бу дунёда ёруғ юз-ла яшаб ўтинг, дўстларим,
Ҳақ қошига иймонингиз олиб кетинг, дўстларим.
Асл марднинг тили билан дили доим бир бўлар,
Юрагида эзгуликдан олам-олам сир бўлар.
Умр йули баъзан равон, баъзан доvon-қир бўлар
Бу дунёда ёруғ юз-ла яшаб ўтинг, дўсларим,
Ҳақ қошига иймонингиз олиб кетинг, дўсларим.
Бу оламда ҳамма меҳмон, танҳо Ўзидир мезбон,
Қаҳр қилса соврилгайдир тўзондек еру осмон,
Гар қутқарса бандасини қутқарар ёлғиз иймон,
Бу дунёда ёруғ юз-ла яшаб ўтинг, дўстларим,
Ҳақ қошига иймонингиз олиб кетинг, дўстларим.
Булҳаваслар қайдан билсин элнинг қадр-қийматин,
Эр йигитни эр демаслар гар бўлмаса ҳиммати,
Ҳасанбек ҳам ашъор этди улуғларнинг ҳикматин,
Бу дунёда ёруғ юз-ла яшаб ўтинг, дўстларим,
Ҳақ қошига иймонингиз олиб кетинг, дўстларим.

2006й

Асл дўстлик ёш танламас одам танлар,
Одам тафтин олгисудир одам ахир.
Менга ёқмас дўстларимсиз ўтган онлар,
Улар учун умрим фидо этсам арзир.
Фазилатли, фасоҳатли дўстлар билан
Сухбат курсам кўнглим яйраб топгай сафо.
Ғойиб ширин сухбатингиз ошиғидир
Неъмат ака, Комрон Мирзо, Ҳайдар Вафо.

10.02.2011.

«Сен дўстим деганлар ҳаммаси душман»

М. Юсуф.

Дўстлар муҳтож бўлганда
Кўнгил эшигин очдим.
Бошимга иш тушганда
Дўстлар кўзимни очди.
Номард дунё, хор дунё,
Дўстлардан қилди жудо.
Мендан юз бурсалар ҳам
Уларни асра, Худо!

02.2010.

Яратган Эгамдан илтижо билан
Дунё сўрамадик, сўрадик иймон.
Бору бирлигига таваккал қилиб,
Офият тиладик, қилмадик гумон.
Дўст бўлдик, таъманинг илинжи эмас,
Ҳақнинг ваъдасига ишониб дилдан.
Англадик умримиз абадий эмас,
Фақат пиллапоя ҳақиқий йўлда.
Масжид ҳовлисида тафаккур этиб,
Тикилдик очилган қийғос гулларга.
Бир дарвиш домла⁷ нинг этагин тутиб,
Кўшилдик мўмину содиқ кулларга.
Балки машҳур шоир бўлмадик, аммо
Туйдик бандаликнинг оғир юкини.
Энди йўлимиз бир, йўлимиз танҳо,
Яшаймиз ягона Ҳаққа юкиниб.

7.08.05

⁷ -устоз Мирзоали Абдурахмон ўғли кўзда тутилган.

Ташвишлардан толиққанимда
Ўз қалбимга далда бергани.
Кетгим келар ёшлигим ўтган
Адирларга равоч тергани.
Юрсам дейман дўлона териб
Қизилжарнинг этакларида.
Умрим қолса аста айланиб
Болаликнинг эртақларига.
Аммо афсус қалбим армони
Ёшлиқ қайтиб келмас ҳеч қачон.
Елиб борар умрим қарвони
Борса келмас манзилга томон.

27.04.03.

Эй, биродар бу фоний дунё
Айтинг кимга қилибди вафо.
Дўстлигингиз истардик, аммо,
Бир қалима ширин сўзингиз
Кўрмадингиз биз учун раво.
Меҳр тўла кўнглимиз билан,
Саховатли кўлимиз билан,
Ширу шакар шеъримиз билан
Биз сиз сари интилдик, аммо
Боқмадингиз биз томон ҳатто.
Англаб етдик, бизни севмассиз,
Молингизни бизга бермассиз.
Дилингизни бизга бермассиз.
Ҳиммат қилинг ҳаётда бир бор,
Йўлимизни беринг, биродар,
Йўлимизни беринг, биродар.

07 10 2011

УРГУТДИРСАН

Эсанбой акага

Менинг доим Ургут томон боргим келар,
Гўзал Ургут боғларини кўргим келар.
Хунарманду саховатли одамларнинг
Таърифида кўшиқ куйлаб юргим келар.
Дунёларга донғи кетган Ургутдирсан,
Хўжа Ҳизр назар қилган Ургутдирсан.
Қайга борса ўшал юртни обод қилган,
Аҳиллигу дўстлик қасрин бунёд қилган.
Неча улуғ сиймолари бор Ургутнинг,
Элу юртнинг бахти учун хизмат қилган.
Дунёларга донғи кетган Ургутдирсан,
Хўжа Ҳизр назар қилган Ургутдирсан.
Дунёдаги барча қавму қариндошлар,
Сиздек иноқ бўлса агар олам яшнар.
Аҳил элнинг дастурхони файзли бўлар,
Тотувликдан элу юртнинг қадри ошар.
Дунёларга донғи кетган Ургутдирсан,
Хўжа Ҳизр назар қилган Ургутдирсан.

2011.



Устоз шоир Ўлмас Жамол билан.



*Шеърят шайдоси
Эсанжон Мустафоқулов билан.*



*Ўзбекистон халқ шоири
Усмон Азим суҳбатида. куз 2008 йил.*



“Нафосат” чилар Турсунзодада



*Ўзбекистон халқ шоири
Сирожиддин Саййиднинг
50 йиллик юбилейида куз 2008 йил.*



Шоир “Замондош-шоу” да дўстлари билан.



*Тоҷикистон ҳалқ ҳофизии
Даврон Гулмуродов ва Турсунзодалиқ
санъаткорлар даврасида.*



*«Ҳалқ овози» газетаси муҳаррири Ҳ.У.Жўраев,
«Дийдор» кўрсатуви маллифлари билан.*



*«Ватан обод», «Тасанно» қўшиқлари ижрочиси
устоз ҳофиз Абдуваҳоб Тошматов билан
“Замондош-шоу”. Душанбе. 28.03.2009 йил.*



ЯХШИЛАРДАН БИР АКАМ БОР

Яхшилардан бир акам бор, жуъма куни туғилган
Фариштали фазилатлар у кишида йиғилган.
Оғритмагай у бесабаб одамларнинг дилини,
Адашмасдан топиб олган ҳаётда ўз йўлини.
«Мўъмин одам дўст тутади...» деган нақл рост эрур.
Бир бор суҳбатлашган одам унинг билан дўст бўлур.
Тилагим шу ғам кўрмасин Жуъма ака бошингиз,
Қаримангиз юз элликдан ўтганда ҳам ёшингиз.

10.12.2011йил

ОТАБЕК ҒОЙИБОВГА

Йиғилишар эмиш оқтуялардек
Маҳшарда масжидлар Ҳақнинг қошида.
Масжидга боғланур чин ошиқлардек
Омад қуши қўнса кимнинг бошига.
Чунки бунда банда ўз тилагини
Тангридан сўраса етгай муродга.
Ҳақ дегай: «Уйимда ноумид қилсам,
Ярашмас мен каби шарафли Зотга!»

20.06.2011йил.

Маърифат аҳлининг бедор қалбида,
Эзгу ҳис-туйғулар этар ғалаён.
Ўз бурчин англайди Ватан олдида,
Дилда борин тилда айлайди баён.
Маърифат аҳлининг дил ойнасида,
Акс этиб туради мозий суврати.
Ҳар ёзган сатридан туғилажакдир,
Эртанги кунларнинг тасаввуроти.

17.04.07

ЯХШИЛИК ҲАҚИДА.

Яхшиликнинг кенг кўчасида
Сийраклашиб қолди одамлар.
Ҳиёнатнинг тор кўчасида
Эшитилар гурс – гурс қадамлар.
Сиғингандек бутга, санамга,
Курсиларга баланд иштиёқ.
Етмоқ учун мақсад, амалга
Ҳиёнат кўл келади кўпроқ.
Нафсу таъма исканжасида
Ўзлигини унутгай башар.
Яхшиликнинг кенг кўчасида
Иймони бут инсонлар яшар.

*«Яхшиликнинг тор кўчасида
Сийраклашиб қолди одамлар»
А. Бойхонов байти*

Яхшиликнинг кўчаси шунчалик ҳам тормикан?
Бу кўчада ҳозир ҳам бирор одам бормикан?
Нафснинг истак майлига эргашади одамлар
Яхшиликнинг йўлини танлаганлар хормикан?
Менимча яхшиликнинг кўчаси кенг ва ёруғ,
Фақат фарқламоқ керак яхшиликни ёмондан.
Бу кенг, ёруғ кўчага кирмоқ учун аввало,
Бохабар бўлмоқ керак иймондан, иймондан.

23.07.03.

ХИЗМАТДОШ ДЎСТЛАРИМГА

Бизлар аҳил сафдошлар эдик
Тарқалмаган эди иттифок.
Майда- чуйда гапни айтмасак
Орамизда йўқ эди нифок.
Ҳар қандайин ҳолатда, ишда
Мардлик эди бош шиоримиз.
Якдил эдик ҳар бир юмушда,
Улуғ Ватан ифтихоримиз.
Эзгу орзу, пок ниятлардан
Қалбимизда жўшарди ҳислар.
Ҳали яна учрашамиз деб
Ишонч билан яшардик бизлар.
Бизлар тожик, уйғур, ўзбек, рус-
Фарзандлари бир мамлакатнинг,
Битта байроқ остида юриб
Ўтагандик Ватан хизматин.
Қорлар юрти олис Камчатка
Бизлар учун эди кадрдон.
Эй хизматдош дўстларим сизни
Дийдорингиз кўмсайман ҳар он.
Ҳар йил зафар сафин тузардик
Ўзимизни курашга чоғлаб.
Эзгулик ва эрк тантанаси⁸
Мудом бизни тургайдир боғлаб.

04.05.2010

⁸ 1-9 май-кўзда тутилган.

ТУРҒУН АЛИ АСРОРГА

«Узоқ йиллар бундан илгари
Келиб кетган эмиш бир карвон».
Шундан бери ҳижрон даштида
«Афсус» чекар Турғун паҳлавон.
«Қизғонарди шаббодадан» ҳам
«Орзулари бир жаҳон» эди.
«Кўшни қиз»нинг асири бўлиб
«Ҳаётимсан сен менинг» дерди.
Аммо тақдир шу экан, карвон
Олиб кетмиш сулув ёрини.
Юрагида «бир жаҳон армон»,
Куйлаб юрар кўнгил зорини:
«Алдаманг эй, алдамчи қизлар,
Ҳар қадамда сизни деган бор.
Ўзга юртдан сиз изламанг ёр,
Суйган қалблар чекмасин озор».

03.10. 2011йил.

**ЮРТ МЕҲРИ, ЁР ИШҚИ,
ДЎСТЛАР СОҒИНЧИ**

*Хайрулло Оқмирзоевнинг
72- ёши муносабати билан табрик.*

Мен сизни биламан -кўнглингиз тоза,
Ватан ободлигин истайсиз чиндан.
Шогирдларга таълим- тарбия бериб
Эзгу тилакларни тилайсиз дилдан.
Мен сизни биламан -кўнглингиз тоза
Ширкент дарёсининг зилол сувидек.
Элнинг шуҳратини этиб овоза
Ашъорлар битасиз Махтумқулидек.
Мен сизни биламан- кўнглингиз тоза
Шундан Регар ҳалқи сизни ардоқлар.
Бирор учрашувга бормай қолсангиз
Мухлислар доимо сизни сўроқлар.
Истагим,кувончли онлар шукуҳи
Сизга ҳамроҳ бўлсин, ҳеч тарк этмасин.
Юрт меҳри, ёр ишқи, дўстлар соғинчи
Кўнгил уйингиздан сира кетмасин.

05.02.2011 йил

ҚУШЧАГА

Ташрифингдан митти дўстим,
Хаста дилим тоғдай ўсди.
Ҳар кимнинг бор каму кўсти,
Бунга парво этмайсанми?
Ярим умрим ўтиб кетди,
Ошноларим сотиб кетди,
Менга тошлар отиб кетди,
Сен ҳам бир кун сотмайсанми?
Дўстлар қадрим билмадилар,
Назарга ҳам илмадилар.
Аҳдга вафо қилмадилар,
Сен ҳам ташлаб кетмайсанми?
Кўнглим эди меҳрга зор,
Топдим фақат ранжу озор.
Дунё экан кўҳна бозор,
Дилим вайрон этмайсанми?
Давраларда юрдим, толдим,
Дўстларимдан кўнглим қолди.
Сенга дардим тўкиб солдим,
Элга дoston этмайсанми?

02.07.05 й

ҲАҚ ЙЎЛИДАН КЕТМАЙЛИК ТОЙИБ

*(Синфдош дўстим Эркин сиймосида
барча синфдош дўстларимга бағишлайман)*

Дунё нима? Талошли уйми,
Ёки катта бозорми, дунё?
Марднинг марги номардга тўйми?
Яхшиларга озорми, дунё?
Тўғри яшаб юрганигни ҳам,
Кўролмади бир тўда олчок.
Ортингдан тош отиб дам- бадам
«Дўстим» дея очади кучоқ.
Бундайларга дилигни берсанг,
Ўт кўйишар хонумонингга.
Молингни-ку тортиб олишар,
Кўз тикарлар яна жонингга.
Дилни бериб ягона Ёрга,
Ҳақ йўлидан кетмайлик тойиб.
Салом бўлсин содиқ дўстларга !
Сана. Имзо. Ҳасанбой Ғойиб.

15.02.2011.

ОҲУ КЎЗЛАР ТАЪРИФИДА

Ҳамкурсим Исмоил Дўстматовга

Олма-ота бағрида ўтди
Ёшлигимиз, навқирон онлар.
Бизни ишққа мубтало этди
Оҳу кўзли уйғур жононлар.
Бахтимиздан куйларди кўшиқ
Нафис, хушбўй олмалар гули.
Дардимизни куйларди кўшиб,
“Бўзтўрғай»га қозоқ булбули.
Оҳу кўзлар таърифин куйлаб
Ёзсак арзир минг битта ғазал.
Уйғур қизлар бўлмаса агар
Олма-ота бўлмасди гўзал.

2.03.08.

Дўстим дея бағрим очиб,
Сийлаганим билмаганлар.
Нозик онлар четга қочиб,
Ҳолим сўраб келмаганлар.
Омад кулиб боққан чоғлар
Мақтовдан тил тиймаганлар,
Бойлик учун мени севиб,
Аллоҳ учун суймаганлар.
Яхши ёмон давраларни
Бизга раво кўрмаганлар.
Ваъда бериб оғир кунда
Ўз сўзида турмаганлар.
Шу ўткинчи дунё молин
Бизга кўзи қиймаганлар.
Ғуноҳлигин билиб, аммо,
Ғийбатдан тил тиймаганлар.
Аллоҳ сизга раҳм қилсин
Бизга раҳми келмаганлар.
Аллоҳ ўзи сизни севсин,
Севги нима билмаганлар.

3.12.08



АЗИЗЛАР ДУОСИ





- * Орзу
- * Ўзларингиз
- * Дуо қилинг азизлар
- * Дуолари қалқон онам
- * Янгаларим
- * Аёлларга
- * Опам ва Поччамга.
- * Кўнглим гули
- * Шиор
- * Ўғит
- * Тилак
- * Қизим Наргизга
- * Ўғлимга насиҳат
- * Ўғлим Маъмуржонга.
- * Маъруфжонга
- * Жасурбекка



ОРЗУ

Туғилсангу дунёда,
Ёмонликни кўрмасанг.
Дўстинг бўлса зиёда,
Меҳрга зор бўлмасанг.
Бошингда омон бўлса,
Дуогўй ота-онанг.
Бағринг фарзандга тўлса,
Нурга тўлса остонанг.
Чинор янглиғ ҳар маҳал,
Собит турсанг иймонда.
«Бир кам дунё» деган нақд,
Бўлмасайди жаҳонда.

2002

ЎЗЛАРИНГИЗ

Кароматли пирларидан тилаб олган
Фотимаю Зухроларга ўхшасин деб.
Мавлуд оёи ҳурматига исмин қўйган,
Гуландому Гулчеҳралар қизларингиз!
Ҳасан десак ёлғиз дея «бой»ни қўшган,
Анвар атаб орзу қилган ёруғликни.
Тангри Икромидан қувнаб, бахтдан жўшган,
Отажоним, онажоним ўзларингиз!

22.10.2011

ДУО ҚИЛИНГ АЗИЗЛАР

Бир укамга қарасам ёдимга тушар отам,
Бир укамга қарасам тоғам келар ёдимга.
Онажоним сиймоси пайдо бўлар дам ба дам,
Жиянларим югуриб келар экан олдимга.
Қизимнинг юзларида опамнинг чиройи бор,
Ўғлимнинг келбатида бордир отам суврати.
Кўзларида юлдузи, юзларида ойи бор,
Фарзандларим хулқида бордир бобом сийрати.
Инсон яшар абадий авлодлар сиймосида,
Ёди ўчмас дунёда токим унинг насли бор.
Дуо қилинг, азизлар фарзандларнинг ҳаққига,
Барҳаётдир одамзод гар наслининг асли бор.

12.10.2011й.

ДУОЛАРИ ҚАЛҚОН ОНАМ

Чорак аср бўлди сизнинг бағрингиздан кетганимга
Онажоним, меҳрибоним олам аро оламдирсиз.
Фарзанд бўлиб хизматингиз қилолмадим минг бор афсус.
Эртаю кеч дуо айлаб “омон бўлгин, болам” дерсиз.
Дуогўйим, дуолари балогардон онажоним,
Сиз туфайли Аллоҳ асрар балолардан онажоним.
Сарсон кездим дарбадардек тирикликнинг сайҳонида
Бир адашган шамоллардек қўним билмай, тўзим билмай,
Қолиб кетдим гоҳ қисматнинг талотумли тўфонида,
Хиёнатнинг камонига нишон бўлдим ўзим билмай.
Дуогўйим, дуолари балогардон онажоним,
Сиз туфайли Аллоҳ асрар балолардан онажоним.
Бошим узра ёғилганда ноҳақ маломат тошлари,
Кўнгил шишам чилчил синди, тилка бўлди жону танам,
“Бошинг тошдан бўлсин” дея дуо қилардингиз мени,
Минг шукрким бошим омон, дуолари қалқон онам,
Дуогўйим, дуолари балогардон онажоним,
Сиз туфайли Аллоҳ асрар балолардан онажоним.

15.03.09

ЯНГАЛАРИМ

Онам номин ҳурмат билан ёдга олган,
Кўриб қолса «жияним» деб алқаб, суйган.
Юзларида онам нигоҳлари қолган
Янгаларим бордир менинг, янгаларим.
Ҳали ҳамон «опам» дея эслаб юрар,
Ҳар даврада онам ҳақда сўзлаб берар.
Яхши-ёмон кунларимда ҳолим сўрар
Янгаларим бордир менинг, янгаларим.
Умр нима, умр ҳам бир ширин тушдир,
Инсон номин асрагувчи яхши ишдир.
Мен уларни кўрсам доим кўнглим хушдир,
Янгаларим бордир менинг, янгаларим.

22.10.2011 йил

АЁЛЛАРГА

Тангри сизни яратмади лойдан, аёллар,
Одам Ато жон-жонидан пайдо айлади.
Ҳуснингиз ҳам кам эмасдир ойдан, аёллар,
Чунки тангри бизга сизни ато айлади.
Сиз гўзаллик тимсолисиз, бахтнинг тимсоли,
Яратувчи, яшнатгувчи рўзғоримизни.
Сизсиз ўтган ҳар онимиз маънодан холи,
Сиз кўрғони номусимиз ҳам оримизнинг.
Бахтимизга сиз доимо бўлингиз омон.
Ушбу кунда табрикласак сизни, ярашар.
Сиз туфайли Ватан обод, турмуш фаравон,
Сиз туфайли бардавомдир авлоди башар.

4.03.09й.

ОПАМ ВА ПОЧЧАМГА

Маърифатнинг Сирожидан олиб зиё,
Муаллимлик Шухратини элга ёйган.
Хак расули Акрамининг суннати деб
Меҳрин берган ўшал танҳо Кибриёга;
Аҳмад исми пайғамбарнинг исми дея
Фарзандига Аҳмадҷон деб исм қўйган,
Манглаида бахт юлдузи порлаб турган.
Поччам менинг акам каби улуғимсиз,
Опам менинг меҳрибоним, суюгимсиз.

23.10.201.

КЎНГЛИМ ГУЛИ

Кўнглим гули, кўзим нури фарзандларим, ўзингизсиз,
Дил офтобим қалбим қўри фарзандларим, ўзингизсиз.
Сиз умримнинг мазмунисиз, давомчиси наслимизнинг
Менга азизларнинг зўри фарзандларим, ўзингизсиз.
Беғуборсиз фариштадек, пок виждонли, тоза ҳаёл,
Гирдингизда гиргиттондир эртаю кеч мушфиқ аёл.
Шу аёлдир адангизнинг кўз қувончи, дил овунчи
Борда хўп деб, йўғида ҳам бирор марта этмас савол.
Ўғил қанотли от бўлса, қиз қанотли қуш демақдир,
Умр мангулик олдида бир лаҳзалик туш демақдир.
Фарзанд ўсиб, элга хизмат қилса унинг кўрки бўлиб,
Дуо қилса элу улус, элнинг кўнгли хуш демақдир.
Ўғил қизлар мард бўлса гар омад кулиб боқар доим,
Бир насиҳат айтай сизга, келиб қолди гапнинг жойи:
Бошингизга қилич келиб турса ҳамки ростни сўзланг,
Ёлғончини суймас азал на пайғамбар, на худойим.

11.04.2007

ШИОР

Болам ўзингдан қолма,
Умр берилар бир бор.
Дўстга асло зор бўлма,
Душманингга бўлма хор.
Доим ўз қадрингни бил,
Баланд тутгин дастингни.
Дўстингдан ҳаққингни ол,
Душмандан ол қасдингни.

28.09.2004й.

ЎГИТ

Болам, ҳазар қил ҳаромдан,
Ҳалоллаб е нонингни.
Кўз гавҳарин асрагандек,
Асрагин иймонингни.
Билсанг болам тож-тахт эмас,
Ер билан тирик инсон.
Пешона тер, меҳнат билан
Топгайдирсан шуҳрат,шон.
Ҳаёт бепоён манзилдир,
Умр эса йўл, болам.
Улуғ элнинг фарзандисан,
Унга лойиқ бўл, болам.
То тириксан эл коридан
Аямагин жонингни.
Шунда элу юрт ҳеч қачон,
Унутмайди номингни.

2003.

ТИЛАК

Шухратжон ва келинга.

Зилол сувдек тиниқ бўлсин ҳаётингиз,
Боқий равон қолсин ҳаёт йўлларингиз.
Лобар қизлар, ўғилларнинг бахтин кўринг
Латиф ҳислар тарк этмасин дилларингиз.

23.10.2011

ҚИЗИМ НАРГИЗГА

Қизим, мен ўзимни сенда кўраман,
Қоп-қора кўзларинг ўзимнинг кўзим.
Ҳатто ўжарлигим ўтгандир сенга,
Ўзимнинг ой қизим, танҳо, ёлғизим.
Бир парча эт эдинг кечагина сен,
Бугун укаларинг чопар ортингдан.
Рўзғоримиз обод, бахтимиз тугал,
Бу ҳам бўлса сенинг шарофатингдан.
Асло ғам кўрмагин, шодон юр доим,
Фақат бир ўтинчим айтаман такрор:
Сени ҳада қилди менга худойим,
Унинг йўриғидан чиқмагин зинҳор.

2004.

ЎҒЛИМГА НАСИҲАТ

Дунё деганлари имтиҳон эрур
Оқибат савоб ё интиқом эрур .
Умр бир лаҳазалик фано ҳаётдир,
Охират ҳақиқий абадиятдир.
Аллоҳ ризқни таъмин этгувчи Раззоқ.
Ҳалолу ҳаромдан сўрайди бироқ,
Фақат унга қуллик қилмоқлик керак,
Инсонлик кадрили билмоқлик керак.
Осонмас қулликни адо этмоқлик,
Бир пирнинг этагин керак тутмоқлик.
Сабр либос бўлсин сенга ҳар доим
Фарзу суннатларни айлагин коим.
Қалбингда имонинг бўлса мустаҳкам,
Икки дунёда сен бўламагайсан кам.
Ўғлим шеър сўнгида бир ўтинчим бор,
Кимсага ўзингни хор қилма зинҳор.

20.09.2004

Ўғлим Маъмуржонга.

Маъмуржоним, кенжатойим,
Кўзларингдан айланайин.
«Дадажон» деб жаранглаган
Сўзларингдан айланайин.
Ҳофиз бўлсин машҳур дея,
Исминг қўйган бобожонинг.
Қуёш каби нур балқиган
Юзларингдан айланайин.
Ҳар субҳидам сен боғчага,
Мен иш сари йўл оламиз.
Остонамда сен қолдирган
Изларингдан айланайин.
Бу дунёда мендан кейин
Чироғимни ёқиб тургин.
Серфарзанд бўл, сенинг ўғил,
Қизларингдан айланайин.

2004.

ЎҒЛИМ МАЪРУФЖОНГА

Мусулмон хулқида дунёга келган,
Азиз фарзандимсан, Маъруфжон ўғлим.
Митти қалбинг тоза ҳисларга тўлган,
Сўзларинг шириндир, кўзларинг чўғли.
Жойнамозни тўшаб менинг ёнимда
Ўтирган чоғингда тасбеҳни ўйнаб,
Тангрига шукрона қиламан дилдан
Эзгу амалингда кетаман қувнаб.
Ўғлим бахтимизга ўсиб улғайгин,
Оқил инсон бўлгин, қилма хижолат.
Яратганга доим итоат қилгин,
Мудом тарк этмасин сени шу ҳолат.

2010

ЖАСУРБЕККА

Жондан ширин фарзандисан Шахзоданинг
Авайлайди сени ҳатто бизлардан ҳам.
Соғинади бир кунгина кўрмаса гар,
Улғайтирар бўлмасин деб кўзларинг нам.
Рози дилим айтай дедим ушбу кунда
Бошинг омон бўлсин доим жасур ўғлон.
Енгилмагин сен ҳеч қачон курашларда,
Кўрганида қувнаб юрсин эл ҳар қачон.
Кўзларингда порлаб турсин ҳаёт шавқи,
Асло сени тарк этмасин яшаш завқи.

01.11.2011йил

ФАСЛАР ШЕЪРИЯТИ





- * Наврўз
- * Кумуш балдоқ
- * Баҳор манзараси
- * Наврўз тилаги
- * Боғбон қирларида бошланди баҳор,
- * Баҳор келаётгир.
- * Келмадинг
- * Баҳор чоғи
- * Орта қолди совуқ қиш фасли
- * Кечиккан баҳор
- * Офтоб кўкдан боқадди ҳорғин,
- * Саратон. Тобланар
- * Қузда дарахтлар
- * Қуз манзаралари
- * Қиш манзараси



НАВРЎЗ

Уйғониш фаслининг хушдир ҳар они,
Табиат кучоғи гулга тўлмоқда.
Сойларда зилол сув оқар тўлғониб,
Бахт, иқбол чечаги Наврўз келмоқда.
Дарахтлар чизади яшил суратлар,
Севинч ёшларини тўкар булутлар.
Куёш ҳам жилмайиб бизларни кутлар,
Баҳор келинчаги Наврўз келмоқда.
Оламни тўлдириб кўшиққа, шеърга,
Баҳор яшил либос тўшади қирга.
Барака уруғин қадайлик ерга,
Ҳаёт беланчаги Наврўз келмоқда.

30.03.2002.

КУМУШ БАЛДОҚ

Балдоқ тақиб кумушранг ойдан
Кетар чинор уйкуга аста.
Кафтдек ёйиқ гул баргларига
Ой нурлари қўнар оҳиста.
Чор атрофни тутар сукунат,
Чулғаб олар оромбахш фараҳ.
Ойнинг кумуш ёғдуларида
Ором олар минг йиллик дарахт.
Юмиб олиб қабоқларини,
Чинор аста ухлаган чоғи.
Еллар - туннинг қароқчилари,
Олиб кетар кумуш балдоқни.

2003

БАҲОР МАНЗАРАСИ

Олисга чекиниб қора қарғалар,
Самога турналар арғимчоқ солди.
Қиш бўйи ях босиб ётган далалар
Баҳор либосига бурканиб олди.
Тоғдан эсиб келган ўйноқи еллар
Баҳор нафасини таратди ҳар ён.
Сойларда шалола-залвор кокиллар
Рақсида баҳорни қилди намоён.
Самонинг соҳиби- қудратли қуёш
Оламга кўрсатди тилло тожини.
Бағрига чорлади баҳор елкадош,
Кўклам кўриқчиси- қалдирғочини.
Кўзгади баҳорнинг муаттар иси,
Дехқон қалбидаги ғайрат чўғини.
Вужудин эгаллаб меҳр туйғуси,
Ерга қадай кетди бахт уруғини.

1985 йил.

НАВРЎЗ ТИЛАГИ

Етиб келди баҳорий айём,
Қундуз билан кеча тенглашди.
Ўлкамизда бошланди байрам,
Юракларга қувонч улашиб.
Аямади Оллоҳ неъматин,
Ёғиб берди ёмғир ҳам тинмай.
Эрта тонгдан элни уйғотиб
Жаранглади карнаю сурнай.
Кўчаларда одамлар гавжум,
Ҳамма хурсанд, ҳамма бахтиёр.
Таралади куй, қўшиқ мавжи,
Чехралардан таралар зиё.
Онахонлар қилиб мурувват,
Улашади муборак таом.
Орамиздан кетма, оқибат,
Наврўзимиз бўлсин бардавом.

21.03.2004.

Боғбон қирларида бошланди баҳор,
Бинафша атрини сочди ўзидан.
Қуёш ҳам нурланиб тилла қош такди.
Булуллар пардасин олиб юзидан.
Боғбон қирларида бошланди баҳор,
Яшил гиламини ёзиб ҳар ёнга.
Дурбентсой лиммо-лим гувуллаб оқар,
Худди шошган каби буюк уммонга .
Боғбон қирларида бошланди баҳор,
Уйғониш палласи дилларга ёқар.
Шайдо бўлган каби бу гўзалликка,
Зангори осмондан турналар боқар.
Боғбон қирларида бошланди баҳор,
Ям-яшил ҳислардан хушланар табъим.
Қалбимни муҳаббат истило этар,
Олис болаликда забт этган каби.

29.01.2005

БАҲОР КЕЛАЁТИР

Баҳор келаётир мунис хотирлар,
Бир-бир елаётир хаёл кўкида.
Баҳор келаётир сени хотирлаб,
Қўшиқлар битурман сенинг ҳақингда.
Баҳор келаётир муз қотган дунё,
Кўзини очмоқда аста уйқудан.
Қайноқ бир нафасни сезгандек гўё,
Кўнгишлар уйғонар ширин туйғудан.
Нозларингни ая, сен ҳам эй гулим,
Қара, баҳор келар висолга ташна.
Кел, бирга бўлайлик, келгин, севгилим,
Кел, бирга яшайлик баҳордек яшнаб.

24.01.02.

КЕЛМАДИНГ

Баҳор келди қишдан, аёздан ўтиб,
Насимлар эдилар майин ва енгил.
Баҳор келди яна сени эслатиб,
Фақат сен келмадинг сочлари сунбул.
Қирларни қоплади яшил майсалар,
Ариқлар бўйида уйғонди ялпиз.
Сувлар тўйиб ундан олди бўсалар,
Фақат сен келмадинг соҳибжамол қиз.
Баҳор осмонига тикмоқ бўлиб дор,
Турналар олисдан келдилар омон.
Йўлингга кўз тутдим тунлари бедор.
Фақат сен келмадинг қошлари камон.
Интизор ҳовлимда гуллади бодом,
Кузатдим, гуллари кетди тўкилиб.
Мен умид гуллари тўкилган одам,
Сенинг йўлларингга қолдим тикилиб...

Май 2001.

БАҲОР ЧОҒИ

Баҳор чоғи борган эдим Каронига
Асир этди чучмомаю лолалари.
Туғдонадан тумор ясаб қўлларига
Тақиб юрар экан тоғнинг болалари.
Эй, тоғликлар, донолигу улуғворлик
Хислатини сиз тоғлардан олганмисиз?
Туғдонадек бўлсин дея чайир, маҳкам,
Болаларга тумор тақиб қўйганмисиз?!

27.04.03.

КЕЛДИ БИЗЛАР СОҒИНГАН КЎКЛАМ

Ортда қолди совуқ қиш фасли
Ўз нуринаи сочди қуёш ҳам.
Еллар эсди баҳор нафасли
Келди бизлар соғинган кўклам.
Тарқаб қора булутлар аста
Чирой очди феруза осмон.
Ёмғир ёғиб ўтди оҳиста
Яратганнинг файзидан нишон.
Энтикади озурда кўнглим
Исий бошлар музлаган танам.
Уйғонмоқда дилда умидим
Баҳор, баҳор сени севаман.
Унутмоқлик гарчи қийиндир
Ноҳақ чеккан оху зорларни.
Баҳор, келгин мени севинтир,
Унутайин ғам, озорларни.
Ёмғирингда бошяланг бўлиб
Толгунимча тинмай югурай.
Баҳор сени ҳадя айлаган
Яратгандан қушойиш сўрай.
Тоқим тирик эканман бунда
Тарк этмасин бахтим, омадим.
Рози бўлсин мендан доимо
Ўтган етти пуштим, авлодим

2008

КЕЧИККАН БАҲОР

Март ойи. Танангга игнадек
Санчилар қаҳратон совуғи.
Қалдирғоч келмади негадир,
Ёйгани баҳорнинг доврўгин.
Баҳорни соғинган булутлар
Туну кун тўкади ёшини.
Майсалар совуқдан толиққан,
Уйкудан кўтармас бошини.

18.02.03.

Офтоб кўкдан боқади хорғин,
Кезиб юрар кузнинг шарпаси.
Замин узра тўшалар сўлғин,
Хазонларнинг заррин кўрпаси.
Хазон топди яна бир йилинг,
Мустаҳкам бўл, қалбим кўрғони.
Куз бу асли ўлим ҳақдаги,
Сабоғидир кўхна дунёнинг

2002.

Саратон. Тобланар муқаддас тупрок,
Қайнаган қуёшнинг алангасида.
Чордона қуришиб ўлтирар тоғлар
Гўё сўйлагандек ерга қасида!
Тобланган она ер, фарзандларингга
Ўргатгин жасорат сабоқларини.
Кимки қилар бўлса сенга хиёнат
Беаёв қуйдиргин оёқларини.

2002.

Кузда дарахтлар ҳам оғир ўй сураб ,
Хаёлларга чўмар шоирга ўхшаб.
Гўё омад ундан кетган юз буриб,
Ёки севган ёри кетгандек ташлаб.
Қушлар сийраклашиб қолган туюлар,
Сайроқ кўшиқлари янграмас шодон.
Замин узра ғамгин наволар қуйлаб ,
Хазонлар тўкилар мисоли армон.
Учишдан ҳориган оққушлар мисол
Булутлар самодан боқишар хомуш.
Дарахтлар шоирга ўхшаб ўй сураб,
Руҳида кечгандек буюк уйғониш.

09.04.04

КУЗ МАНЗАРАЛАРИ

Кўнглим кулбасига ҳатто қил сиғмас,
Билмам қай томондан бу шамол елди.
Оҳ дўстим, билсанг гар заминга эмас,
Менинг ҳаётимга тийрамоҳ келди.
Боғларда шовуллар дарахтлар мунглиғ,
Ҳазонлар учмоқда мажруҳ ва ярим.
Йўқ, ҳазонлар эмас у сариқ рангли,
Менинг соғинчлардан сарғайган бағрим.
Феруза осмонда булут доғлари,
Қайдан келди дея бўлмагин хайрон.
Улар булут эмас менинг оҳларим
Кўкка кўтарилиб кезар саргардон.

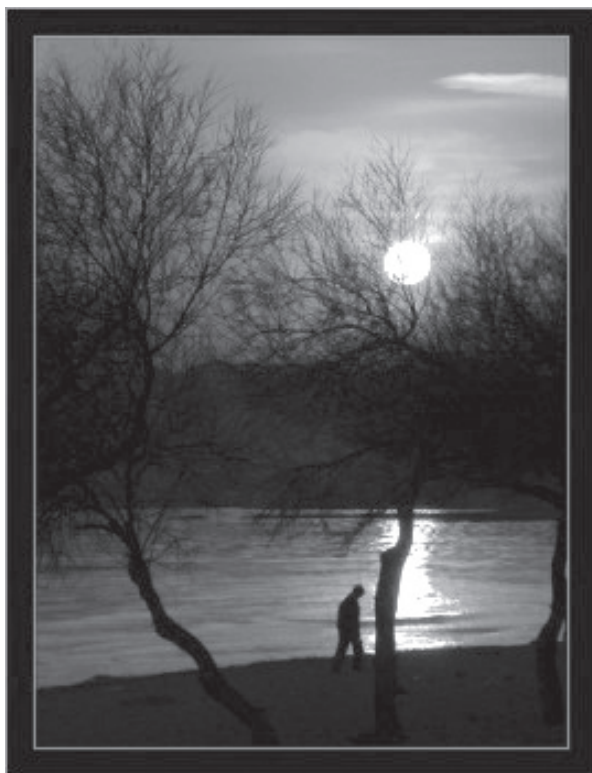
2002

ҚИШ МАНЗАРАСИ

Қор ёғади оппоқ ва майин,
Оқаради замин суврати.
Қор ёғади бир дам тинмайин,
Ёғилади Оллоҳ неъматин.
Йўл четида тизилган тутлар,
Оқ ипакдан кийишар қўйлак.
Қарғалар ҳам бир-бирин кутлаб,
Учиб юрар шўх қўшиқ куйлаб.
Болакайлар совуқни сезмас,
Қувнашади яхмалак отиб.
Тақинчоқдек уйлар томида
Сумалаклар туради қотиб.

29.12.02.

СЕВГИ ИЗТИРОБЛАРИ



- * Гуллар ичра
- * Куйида ўртанганимдан
- * Кўринмасму
- * Санам
- * Ширу шакар
- * Бир санамнинг
- * Муҳаббат мулкида сарсон
- * Қоронғу оқшом
- * Ўртанди дил
- * Лутф айласанг на бўлғай
- * Сендан кетарканман – дил оғрир,
- * Сенинг ўшал маъсум қиёфанг
- * Сен бор эдинг
- * Қисмат
- * Сен келмадинг
- * Ҳаё тимсоли
- * Ишонч
- * Оқшом соғинчи
- * Соғинчларим қолди сарғайиб
- * Хайр, бизга
- * Танҳоликда
- * Хафа бўлма
- * Умидимнинг гуллари сўлди
- * Чорак аср
- * Сенсиз
- * Куйган дилим
- * Мен бир инсон эдим
- * Кезар эди кўкда ой
- * Тунлар сенинг ёдингла ўтар
- * Кетар бўлсанг
- * Савол
- * Тилак.



- * Муҳаббат
- * Яна юрак бўзлар
- * Ошиқлик
- * Сен борасан
- * Чимилдик
- * Кўнгил ва гул
- * Қалбимда ястанди
хижроннинг чўли
- * Кел энди
- * Маҳзун юрак нидолари
- * Севдигу
- * Кўзларингиз
- * Соғинганда
- * Эй гул, менинг
- * У дамлар
- * Эсимдадир
- * Қозоқ сулувига
- * Кўпдан сени
- * Муҳаббат кетмади
- * Севар Эдик
- * Ошиқ кўнгил
- * Девонадек
- * Ишқи кўчар юлдузларга
- * Йиғлама
- * Қайданам

Гуллар ичра аъло гулим чаманимга келмайсанму?
Висолингга зордир дилим, зорлигимни билмайсанму?
Садоқатим синалгандир аёвсиз вақт шамолида,
Менинг инжа ҳисларимни назарингга илмайсанму?
Соғинчлардан хатлар битдим кабутарлар қанотига,
Сен томонга элтгайму деб хатларимни олмайсанму?
Фикри ёдинг хаёлимдан бир лаҳза ҳам йироқ кетмас,
Мени қўмсаб ҳижронимда юрак бағринг тилмайсанму?
Гўзал гулим, ошиқ Ғойиб дoston этди дилда борин
Унинг бирла бир умрга ошно бўлиб қолмайсанму?

10.11.09

Куйида ўртанганимдан ёрим хабардормикан,
Мен каби тунлар соғинчдан уйқусиз бедормикан?
Севгининг сирли тузоғи ўй-хаёлин банд этиб,
Йўлларимда интизору ошиғи дийдормикан?
Субҳидам эсган сабодан ишқ сабоғин ўрганиб,
Субҳдан то шомгача қилган иши такрормикан?
Мен унинг лаъли лабидан дилга малҳам истасам,
Киприги жонимга ханжар, зулфи тори дормикан?
Ғойибо, айт бу жаҳонда тарки жон этмай туриб,
Ул дилором васлига етмоқлик бахти бормикан?

05.04.09.

КЎРИНМАСМУ

Сахарда боғ аро кезсам, гули хандон кўринмасму,
Сарандозин сабо ўйнаб, жон ичра жон кўринмасму?
Дилим яйрар висолидан, кўзим қувнар жамолидан,
Кетолмасдан хаёлимдан, ўшал жонон кўринмасму?
Қаро тун қўйнида порлоқ мисоли ой эрур моҳим,
Булутлар ичра гоҳида бўлиб пинҳон, кўринмасму?
Савол сўрсам суманлардан жавоб айтмоққа ор айлар,
Сириш фош айламасликка этиб фармон, кўринмасму?
Соғинч тиғи дилим ўртар, кутарга тоқатим етмас,
Менинг озурда жонимга бўлиб дармон кўринмасму?
Хасанбой ишқ бало дерлар, не келса келгай ғойибдан,
Магар ишқ йўлида айтгил, жон ила қон кўринмасму?
24.03.09

САНАМ

Ҳар оқшом ёдимга тушгай кўзлари шахло санам,
Боқиши жоним олиб, боз айлагай эҳё санам.
Боғимга ташриф этиб лутф кўргузса ул моҳирўй
Гуллар ичра энг гўзал бўлгай ўшал раъно, санам.
Неча йилки ҳажрида овворадирман дар-бадар
Мажнун этди васлининг умидида лайло санам.
Ул менинг жоним, жаҳоним, ул ягона матлабим
Истагим бўлса умрбод мен ила ошно санам.
Ғойибо, гар бўлса пок қўнглингдаги орзу ният
Ғойибдан нажот етиб бўлгай сенга шайдо санам.
25.03.09

ШИРУ ШАКАР

Савдои зулфй сиёҳат мени девоналар қилди.
Сурмаи чашми бодомат мени мастоналар қилди .
Аз лаби хандонад сенинг дил қасрин бунёд айласам.
Пайкони абрў камонад уни вайроналар қилди .
Ман ниҳоли ишқро кўнгил боғида парвариш этин.
Оташи хихронат санам, уни сўзоналар қилди.
Умеди васли ту ҳаргиз, дилимдан кетмагай жоним.
Жони дилам аз ғами ту ажаб гирёналар қилди.
Риштаи сабрам ба доғат ҳар он узулмоқ истайдир,
Нағмаи нозат Ғойибро лолу ҳайроналар қилди.

2009

Муҳаббат мулкида сарсон, юрурман мен бўлиб ҳайрон,
Ишқ ўтида ўртанар жон зор йиғлайман чекиб афғон.
Менинг афтода бу ҳолим тушунмас дўсту ағёрим,
Кеча кундуз ютурман қон, йўлларингда кўзим гирён.
Эмас экан бу йўл осон, баҳоримда баргирезон,
Раҳм этмаса ўшал жанон, бу дардимга йўқдур дармон.
Қани бу мулк аро йўлдош, тополмадим бирор сирдош,
Ўзим карвон, ўзим сорбон, ўзим қотил, ўзим қурбон.
Демишларким бу майдонда шаҳид ўлмиш неча банда,
Магар кимга шириндур жон, кирса бунда эрур нодон.
Ғойибо бўлсанг чин ошиқ, Ёр васлига интил, ошиқ,
Лойиқ топса агар жонон, насиб этгай сенга имкон.

16.02.08.

Қоронғу оқшом чоғи кездим мисли девона,
Топай дедим, изладим изларингдан нишона.
Оҳ қанийди топсайдим изларингнинг гардини,
Юзларимни босардим мен унга ошиқона.
Хазон кўшиқларини куйлаётган дарахтлар,
Шовуллашиб бўлдилар атрофимда парвона.
Ҳолим хабарин еллар айтдим у абрларга,
Куз ёшларин тўқдилар мен каби ғарибона.
Васлинг қўмсаб эй жонон, Ғойиб бўлди саргардон,
Қилсанг бўлмасму эҳсон изингдан бир нишона.

2002.

ЎРТАНДИ ДИЛ

Бир паризод ёрни деб ўртанди дил, ўртанди дил.
Ул кўзи хуморни деб ўртанди дил, ўртанди дил.
Бир даъвосиз дард олови жисму жоним куйдирар,
Ул пари рухсорни деб ўртанди дил, ўртанди дил.
Эй тақдири бенаво, сен нечун учратмадинг
Аввалроқ дилдорни деб ўртанди дил, ўртанди дил.
Бу фано туфроғида ошиқларга дўст бўлмаган
Чархи кажрафторни деб ўртанди дил, ўртанди дил.
Ғойибо, гар етмасам ул санамнинг васлига,
Бошима тик торни деб ўртанди дил, ўртанди дил.

25.09.04

Бир санамнинг ишқида дил йўқотди тоқатин,
Кўзлари жоним олар, бўтакўз дейму отин?
Айлана сафда тизилмиш фитнагар киприклари,
Қошлари мисли камон-кутгаймудир жанг соатин?
Ой юзин ёғдусида мавжланар кокиллари,
Гўё ой ёғдулари қувган каби тун зулматин.
Севгим ошкор айламоққа фитнасинин қўрқаман,
Бошимга солмасму деб девона ошиқ қисматин.
Ғойибо, дил бермоқ осон ёрга етмоқлик қийин,
Ким етибдур мақсудига енгмайин ишқ офатин.

2011.

Лутф айласанг не бўлгай биз каби ёмонларга,
Бир бора назар қилсанг биз турган томонларга.
Ҳажрингда куйиб зор-зор ранг олдим сомонлардан,
Қоматим киёс этсам ўхшайди камонларга.
Ишқингда бўлиб сарсон, кездим дашту ёбонлар,
Кўйингда чекиб афғон, бағрим бўлди алвонлар.
Лолазорга айланур мен юрган қир- довонлар,
Бошимни олиб кетай айт, энди қаёнларга?
Қай йўлни раво кўрсанг ўшал йўлга кетгайман,
Бир бора назар қилсанг мақсадимга етгайман.
Ишқинг-ла бахтиёрман, ўзга бахтни нетгайман?
Ишқинг бирла кетсам бас, маҳшаргоҳ томонларга!

11.02.02 йил

Сендан кетарканман – дил оғрир,
Дарахтлар кузатар хўрсиниб.
Шамол изиллайди, қуяди ёмғир,
Афтода ҳолимдан ўксиниб.
Сендан кетарканман йўлаклар
Чўзилиб боради тобора.
Қайдасиз эй ёруғ тилаклар,
Соғиниб йиғлайман дил- пора.
Сендан кетарканман, севгилим,
Олдинда не кутар билмайман.
Айбимми, мен сени севганим?
Севмасдан мен яшай олмайман!
Сендан кетарканман, ўйларим
Хазондек тўзғийди ҳар томон.
Бир ҳазин айрилиқ куйлари
Қалбимни ўртайди беомон.

24.12.08

Сенинг ўшал маъсум қиёфанг
Хаёлимдан кетмайди дилбар.
Сен кетдингу кўнгил уйимни
Эгаллади андуҳ ва кадар.
Севаман мен шу қизни дея
Айтолмадим онажонимга.
Ўйлабмидим ахир ўшанда
Ўт кетишин хонумонимга.
Чорак аср ўтса ҳам, эй қиз
Хаёлимдан кетмайди ёдинг.
Самоларга ўрлайди хануз
Ошиқ дилнинг маҳзун фарёди.

13.02.2011

Сен бор эдинг, мен бахтли эдим,
Гўзал эди борлиқ ҳам жуда.
Ўтказардик гўзал тунларни
То тонггача суҳбат авжида.
Мовий осмон, ол рангли шафақ,
Туғар эди оппоқ тонгларни.
Ҳадя этар эди куёш ҳам
Камалакдек турфа рангларни.
Ўтиб кетди, қайтмагай энди
Гўзал тунлар, у оппоқ тонглар.
Сочларимга қировлар инди,
Юрагимни қоплади занглар.
Кўкрагимни эзади бир ғам,
Ҳижрон тиғи дилни чавақлар.
Сени эсга солар ҳали ҳам,
Мовий осмон, ол ранг шафақлар.

15.02.2011

ҚИСМАТ

Ҳижрон ханжарлари суякка етди.
Тақдирнинг зарблари юракка етди.
Оҳ урдим, оҳларим фалакка етди,
Нечун сенга менинг зорим етмайди?
Ишқинг деб қалбимдан сочдим ёғдулар,
Мақсудим бол эди, ичдим оғулар.
Оқибат қуюлди ҳазин туйғулар:
“Тақдир ишқ жомини менга тутмайди” .
Хазон фаслидаман, ўтди баҳорим,
Жоннинг қасдидаман, кетди қарорим.
Дорнинг остидаман, эй гўзал ёрим,
Нечун юрагимдан доғинг кетмайди?

2002.

СЕН КЕЛМАДИНГ

Ишқ–бало даштида оввора бўлдим,
Андухларга тўлди сабр соғари.
Кўнгил чаманида ғунчалар сўлди,
Аммо сен келмадинг, мени ахтариб.
Мажруҳ юрагимни анордек тилиб,
Осмоним тарк этди феруза ранглар.
Шаблар нола қилдим куйиб, ўртаниб,
Зухра чалиб берди ҳазин оҳанглар.
Ҳижрон оташида кул бўлди таним,
Тупроққа қорилдим хазондек ғариб.
Танҳо ўзинг эдинг зор-зор кутганим,
Аммо сен келмадинг, мени ахтариб.

2002

ҲАЁ ТИМСОЛИ

Хижолат тортгандек бўласиз гўё
Қизариб кетади ёноқларингиз.
Чарос кўзларингиз тик боқмас сира
Ийманиб сўзлайди дудоқларингиз.

Ҳаё тимсолини кўраман сизда
Мени асир эгар ажиб туйғулар.
Сиз шунчалар масъум, сизни ўйласам
Қалбимда бокира шеърлар туғилар.

02.03.10г.

ИШОНЧ

Ишонгин баҳорлар келади,
Бир умр қолмасмиз даштларда.
Севгимиз дарахти унади,
Кўзлардин тўкилган ёшлардан.
Оташин ишқимиз тафтидан,
Ҳижроннинг даштлари ёнади.
Севгимиз дарахти шохига,
Биз кутган бахт қуши қўнади.
Бу қадим бевафо дунёда
Илк бора очилар ишқ гули.
Ошиқлар қўл очар дуога,
Биз бахтли бўламиз севгилим.

2003

ОҚШОМ СОҒИНЧИ

Кундуз шомга беланди,
Кўкда ҳилол кўринди.
Шундай гўзал оқшомда
Ёлғизлигим билинди.
Рўй кўрсатди юлдузлар-
Самовий гўзал қизлар.
Қаердасан, юлдузим
Қалбим сенга йўл излар.
Оқшом шамоли елар,
Тол барглари ҳилпирар,
Соғинч ўртаган бағрим
Баргдек ерга тўкилар.

2002.

Соғинчларим қолди сарғайиб,
Кўзларимнинг қароғларида.
Тунлар кездим мижжа қоқмайин,
Маъюс кўнглим чорбоғларида.
Армон тоши майдалаб эзди,
Юрагимнинг қабатларини.
Танҳоликда сенсиз ўтказдим,
Умримнинг шан соатларини.
Тийра дилга бахш этар роҳат,
Изтиробли севги лаззати.
Ўлганда ҳам ўлгумдир фақат,
Сен томонга қўлим узатиб.

ХАЙР, БИЗГА

Хайр, бизга этмади насиб
Бирга яшаш бахти, севгилим.
Ўзни ҳижрон дорига осиб
Кетмоқдаман, хайр, эй гулим.
Гарчи севар эдик биз чиндан,
Туйғулар ҳам эди бокира.
Қисмат юзин ўгирди биздан,
Ёлборсак ҳам боқмади сира.
Зоримиз кўп, зўримиз етмас,
Илож йўқдир, қилмай итоат.
Дунё подшоҳ, маслаҳат этмас,
Ўз ҳукмини ўтказар фақат.
Балки бир кун пайт келиб яна,
Учрашармиз иккимиз такрор.
Муҳаббатсиз хор бўлган дунё,
Севгимизга бўлганда икрор.

2002

ТАНҲОЛИКДА

Не ошиқ кунларни сенсиз яшадим,
Ҳижрон даштларида кечди йўлларим.
Руҳим рангларидан сўзлар ясадим,
Шеър бўлиб қуюлди бор хаёлларим.
Аммо сен келмадинг қошимга, гўзал,
Гарчи чорак аср севдим девона.
Наҳотки ишқ менга қисматдир азал,
Насибам ўтмоқлик ёлғиз, ягона?

2002.

Хафа бўлма дўстим азалдан
Муҳаббатнинг кўзлари ожиз.
Тунлар эзилсанг ҳам азобдан,
Тақдирга тан бермоқлик жоиз.
Ошиқлик ҳам буюк бир бахтдир!
У ҳар кимга этмайди насиб.
Ўлдирса ҳам ўлдирсин тақдир,
Муҳаббатнинг дорига осиб.

2003.

Умидимнинг гуллари сўлди,
Узун ҳижрон кечаларида.
Армонларим дарахтдек унди,
Боғбонқишлоқ кўчаларида.
Келин бўлиб ойдек нурафшон,
Ўзга уйни тўлдирдинг нурга.
Мен дардимни айтдим ҳар оқшом,
Содиқ дўстим кўҳна чинорга.
Гул умримнинг шаън онларига,
Ўз ҳукмини ўтказди тақдир.
Боғбонқишлоқ шўх сойларида,
Аламларим сув бўлиб оқди.
Жононларнинг меҳр кўрида
Овутдим мен телба жисмимни.
Лекин ҳамон қалбим тўрида,
Авайлайман сенинг исмингни.

2001.

Чорак аср ўтса ҳамки,
Сўнмас ошиқ дил хумори.
Сени ҳар гал кўрганимда
Тебранади кўнгил тори.
Оҳ, афсуски, ўшал дамлар
Қайтиб келмас энди ортиқ.
Агар қайтса умрим жамлаб
Қилар эдим сенга тортиқ.

2003.

СЕНСИЗ

Шум қайғунинг қора қушлари,
Ишғол этди кўнгил боғини.
Кундуз ўйлар, тунлар тушларим
Емиради юрак тоғини.
Осмонимни қоплади ғамнинг
Булутлари саф- саф тизилиб.
Сўнмоқдадир умидим шами,
Тоқат ипи борар узилиб.
Чор тарафдан қилади таъкиб,
Ёлғизликнинг совуқ нигоҳи.
Соғинч номли қобикдан чиқиб,
Юрагимда кўкарар оҳим.
Сенсиз кезсам йўллар ҳам ҳатто,
Қайларгадир кетар қайрилиб.
Билганимда ўшанда асло,
Кетмас эдим сендан айрилиб.

08.02.2002.

КУЙГАН ДИЛИМ

Куйган дилим яролари асло битмас,
Юрагимдан илк севгимнинг доғи кетмас.
Осмонларга етган зорим сенга етмас,
Висолингга эртаю кеч зор бўламан,
Агар кўнсанг сенга содиқ ёр бўламан.
Кўнгил иши кимларгадир ўйин экан,
Чин севгининг савдолари қийин экан.
Аммо унинг азоблари ширин экан
Висолингга эртаю кеч зор бўламан,
Агар кўнсанг сенга содиқ ёр бўламан.
Не тиласам тилагумдир яратгандан,
Молу дунё сўрамасман гўзал, сендан,
Гарчи тақдир айро солди сени мендан,
Висолингга эртаю кеч зор бўламан,
Агар кўнсанг сенга содиқ ёр бўламан.

02.12.2001.

*«Эй, гулим, кўзларга ёшлар тўлганда
Соямиз қўшилган дамларни эсланг»*

Шавкат Рахмон

Мен бир инсон эдим меҳрга ташна,
Тақдир иккимизни учраштирганда.
Сен келдинг баҳорий гул каби яшнаб,
Кўнглим қувончларга тўлди ўшанда.
Афсус, яшолмадик бир бутун бўлиб,
Ҳижрон қасдимизда қайради тиғлар.
Ўртамызда унди айрилиқ гули,
Мунгли хотиралар қалбимни тиғлар.
Сен бирла иккимиз бирга бўлганда
Қалбимда яшарди энг ёниқ ҳислар.
Энди хотиралар хуруж қилганда
Яшайман ул бахтли дамларни эслаб.

10.09.04

Кезар эди кўкда ой,
Ёлғизгина ойжамол.
Деразадан бир аёл
Боқиб турар ғамгин, лол.
Ойнинг сариқ сочлари,
Осмон узра таралар.
Аччиқ ҳижрон ёшлари
Аёл қалбин яралар.
Тун бағрида гўзал ой
Кезар эди тўлғониб.
Йиғларди ойдек аёл
Ёлғизликдан қийналиб.

2002.

Тунлар сенинг ёдингла ўтар,
Сени эслаб отар тонгларим.
Юрагимни соғинчлар ўртар,
Фақат сенга етмас зорларим.
Ишқ деб ўргилади бу жоним,
Ишққа йўғрилади бу жоним.
Сени қўмсаб ўтар кундузим,
Қузатаман қўмсаб шомларни.
Сенинг ҳижронингда, юлдузим
Мен ўтказдим қанча онларни.
Ишқ деб ўргилади бу жоним,
Ишққа йўғрилади бу жоним.
Сенинг ёдинг билан, эй жонон,
Менга ҳаёт туюлар мангу.
Гарчи васлинг бўлса ҳам армон,
Мангуликни топдим, не қайғу?
Ишқ деб ўргилади бу жоним,
Ишққа йўғрилади бу жоним.

2007.

Кетар бўлсанг, илтимос, дилдор,
Хотирангдан ўчир исмимни.
Кўриб қолсанг қилма эътибор,
Кўча–кўйда кезган жисмимни.
Севгимизни афсона деб бил,
Эсламагин бирор сўзимни.
Ахир, сенсиз мен кимман, айтгил?
Эслолмайман ҳатто ўзимни!

03.03.2003.

САВОЛ

Наҳот изсиз кетди у гўзал онлар,
Наҳот унут бўлди у илоҳий сир.
Наҳот ёшликдаги аҳду паймонлар
Саробга айланиб кетдилар бир-бир.
Яшамок мумкинми лоқайд, беқайғу,
Дош бериб ҳижроннинг азобларига.
Бахт дея аталмиш муқаддас туйғу
Қолдими дунёнинг каззобларига?
Қисматку айирди, жоним, бизларни.
Тингла, сенга бордир менинг саволим.
Наҳот қалбингдаги фораҳ ҳисларни
Олиб кетган бўлса вақтнинг шамоли.
Ёки яшаяпсан кўникиб сўзсиз,
Ҳақ билиб манглайга битилган йўлни.
Наҳот яшаш мумкин севгисиз, ҳиссиз
Армон чангалига тутқазиб дилни?!

07.09.2003.

ТИЛАК.

Бу кун такдир тугунлари ечилади,
Сизга бахтнинг эшиклари очилади.
Пойингизга ишк гуллари сочилади,
Сизга булар бу дунёнинг имконлари.
Уйингизга тулар қувонч чечаклари,
Кулида гул табрик айтар дустлар бари.
Маст килади бу гулларнинг мушк анбари,
Гулга тулар бу дунёнинг осмонлари.
Хавас килар сизга дунё ошиклари,
Янграганда илк бор алла кушиклари,
Тебранганда уйингизнинг бешиклари
Унут булар бу дунёнинг армонлари.

2003.

МУҲАББАТ

Кўнглимни риштасиз боғлаган,
Қалбимни мунаввар айлаган,
Дунёда бир мени сайлаган,
Ўзингсан муҳаббат, ўзингсан.
Дилимга шеър ишқин жойлаган
Гоҳ қийнаб, гоҳида сийлаган,
Қуну тун мен ёниб қуйлаган
Ўзингсан муҳаббат, ўзингсан.
Сен ёруғ бир нурсан, ҳеч сўнмас .
Қай дилга ўт ёксанг кам бўлмас.
Шеъримга сабабчи мен эмас
Ўзингсан муҳаббат, ўзингсан.

07.12.2005

Яна юрак бўзлар, юрак ўртанар,
Яна янгиланди дилнинг яраси.
Оҳ, нечун мен сени учратдим, дилбар,
Энди тинчлик бермас кўнгил ноласи.
Ҳақиқий севгини унутиб бўлмас,
Аммо ғалатидир инсон боласи.
Ёдда сақласа ҳам, кўрмаса куймас,
Оғир янгиланган дарднинг чораси.
Келтирмасман ҳеч шак гарчи қисматга,
Аммо менда мавжуд битта эътироз:
Нечун чин ошиқлар етмас муродга,
Нечун ҳақиқий ишқ топмагай эъзоз?!

07.09.2003.

ОШИҚЛИК

Ошиқлик ҳам бу дунёда неъмат экан, севгилим,
Ҳаёт ўзи тўқилмаган ҳикмат экан, севгилим.
Иккимизга ишқ савдоси қисмат экан, севгилим,
Куйдиради хонумоним, ёндиради бешафқат,
Энди билсам хилқат аро ҳилқат экан муҳаббат.
Кўнглим яйрар нозик ниҳол белингиздан кучсам мен,
Ишқ боғидан гул дасталаб бошингиздан сочсам мен.
Эҳ қанийди, сизнинг бирла самоларга учсам мен,
Куйдиради хонумоним, ёндиради бешафқат,
Энди билсам хилқат аро ҳилқат экан муҳаббат.
Сизни севиб, учратмасам, билмам жоним, нетардим,
Бахт нелигин англолмасдан, армон билан ўтардим.
Сиз борсизки сиз туфайли ишқ жомини кўтардим,
Куйдиради хонумоним, ёндиради бешафқат,
Энди билсам хилқат аро ҳилқат экан муҳаббат.

11.04.2007

Сен борасан, шамоллар ўйнар
Сенинг ҳарир кўйлақларингни.
Менинг эса ўтмоқда умрим,
Пойлаб сенинг йўлақларингни.
Сен борасан, жонланар ерлар,
Жозибали қадаминг бўйлаб.
Мен ёзаман ғамгин сатрлар,
Йўлларингда келишинг пойлаб.

2002.

ЧИМИЛДИҚ

Олисларга кетиб қолган ҳумо қушим
Сизнинг бирла учиб кетди ақлу ҳушим
Умрлик ёр атаганим ширин тушим,
Севгимизнинг чинлигини билиб қўйинг,
Чимилдиққа ундан тумор илиб қўйинг.
Минг тасаддуқ ишққа содиқ қолганларга.
Жазо бордир муҳаббатдан тонганларга.
Аҳд паймонлар айландиму ёлғонларга?
Севгимизнинг чинлигини билиб қўйинг,
Чимилдиққа ундан тумор илиб қўйинг.
Гарчи сизни мос кўрмади менга тақдир,
Бахтим қаро бўлса ҳамки кўнглим оқдир.
Унинг бир ла бирга яшаб бўлинг бахтли,
Севгимизнинг чинлигини билиб қўйинг,
Чимилдиққа ундан тумор илиб қўйинг.

2001.

КЎНГИЛ ВА ГУЛ

Менинг подшоҳ кўнглимни
Гадо айлади бир гул.
Кўксимдаги қумримни
Шайдо айлади бир гул.
Ўтса ҳам неча баҳор,
Ўтса ҳам неча ой, йил.
Гулни қўмсаб тунлари
Зор-зор йиғлайди кўнгил.
Дерлар ишқ ёш танламас
Унга тенгдир шоҳ, гадо.
Мени севмаган гулнинг
Ҳажрида бўлдим адо.

14.03.2003.

Қалбимда ястанди хижроннинг чўли,
Дилимни тарк этган муҳаббат гули,
Менга муносибдир танҳолик йўли,
Сен мени севаман, демагил, гўзал.
Бир вақтлар бўлганман мен ҳам шўх жовон,
Меҳру муҳаббатга ташна эди жон.
Умрим заҳарлади бир гўзал жонон,
Сен мени севаман демагил, гўзал.
Не-не савдоларни ўтказдим бошдан,
Кўзларим дарёси қуриди ёшдан,
Кўксимда доғ қолган бир қалам қошдан,
Сен мени севаман, демагил, гўзал.

3.07.02

Кел энди, мухаббат қуёши қулсин,
Кетсин чехралардан ҳижроннинг доғи.
Висол баҳоридан яшнаб очилсин,
Хазондек сарғайган кўнгилнииг боғи.
Осмонда таралсин биллурий нурлар,
Олисга чекинсин зулмат лашқари.
Кўнгил боғларида очилган гуллар
Бизнинг пойимизга тўкилсин бари.

2003

МАҲЗУН ЮРАК НИДОЛАРИ

Хомуш тортди дилнинг янғроқ садолари
Ўтди ёлғон мухаббатнинг адолари.
Энди тунлар ишқ қуйининг сеҳри эмас
Таралади маҳзун юрак нидолари.
Суйганларим, қуйганларим тарк айлади,
Ёлғиз бошим савдоларга ғарқ айлади.
Умидимнинг гулин хазон барг айлади,
Кўнгил уйим меҳмонлари – хатоларим.
Қайдан келди бу хиёнат – қора хатар
Ўртамизда айрилиқдек савдо ётар.
Энди топган азобларим ўзим тортай,
Қолмади-ку бу жонимга фидоларим.
Дерлар умр елдиримдек елиб ўтгай,
Билмам қачон бу юракнинг дарди кетгай.
Армонларим икки дунё – дунга етгай,
Тилда тошдек қотиб борар видоларим.

2002

Севдигу севгидан сўзлашмадик биз,
Бирга қўл ушлашиб юрмадик хандон.
Ғамли лаҳзаларда бўзлашмадик биз,
Юраклар талпиниб турса ҳам чандон.
Йиллар ўтса ҳамки озурда дилим
Ҳамон талпинади жоним сен томон.
Соқовга айланар негадир тилим
Кўзим кўзларингга тушгани замон.
Ҳар гал қасди ортар азобнинг жонга,
Фақат алам бўлар бизнинг ҳаққимиз.
Гулим ажралмайлик икки томонга,
Учрашиб қолганда энди иккимиз.

1986 й.

Кўзларингиз бунчалар маъюс
Кўрсам эзилади юрагим.
Кўзларингиз бунчалар маъюс,
Борми менинг сизга керагим?
Кўзларингиз бунчалар маъюс,
Ҳаддим сиғмас кўпроқ боқишга.
Юрагимни қийнайди бир ҳис
Ҳаёт менга бормоқда тушга.
Кўзларингиз бунчалар маъюс,
Кўзларимдан сизмоқда ашким.
Сизни шундай ҳолатга солган
Бевафога келади рашким.
Кўзларингиз бунчалар маъюс,
Мафтун бўлдим мен сизга жуда.
Сиз шунчалар гўзал ва масъум,
Мен кўрқаман бўлмоқдан жудо.

22.04.07

Соғинганда тунлари бедор,
Сени эслаб ёнаман дилдор.
Юрагимда сенинг аксинг бор,
Келгин жоним, ёнимга келгин.
Билсанг ҳаёт эмас абадий,
Бу мангулик сари бир водий.
Севилмоғу севмоқ табиий
Келгин жоним, ёнимга келгин.
Бу очунда муҳаббат нима,
Суронларда изғиган кема.
Соғинтирдинг мени ёрим-а,
Келгин жоним, ёнимга келгин
Очиқ экан то икки кўзим,
Сени жондан севаман ўзим.
Фақат сенга айтгум дил сўзим,
Келгин жоним, ёнимга келгин.

2001

Эй гул, менинг ноламсан, озоримсан,
Армонимсан, юракдаги зоримсам.
Тушларимга ойдек кирган ёримсан,
Туморимсан, бўйнимдаги туморим.
Ҳижронингда бамисоли қизғалдоқ. –
Кўксим алвон-алвон ранглиғ, бағрим доғ,
Осмон қора тортар агар чексам ох,
Ғуборимсан, бағримдаги ғуборим.
Сени мендек бирор ошиқ суймаган
Васлинг қўмсаб фироғингда қуймаган.
Чорак аср мени ўртаб, қийнаган,
Хуморимсан, кўнглимдаги хуморим.

2003

У ДАМЛАР

У дамлар биз бошқача эдик
Бироз содда ва лекин ўктам.
Эзгуликка ошино эдик,
Уйғун эди юрак билан тан.
У дамлар биз бошқача эдик.
Умидларга тўла дилимиз.
Биз ҳаётни жуда севардик,
Юлдуз каби ёруғ йўлимиз.
У дамлар биз бошқача эдик
Муҳаббатдан сармаст ошиқлар.
Ҳануз дунё кенгликларида
Янграр бизлар айтган қўшиқлар.

12.01.07й

Эсимдадир окшом чоғи
Учрашгандек сой лабида.
Бирдан шаррос ёмғир ёғиб
Яшириндик тол тагига.
Чуғур-чуғур этиб кушлар
Бахтимиздан қувнар эди,
Висолингга тўймай ёмғир
Тинмаса деб ўйлар эдим.
Сочларингни қўлинг билан
Ушлаганча ерга боқиб,
Ширин-шакар тилинг билан
Сўзлар эдинг дилни ёқиб.
Биз севардик унутгандик
Окшомдан сўнг келган тунни,
Ҳали хануз қўмсар юрак
Ўшал ёмғир ёққан кунни.

2010

ҚОЗОҚ СУЛУВИГА

Ҳамон юрак қўмсар орзиқиб,
Эслаганда ҳислар авж олар.
Тунлар мени кетар оқизиб
Хотиранинг жўшқин мавжлари.
Шодон эдик ишқ баҳорида
Гувоҳ эди серёмғир шаҳар.
Олма гулин хуш ифоридай
Қалбимизда яшнарди баҳор.
Бу кун бизни тарк этган висол,
Бўзлар дилда ғамнинг ўлани.
Олатовнинг тоғлари мисол
Йўлларимиз кетди бўлиниб.
Туш кўраман овулларингни
Сени қўмсаб кўзи қийиғим.
Лекин хижрон довулларида
Ғарқ бўлади умид қайиғим.

2002.

Кўпдан сени эсламас эдим,
Яна пайдо бўлдинг йўлимда.
Оҳ, мен сени не учун севдим?
Ишқ ўт олди яна дилимда.
Чорак умрим ўтказдим гирён,
Йўлларида интизор кутиб.
Ўзга ёр-ла яшадинг шодон,
Неча йиллар мени унутиб.
Тақдиримга берган эдим тан,
Унутмоқни қилган эдим аҳд.
Пайдо бўлдинг йўлимда қайдан,
Менга насиб этмаган, эй бахт?!
Кўпдан сени эсламас эдим,
Пайдо бўлдинг кўнглим боғида.
Оҳ, мен сени не учун севдим?
Адо бўлдим ишқинг доғида.

03.05.2007й.

МУҲАББАТ КЕТМАДИ...

Баҳор ўтиб кетди, ёз ўтиб кетди,
Умрим - барги хазон куз, ўтиб кетди.
Дўстлар юрагимни муз этиб кетди,
Муҳаббат кетмади, кетмади.
Юлдуз каби сўнди умидим дилдан,
Баъзан омад қуши кетганда қўлдан.
Телбадек адашдим мустақим йўлдан,
Муҳаббат кетмади, кетмади.
Бугун руҳим синиқ, порадир жисмим,
Бир қисмим умиддир, армон бир қисмим.
Дилимда яшайди муборак исм,
Муҳаббат кетмади, кетмади.
Сут билан кирса не жон билан чиқар,
Аммо ишқ савдоси йиқитар, йиқар.
Умрим боғларида куз чодир тикар,
Муҳаббат кетмади, кетмади.

06.08.05

Севар эдик бир биримизни
Бу туйғудан эдик бахтиёр.
Айтолмадик қалб сиримизни
Этолмадик журъат, ихтиёр.
Қурбон этдик ўз севгимизни,
Дўсту душман раъйига қараб
Енголмадик ғуруримизни,
Севгимизни қолмадик асраб.
Ўтиб кетди қанча куз, баҳор,
Ғурур келди севгидан ғолиб.
Ҳажрингда мен чекдим кўп озор,
Аммо қулиб боқмади толеъ.
Такдир одил подшоҳ экан, бас,
Афсус нечун, армонлар нечун?
Шурук дейман олаяпмиз нафас,
Шукур дейман борлигинг учун.
Қийнамайди мени ушбу кун
Бу ўткинчи дунё хаёли.
Лек қалбимда ёрқин бир учкун
Илк севгимнинг тоза тимсоли.
Шоҳ такдирнинг ҳукми олдида
Мен ожизман, сен ожизасан.
Итоатгўй замин устида
Мен сожидман ,сен Сожидасан.

10.12.05.

Ошиқ кўнгил дам куядир, дам ёнадир,
Тарс ёрилган анор каби садпорадир.
Оҳ қанийди учратмасам эди уни
Ошиқ кўнглим ишқ кўйида оворадир.
Бир нозанин эс-хушимни олиб кетди
Бошимга ишқ савдосини солиб кетди.
Қайда деманг азизларим, Дашнободда
Юрагимнинг бир парчаси қолиб кетди.

25.09.04

Девонадек юраман дайдиб
Кўчаларда мен ҳар оқшомлар.
Хаёлимдан кетмайди сира
Сенинг бирла ўтказган дамлар.
Димоғимда сочларинг иси,
Маҳзун тунлар, интизор тунлар.
Тонг чоғида юлдузлар мисол
Дафтаримга тўкилар унлар.

01.06.2002.

ИШҚИМ КЎЧАР ЮЛДУЗЛАРГА

Сенинг қадди равонингга фидо бўлсин бу кўнгил.
Ғунча лабинг хандонига адо бўлсин бу кўнгил.
Висолингга хумор бўлиб кутгум сени дилором,
Ғар келмасанг йўлларингда гадо бўлсин бу кўнгил
Севги деган оташ бўлиб куйдиришин билмабман
Тушингда ҳам кўрмаганинг суйдиришин билмабман.
Ғаёт мамот сабоғини тўйдиришин билмабман,
Ишқ йўлида майли ўздин жудо бўлсин бу кўнгил.
Кўзларингиз бунча ғўзал, сеҳрлари кўп ёмон,
Сўзларингиз дилга ёқар жозибадор ва равон,
Нигоҳингиз юрагимга тиғ уради беомон ,
Ғуснингизга бир умрлик шайдо бўлсин бу кўнгил.
Ғуноҳларим тўкилгайму кўлингиздан тутсам мен,
Вақт ўлчовин унутгайман қачон сизни кутсам мен.
Ишқим кўчар юлдузларга бу дунёдан ўтсам мен,
Сўнги дамда “севдим” деган нидо бўлсин бу кўнгил.

31.03.07

Йиғлама, аягинг ашкингни,
Илтижо ҳам қилма, «кечир» деб.
Қалбингда ёнган чўғ, ишқингдан
Кечмасман, сен мени кечиргин.
Беҳуда ўтказма фурсатни,
Кўз ёшинг томмасин йўлимга.
Қалбимда ёққанинг ишқ-ўтни
Мен ёқиб бораман ўлимга.

1986й.

Қайданам кирдик биз бу гуноҳ йўлга,
Буйрук бериб бўлмас экан кўнгилга.
Дунёни унитиб суҳбат кураимиз,
Тунлари боғларни тўлдириб сирга.
Бир зум кўришмасак юрак соғинар,
Энтикиб яшаймиз бир -биримизга.
Гарчи кеч бўлса ҳам учраштирди деб
Шукрона айтамыз тақдиримизга.
Қанча давом этар билмаймиз, аммо
Эҳтиросга тўла бизнинг муҳаббат.
Меҳримиз жўш уриб борар тобора
Билсак ҳам олдинда тўсиқлар қат-қат.
Мангулик олдида бу ҳаёт асли
Ўткинчи онлардан иборат фақат.
Қиймати бўлади вақтнинг қачонки
Унга ҳоким бўлса меҳру муҳаббат.

31.03.2007



ТАРЖИМАЛАР



* Мирзо Турсунзода
Шоирим
«Азизим»дан парча

* Лоик Шерали
Сен бўлмасанг
Зарафшонлик дилдорга

* Раънои Мубориз
Худо Ҳофиз
Эй пир муридингизман
Мен келадирман

* Сирожиддин Икромий
Кел, Янги йил

* Валентин Сидоров
Ўкинч
Россиясиз йўқ эрур ҳаёт
Дарахт, куш, одам
Куюклашиб борар абрлар

* Иван Бунин
Мовий кўзларга
Мусофир
Сўз
Конун
Каъбанинг қора тоши

* А. Н. Майков
Фаришта ва шайтон



*Ҳасанбой Ғойиб
Мирзо Турсунзода.
(1911-1977)*

ШОИРИМ

Шоирим ёнмоқдан топсанг хабар
Куйганлар ҳолидан қилма ҳазар.
Ёнмоқликдан яралгуси оҳан ҳам,
Бир шуъладан таралгуси гулхан ҳам.
Беҳарорат бўлса агар офтоб,
Ер юзида ҳаёт бўларди хароб.
Беҳарорат бўлса тош бўлгусидир,
Дил ҳароратсиз бўлса ўлгусидир.
Беҳарорат ҳеч не бўлмас пайдо,
Очилиб, унмоқ бўлур нораво.
Беҳарорат лабда таббассум бўлмагай,
Маъшаладек юзда ханда урмагай.
Шоирим, ёнмоқ мудом бўлсин ишинг,
Васлга етгай фақат куйса киши.
Ёнмасанг ёзган шеъринг шеър эмас,
Жононга дил боғлаш мушкул-сир эмас.
Шеърдир у тошса агар фавворадай,
Қалб кўрингда ёнган оташпорадай.
Дилдан дилларга кўчиб зор айласа,
Тош дилларни куйдириб кор айласа.
Токи ёр англаб етса куймоқ надир,
Вафо илмидан сабоқ олмоқ надир..
Шоирим топсанг ёнмоқдан хабар
Куйганлар ҳолидан қилма ҳазар.

«АЗИЗИМ»ДАН ПАРЧА

Бизлар мудом дўст ахтариб юргаймиз
Омонлигу сулҳдан суҳбат кургаймиз.
Дўстлик бирла башар топгайдир роҳат
Душманлик келтирар доим ғам-офат.
Ҳароратсиз бўлгай тинчликсиз офтоб

Нотинч ерни тарк этгуси файз шу тоб.
Бахтли хаёт, юксак парвоз тинчликдан,
Қадр- қиммат ҳамда эъзоз тинчликдан.
Дўстни синаб кўрган бўлсанг сафарда,
Хато бўлмас дил боғласанг агарда.
Азизим, бошга тож айлагин дўстни,
Жигаринг мағзига жойлагин дўстни.

02.02.11.

Лойиқ Шерали
(1941-2000)

Сен бўлмасанг хаёлимда
Ғазал айтмагай дарёлар.
Тириклик ҳам бўлур кўрксиз.
Шоирсиз қолгай дунёлар.
Сен бўлмасанг хаёлимда
Муҳаббат ҳам қолар ёлғиз.
Мағрур чашминг оловидан
Сўниб хор бўлгай у, афсус.
Сен бўлмасанг хаёлимда
Шеърларим ҳам бўлур барбод.
Менинг озурда бу жоним
Ҳаётдан айлагайдир дод.

03.10.10й.

ЗАРАФШОНЛИК ДИЛДОРГА

Кўзларингнинг қаърида
Куйдургувчи олов бор.
Суғдлардан мерос қадим
Олов каби бетакрор.
Куйдирдинг мени зоз-зор,
Эй зарафшонлик дилдор.
Кўзларинг оловидан
Чехранг бўлди оташгун.
Ҳижронингда ўртаниб
Жигар бағрим бўлди хун.
Дардим билурмисан ёр,
Эй зарафшонлик дилдор.
Ишқинг довулларида
Сарсон бўлиб юргайман.
Бир кун хоки пойингга
Бошим қўйиб ўлгайман.
Эй, зарафшонлик дилдор,
Эй, зарафшонлик дилдор.

03.10.10й.

*Раънои Мубориз
(1965-йилда туғилган)*

ХУДО ҲОФИЗ

Кетар бўлдим бундан эй жон, Худо Ҳофиз, Худо Ҳофиз,
Гўзал юзлар қолсин омон, Худо Ҳофиз, Худо Ҳофиз.
Бу бедардлар тузган даврон, бу меҳри йўқ ғўр оломон,
Яшайверсин бўлиб сарсон, Худо Ҳофиз, Худо Ҳофиз,
Неки хуш дамларим бўлди, туғилди бари ғамлардан,
Барчасига етди поён, Худо Ҳофиз, Худо Ҳофиз.
Оғирдир менга тарк этмоқ, одамлардан йироқ кетмоқ,
Ёлғизлик бу эрур хижрон, Худо Ҳофиз, Худо Ҳофиз,
Бир кушчадек қилсам парвоз, гарчи дилда умидим оз,
Бағринг очгил менга осмон, Худо Ҳофиз, Худо Ҳофиз,
Сени кўзим қароғида ва ё қалбимнинг доғида,
Олиб кетгум азиз инсон, Худо Ҳофиз, Худо Ҳофиз,
Ошиқликда умр кўрсам ва ё дарвеш бўлиб юрсам,
Мени ўртайди бир армон, Худо Ҳофиз, Худо Ҳофиз,
Ҳақ хоҳласа келиб Наврўз, балки яна учрашармиз,
Не тонг, келса ўшал даврон, Худо Ҳофиз, Худо Ҳофиз.

ЭЙ ПИР МУРИДИНГИЗМАН

*(Мавлоно Жалолиддин
Румий пок хотирасига)*

Сизга бўлсин ассалом, яна салом-ун-алайк,
Сизга бўлсин эҳтиром, яна салом-ун-алайк.
Сизда барча қилу қол, сизда барча завқу ҳол,
Мудом бўлинг бардавом, яна салом-ун-алайк.
Ваҳшимсизу Балхимсиз, Балхимсизу Румийсиз,
Румийи баландмақом, яна салом-ун-алайк.
«Маснавию Маънавий» дастури амалимдир,
Эй пири назму низом, яна салом-ун-алайк.
Ишқда жаҳонгирсиз, ҳам пири ботадбирсиз,
Эй ошиғи Хуршедфом, яна салом-ун-алайк.
Сирлар кашшофидирсиз, сиз ёрсиз, ёрсиз,
Икки жаҳонда тамом, яна салом-ун-алайк.
Каломингиздан мастман, номингиздан сармастман,
Сизга барча ному ном, яна салом-ун-алайк.
Исмингиз такрор қилсам бол томади тилимдан,
Эй чироғи хосу ом, яна салом-ун-алайк,
Эй пир, муридингизман, бир жадид қизингизман,
Етгайму сизга паём, яна салом-ун-алайк.
Гарчи Мубориздирман, ишқа муҳофиздирман,
Эрурман Раънои хом, яна салом-ун-алайк.
Сиз ошиғи Зулжалол, сизда барча завқу ҳол,
Мавлавию хушқалом, яна салом-ун-алайк.

МЕН КЕЛАДИРМАН

Ҳарфни тайёр қилинг, мен келадирман,
Шавқни бедор қилинг, мен келадирман.
Хоҳ маст бўлсин, хоҳ паст бўлсин майлига бефарк,
Жумлани ҳушёр қилинг, мен келадирман.
Таблак чалиб жар солинг жумла жаҳонга,
Уйингиз бозор қилинг, мен келадирман.
Бас етадир, қошу қабоқ қилиб юриш, бас,
Чехрани гулнор қилинг, мен келадирман.
Сурайёдан тушиб келмоқдаман мен,
Тарки ул хуштор қилинг, мен келадирман.
Бас, баландлик, қўним топай дейман заминда,
Ерни ҳамвор қилинг, мен келадирман.
Андаккина меҳр мени қондира олмас,
Меҳрингиз бисёр қилинг, мен келадирман.
Қошингизга келдим баланд тоғлардан ошиб,
Қабулни такрор қилинг, мен келадирман!

Нукраи Суннатиё

ИШҚИМ ГУЛЛАГАЙ

Ишқимнинг навбаҳори мисли чаман гуллагай.
Дилимда настарину ҳам ёсуман гуллагай.
Шафақдек ял- ял ёнар ишқ ўти нигоҳимда.
Ишқимнинг лолари бағрида қон гуллагай.
Димоғимдир муаттар тоғ гуллари атридан,
Меҳр тўла дилимда ишқи Ватан гуллагай.
Гулсевар шоираман дил боғимдан гул терсам
Бас дегунча дилимда боғи сухан гуллагай .

4.05.09.

Сирожиддин Иқромий

КЕЛ, ЯНГИ ЙИЛ

Кел, Янги йил, бизлар учун сафо бўлгин,
Ғамдан қаро кўнгилларга зиё бўлгин.
Тарафбозлик дол айлади қаддимизни,
Келиб мажруҳ танимизга шифо бўлгин.
Меҳру шафқат, оқибатдан ном-нишон йўқ,
Муҳаббат бўл, садоқат бўл, вафо бўлгин.
Неча гумроҳ юз ўгирди ўз динидан,
Келгин энди дуруди Мустафо бўлгин.
Улуғларга на ҳурмат бор, на эътибор,
Бефарқликдек хатога интиҳо бўлгин.
Ғурбатларда ризқ ахтариб бўлдик сарсон,
Барчамизга файзу эҳсон, саҳо бўлгин.
Миллатимнинг кўпдир дилда дард, алами
Кел, Янги йил, дардимизга даво бўлгин.

ЎКИНЧ

Қанча яқин бўлсак, шунча йироқмиз,
Тақдир устимиздан кулди беомон.
Менинг хатларимни асраб қўясан,
Аммо хат ёзмайсан, жонгинам, ҳамон.
Бизга ҳамма нарса халақит берар,
Йўллар, йиллар ҳамда ўз ташвишимиз.
Яшаймиз бир умр андиша билан,
Ўттиздан ошибди бугун ёшимиз.
Бизнинг қисматимиз аччиқ ва ғамли,
Васлингни соғиниб яшайман ҳануз.
Ҳар гал учрашувга энтикиб бориб,
Уйимга қайтаман ўкиниб ёлғиз.

РОССИЯСИЗ ЙЎҚ ЭРУР ҲАЁТ

Кириб борарканман ўрмон бағрига
Узоқ йиллар олдин бўлгандек.
Шов-шув қилиб ётар дарахтлар,
Нимадандир хабар бергандек.
Улар қандай қўшиқ айтапти,
Сокин турган дўнглик ёнида?
Такрорларди дарахтлар қатъий
Эшитганим ёшлик онимда,
Битта сўзни такрор ва такрор.
Хотирамда жонлана бошлар
Ўзгармаган кўҳна ҳақиқат:
Россия бор жойда ҳаёт бор,
Россиясиз йўқ эрур ҳаёт.

ДАРАХТ, ҚУШ ВА ОДАМ

Дарахт, қуш ва одам.
Ҳаммаси аввалгидек.
Қуш ўша қуш,
Одам ҳам ўша.
Тепаликда ўлтирар экан
Кўриб турар дарахтнинг
кўкка интилганини.
Чанг босган шохларин силкиб
Кўкка кўтарила бошлади дарахт.
Ана ердан узилди, ҳатто
Кириб кетди булут қаърига.
Тошиб кетди дарё кўрқувдан,
Ёпиб олди қуш кўзларини.
Одам эса ҳеч ажабланмас.
У кўникиб қолган барига.

ҚУЮҚЛАШИБ БОРАР АБРЛАР

Мана, она қишлоғинг узра
Булут сузар кўкимтир ранглик.
Шовқин солар чўян дарахтлар
Узоқдаги кўнғироқ янглиғ.
Қуюқлашиб борар абрлар
Ва устингга бостириб келар.
Айни чоғда бутун Россия
Чунон гўзал ва ғамгин бўлар.

.03.2007.

Иван Алексеевич Бунин
(1870-1953)

МОВИЙ КЎЗЛАРГА

Ўзимни сезаман жуда бахтиёр,
Мовий кўзларингга кўзим тушган кун.
Севги учқунлари чарақлар унда
Мовий осмон каби тиниқ ва дуркун.
Ўзимни сезаман ғамгин ва хомуш
Кўзларингни мендан олиб қочган кун.
Барибир сен мени севасан, жоним,
Айтгил, муҳаббатни яширмақ нечун ?
Қалбим мунаввардир ҳар вақт, ҳар доим,
Ёнимда бўлсанг гар, қалам қошлигим.
Азизим, ҳеч қачон завол топмасин
Сенинг гўзаллигинг, қувноқ ёшлигинг.

МУСОФИР

Шудрингларга чўмилган боғда
Инларида ухлайди қушлар.
Шукрона айт, юлдузлар кетиб,
Гермон⁹ томон қизара бошлар.
Эй мусофир, кўзангнии қўйиб,
Тол тагида бир пас олгин тин.
Сўнгра отлан шарафли йўлга,
Сени кутар олдда улуғ кун.

2007.

9 (Гермон)-Домашқдаги жой номи.

СЎЗ

Тобутлар жим, мўмиёланган
Жасадлар ҳам сукутга чўмган.
Ўтган зулмат босган дунёдан
Фақат сўзга ҳаёт берилган.
Сўз қадрига етинг инсонлар,
Сўз бордирки яшнар дилимиз.
Изтиробли, ғамли онларда
Танҳо нажот она тилимиз.

ҚОНУН

Аллоҳга ҳамд бўлсин аввало!
Бандаларга юбориб китоб,
Деди: қилинг ваъдага вафо,
Қонунларни ўрганинг шу тоб.
Қабул қилгач бу қонунларни,
Чин кўнгилдан сиз амал қилинг.
Ким илмига амал қилмаса
«Юк ортилган эшак» деб билинг.

КАЪБАНИНГ ҚОРА ТОШИ

Қимматбаҳо нодир тош эди,
Биллур каби тоза ва шаффоф.
Худди жаннат гулидек нафис,
Тоғ қоридек оппоқ ҳамда соф.
Рух Жаброил Иброҳим учун
Келтирганди тоғу тошлардан.
Қўриқлади неча даҳолар
Гўзал тошни сангтарошлардан.
Йиллар ўтди, кўпайиб борди
Зиёратга келувчилар ҳам.
Тилларида тавба, тазарру,
Дилида ғам, кўзларида нам.
Аллоҳ, аллоҳ, оппоқ эди у,
Қорайтирди уни ҳасрат, ғам.

ФАРИШТА ВА ШАЙТОН.

Инсон учун мудом баҳсда
Икки қудратли тараф.
Бири Оллоҳ фариштаси,
Бири Иблис бешараф.
Зафар учун давом этар
Ҳаёт-мамот кураши.
Қайси йўлни танлар инсон,
Кетмасмикан адашиб?
Нур фаришта одам учун
Саждага ҳам тайёрдир.
Мағрур шайтон эса гўзал,
Қудратли ва айёрдир!

*Аполлон Николаевич Майков
(1821-1897).*

ТЎРТЛИКЛАР



Ёмғир ёғаётир уйғон, эй юрак,
Заминга инмоқда неча минг малак.
Ғанимат онларнинг қадрига етгин
Ижобат бўлғуси ҳар қандай тилак.

Одамлар кўнглига кўнгил билан бок,
Қалбингда эзгулик чироғини ёқ.
Яхшилик соғиниб яшасанг мудом
Сенга ҳам яхшилик қайтгайдир ҳар чоғ.

Туғилмаган яхшидир, ғафлат босиб юргандан,
Севги нима англамай, паймонаси тўлгандан.
Ошиқларга ёр васли насиб айласин, аммо
Кутиб яшаган яхши севиб жудо бўлгандан.

Бир шеър ёзсам муҳаббатга тумор бўлса,
Тош диллар ҳам эриб ишқдан бемор бўлса.
Кўнгилларга малҳам бўлса дуо каби,
Ғойиб кўнгли кеча-кундуз бедор бўлса.

Тангри бизни лойдан пайдо айлади,
Ҳусну жамолига шайдо айлади.
Севгининг қадрига етсин деб доим,
Заминда васлига гадо айлади.

Дилинг ойинасин поклагин зангдан,
Ақл чироғингни тоза тут чангдан.
Шайтон ва нафсдан енгилмай десанг,
Бир он ҳам толмагин муқаддас жангдан!

Билмай омонатни гарданга олдик,
Бу фоний дунёда хатарга қолдик.
Ортга йўл йўқ, фақат олдинга йўл бор,
Ғариб жонимизни қийноққа солдик.

Аллоҳ ҳукмларин сен рад этмассан,
Аммо мартабага нечун етмассан?
Тасдиғинг мустаҳкам бўлса кўнгилда,
Сув узра юравер, чўкиб кетмассан!

Жаннатда яратиб Одам Атони,
Ерда авф айлади қилган хатони.
Синаб кўрмоқ учун иймонимизни,
Яратиб қўйдими бой ва гадони?

Замин юзи дастурхони раҳматдир,
Банда учун ҳаёт мисли шаҳмотдир.
Куфронаи неъмат қилса ким агар
Оқибати кайғу ила ҳасратдир.

Одам учун ору номус қимматдир,
Мартабага элтгувчи бу ҳимматдир.
Ўн саккиз минг олам гўзалдир, аммо,
Аёл калби такрорланмас ҳилқатдир.

Улуғ тоғлар замин учун савлатдир
Ою қуёш, юлдузлар ҳам давлатдир
Ҳақ яратган барча санъатлар ичра
Севги ҳисси энг инжа бир санъатдир.

Хурматга ким лойиқ эрур хурмат керак
Марҳаматга ким муҳтождир раҳмат керак.
Ким боёну ким гадодир бир кун ўтар,
Охир дамда барчага ҳам нажот керак.

Эҳ, аҳли карам шукронаи неъмат қани?
Риё эмас, дуо учун хизмат қани?
Соҳиби мол аслдидаку яғонадур,
Авомлару фақирларга шафқат қани?

Бир ҳовуч эзгулик, бир мисқол меҳр,
Бўлса агар дилни нурафшон этгай.
Шуъладек бир соғинч уйғонса қалбда,
Бутун борлигингни дурахшон этгай.

Кетса ҳамки кучу қувват билаклардан,
Иймон шами ўчмаса бас юраклардан.
Дерлар, орзу-умид билан тирик инсон,
Айирмасин бизни ёруғ тилаклардан.

Қаерда бўлсанг ҳам йўлдами, чўлда
Тангри йўриғидан чиқмагин зинҳор.
Сен ёлғиз эмассан, икки елкангда
Аъмолинг ёзгувчи фаришталар бор.

Одам Ато наслиданмиз барчамиз
Лекин бунни тушунмаймиз қанчамиз.
Могу дунё учун бир- биримизни
Аямасдан бошимизни янчамиз.

Дунё ўтди манманлаган зўрдан ҳам,
Мансаб кетиб тушиб қолди тўрдан ҳам.
Буюкликни даъво қилган “даҳолар”
Ожизликда баттар экан кўрдан ҳам.

Ҳаловатим сўздир, аъмолим сўздир,
Топган саодатим, камолим сўздир.
Сўз ҳажри куйдирар жисми жонимни,
Бевақт ўлар бўлсам заволим сўздир.

Ҳаёт ошиқ ўйин каби кўп хуморли,
Ёзидан сўнг қишлари бор музли, қорли.
Йиғласанг ҳам Ҳақ ҳукмидан кўрқиб йиғла,
Имон эрур мард йигитнинг кўз тумори.

Эй марди Худо бандамисан бандалиқ айла,
Шайтон ила нафс ишидан кандалиқ айла.
Умматиман десанг агар Расулуллоҳнинг,
Суннатиға лойиқ тарзда зиндалиқ айла.

Афсус чекаман ўтган азиз умримни ўйлаб.
Ҳар лаҳзаси пурра гуноҳ бўлмагай сўйлаб.
Ақлим кириб тўғри яшай бошлаганимда
Титроқ тутади, худди ажал турибди бўйлаб.

Сен бир ойсан, юзларида доғлари йўқ,
Сен бир гулсан, ўхшаши йўқ боғлари йўқ,
Билмам аслинг фаришталар наслиданму
Сенга ошиқ бўлганларнинг соғлари йўқ.

Сизни севиб телба бўлдим, хумор бўлдим,
Сизни севиб бир умрга бемор бўлдим.
Висолсиз ишқ оловида тобландиму
Муҳаббатни асрагувчи тумор бўлдим.

Чақин бўлиб кириб келдинг хаёлимга,
Тиғларингни санчиб юрак-деворимга.
Қўй, куйдирма дилим ишқинг оловида,
Қолмай десанг агар менинг уволимга.

Сени севиб ишқ илмига толиб бўлдим,
Аччиқ ҳижрон шаробига қониб бўлдим.
Англолмадим офтобмидинг, оловмидинг,
Висолингга етмай туриб ёниб бўлдим.

Ишқнинг занжирила айладинг банди,
Жон қушин ўзингга қилдинг асранди,
Гар қўшиб узатсанг васлинг майидан,
Не тутсанг олгайман захар ё қанддир.

Авалло пок бўлсин дил-имонимиз,
Сўнгра ҳалол бўлсин топган нонимиз.
Шу икки нарсага муяссар бўлсак
Файзли бўлажакдир дастурхонииз.

Гоҳо от сураман, гоҳо пиёда
Курашдан кўркмасман тайёрман доим.
Рақибларнинг иши аён дунёда,
Номард дўстдан ўзинг асра, Худойим.

Ким ошкор айтади, ким эса зимдан,
Не учун керакдир менга шеър ёзиш.
Ҳар бир яратилган янги сатримдан
Ҳаётим маъноси топар афзоиш.

Менинг кўнгилдан ўзга мулким йўқ, хирожим йўқ,
Мулк ичра умидимдан ўзга бир сирожим йўқ.
Ҳайратимдан бир водий, ишқимдан гулбоғим бор,
Меърож истайди руҳим ва лекин иложим йўқ.





ЗАМОНДОШЛАР ШОИР ҲАҚИДА





- * Ўлмас Жамол
Умидли қалам соҳиби
- * Иброҳим Усмонов
Камолот фасли
- * Ҳофиз Мирзо
Эҳтиёж фарзанди
- * А.Шоймардонов
Ҳаловатим сўздир
- * Ҳабибулло Дўстов
Руҳият ҳосиласи
- * Жўракул Ҳақимов
Руҳнинг тиниқ оҳанглари



Ўлмас Жамол,
Тожикистон Республикаси Ёзувчилар
Иттифоқи ўзбек бўлимининг бошлиғи.

УМИДЛИ ҚАЛАМ СОҲИБИ

Ҳасанбой Ғойибнинг илк поэтик асарлари билан матбуотда танишиб, яхши бир қалам соҳиби етишиб келаётганидан хурсанд бўлган эдим. Бугун унинг анчагина шеърларини ўқиб чиқиб, ўшанда хато қилмаганимни англадим. Ҳасанбойнинг дунё воқеаларига, инсон зотининг кўп қиррали туйғулари чексиз оламига нисбатан ўз қарашлари ва муносабатининг эҳтирос билан қаламга олинishi кишини бефарқ қолдирмайди.

Ижодкор сифатида унинг яна бир фазилати шундаки, чайналиб кетган, ҳаммага таниш бўлган бадиий воситаларни чеклаб ўтишга, танҳо шоирнинг ўзига хос бўёқларни топиб фикрини ифодалашга уриниш кўзга яққол ташланиб турибди.

Буюк сўз устаси Лев Толстой айтганидек, чинакам санъаткор ўз қалбида туйган ҳаёт қувончларини ҳам, унинг алам-изтиробларини ҳам шундай тасвирлай олсинки, уни кўрган томошабин ва ёки ўқувчи хонанда ҳам ҳуди ана шу туйғуни ўз қалбида ҳис этсин.

Ҳасанбой адабиётнинг олдига қўйилган ана шу талабини чуқур ҳис этиб, ижод оламига кириб келаётгани унинг келажига умид билан қарашга асосдир.

2002йил

Иброҳим Усмонов

**ТОЖИКИСТОН ИЛМ ВА ТЕХНИКА АРБОБИ
КАМОЛОТ ФАСЛИ**

(«Уйғониш фасли» китобига сўзбоши)

Иқтидорли шоир Ҳасанбой Ғойиб ўзининг янги шеърлар тўпламини «Уйғониш фасли» деб атабди. Уйғониш фасли инсон балоғати ва камолотининг рамзи, замоннинг яхши-ёмонини англаши ҳамда қадрлашидир. Уйғониш фасли ижодкорнинг маънавий тараққиёт босқичидир. Мазкур тўплам шеърларини ўқиб, мулоҳаза қилар экансиз, шоирнинг том маънода уйғонганлигини, қаламининг ўткирлашганини, сўзларининг дардчил, санъати ранг-баранг, шеърлари равон ва жозибали бўлганлигини ҳис этасиз. Шеърларида тасвирланган меҳр Ватан, ҳалқ, она кадри мадҳидан келиб чиқадиган устувор меҳрдир. У мазмунли ва жозибали жилоланади. Бу меҳр чин юракнинг самимий меҳридир. Бу нафақат ижод, балки Ҳасанбойнинг ўзлиги ва самимияти ҳамдир.

Ҳасанбой Ҳисор водийсининг фарзанди. У шундай ҳаводан нафас олганки, бу ҳаво Мирзо Турсунзода, Носиржон Маъсумий сингари буюкларнинг ҳам димоғини муаттар қилгандир. Махмуд Тўлқин, Ўлмас Жамол, Зайниддин Дўстматов ва Қосимжон Мамажоновлар ижод қилган лафзда ёзади. Ҳасанбой қайси тилда ижод қилмасин Тожикистоннинг гўзаллиги ва улуғлигини куйлайди. Кимки Ватанни севса, Ватан ҳам уни севади, - дейишлари бежиз эмас.

Тилагим шу, Ҳасанбой! Сиз- Ватан ошиғи. Кошонангиз гулистон, шеърларингиз дилрабо бўлсин!

2004йил, Душанбе шахри

Ҳофиз Мирзо
Ўзувчи

ЭҲТИЁЖ ФАРЗАНДИ

Шеърят-эҳтиёж фарзанди. Кўнгил мулкининг маънавий эҳтиёжи сифатида дунёга келадиган дурдонадир. Иқтидорли шоир Ҳасанбой Ғойиб ўзининг учинчи шеърлар тўпламини «Уйғониш фасли» деб атабди. Китобни варақлар экансиз, ҳақиқатдан ҳам Ҳасанбойнинг руҳиятида, унинг маънавиятида том маънодаги уйғониш даври кечётганининг гувоҳи бўласиз. Ватан, халқ, она меҳри, инсоний муҳаббат мавзусида битилган шеърлардаги инсон ботиний дунёсининг маънавий жилоси сизни ўзига мафтун этади. Ватанни севмоқ иймондандир, дейдилар. Ҳасанбой Ватан мавзусига бағишланган шеърларида ана шу туйғунинг устувор белгилари яққол кўзга ташланади:

Менга ҳаёт инъом этган илдизимсан, Ватаним,

Умр йўлим равшан этган кундузимсан, Ватаним...

Шоир ўз тақдирини Ватан тақдири билан боғлай олган. У Ватан келажагини фарзандлари камолида, истиқболини ёшлар иқболида кўра оладиган фалсафий фикрлар силсиласини яратолган истеъдод соҳиби. Бунга унинг «Ўғит», «Ватан бахти», «Эртанги болалар», «Ватаним» каби бир қатор шеърлари мисол бўла олади.

Ҳасанбой қаламига мансуб шеърларнинг яна бир ўзига хос жиҳати дардчил ва халқчил, сўзларининг ўткир, тилининг равон эканлигидадир. Шу билан биргаликда унинг шеърлари ўзининг мусиқийлиги билан қўшиқ санъатига ҳам яқин туради. Бу борада бугун Ҳасанбойнинг «Ватан обод», «Тасанно», «Онажон», «Кўнгил ва гул», «Мисли гул япроғидек...», «Куйган дилим» ва «Чимилдиқ» каби кўплаб шеърлари Тожикистонлик ва Ўзбекистонлик санъаткорлар томонидан қўшиқ қилиб куйланмоқда. Бугунги кунда унинг қўшиқларининг ўз мухлислари, ўз эшитгувчилари бор.

У аксарият шеърларида кўнгилга мурожаат қилади.

Юракнинг маҳзун тунлари

Унинг кувончу оғриқлари, дарду аламларини қаламга олади:

Кўнглим кулбасига ҳатто қил сиғмас,
Билмам қай томондан бу шамол елди.
Оҳ дўстим, билсанг гар заминга эмас,
Менинг ҳаётимга тийрамоҳ келди.

Инсоннинг қалби- ўзи бир олам... Ҳасанбой ана шу сиру синоатларга тўла оламни тинсиз-тинимсиз кезади. Уни кашф этиш йўлида машаққат чекишдан сира толмайди. Қалб оламининг кашшофи бўлиб изланади.

Ҳасанбой Ғойибнинг шеъриятида она меҳри, муҳаббатининг ўрни бошқача.

Энди менинг бошларимни силайди ким?
Сахарларда оқ фотиҳа тилайди ким?
Бир кун ўлсам «ўғлим» дея йиғлайди ким?
Сиз эдингиз бошимизга посбон, она.

Она меҳри, муҳаббати фарзанд учун берилган илоҳий бир неъматдир. Ана шу улуғ неъматга муҳтожлик, қўмсаш, соғинч ҳислари қалбини ўртаб юборган фарзанд нолалари Ҳасанбой тизган мисраларда ўзининг ёрқин аксини топган. Онанинг бағри фарзанд учун бир маъво, қаъба эканлигини шоир шеърларини мушоҳада қилганингизда чин юракдан ҳис этасиз.

Ҳасанбой шеъриятининг таҳсинга лойиқ яна бир жиҳати мумтоз адабиёт билан боғлиқлигидир. Унинг шеърлари каторида учрайдиган аксар ғазаллар бунинг яққол мисолидир. Унда шеъриятимизнинг бобокалонлари юрган йўлдан юришга, уларга хос бўлган баён қилиш услулларига интилиш бор:

Мисли гул япроғидек титраб турар бу жонимиз,
Гоҳо қисмат зарбидан қочмоққа йўқ имконимиз.

Ҳасанбой Ғойиб яратаётган шеърий гулдасталар, Тожикистондаги ўзбек адабиёти гулшанида очилган янги гул ифорини беради. Бу эса тожикистонлик ўзбекларнинг маънавий ҳаётида ўзига хос бир ҳодисадир...

Биз Ҳасанбойга ижодий парвозлар тилаймиз!

2004йил «Диёри Турсунзода» ҳафтаномаси

Алимардон Шоймардонов

ҲАЛОВАТИМ СЎЗДИР

-Шоирлик қисматдир,-дейдилар. Дарҳақиқат, шундай. Ҳақиқий шоир баҳор ва кузларни, тонг ва тунларни, атрофни, одамларни тинмай кузатади. Уларни шеърятга олиб киради ва ўзининг самимий туйғулари орқали ифодалайди.

Ҳасанбой Ғойиб ўзининг «Ирфон» нашриётида босилиб чиққан Янги шеърлар китобига «Кўнглим гуллари» деб ажойиб ном қўйибди. Бу шеъринг чечакларда ёшлик сурури, муҳаббат зам-замалари, шоир руҳининг майин таровати, товланишлари, эл-юрт ифтихори, оналар қалбининг юлдуздай ёруғ орзулари бор.

«Кўнглим гуллари» Ҳасанбой Ғойибнинг тўртинчи китоби. Унинг бу шеърлар тўплами олдингиларидан мазмун ва моҳияти билан фарқ қилади. Бетакрор шоир сифатида шаклланаётганидан далолат беради. У ўз шеърларида ўзгалар дардида ёнишни, халққа наф келтиришни ўз олдига мақсад қилиб қўяди. У давр, замон муаммолари билан яшайди.

«Шеърят инсон қалбининг кўзгуси, унга қанот берувчи омил экан, шоирнинг биринчи вазифаси кишилар кўнглига таскин ва нур олиб кириш, дардига ҳамдард бўлиш, унга куч ва мадад беришдир»-деган эдилар устоз шоиримиз Эркин Воҳидов.

Ҳасанбой буни яхши тушунади. Ишонч билан айтишимга сабаб, уни талабалик йилларидан яъни, 59-хунар- техника билим юртида таҳсил олиб, аъло баҳоларга ўқиб юрган кезларидан бери яхши биламан. Зеро, унинг шеърларида ифода этилган самимият кишига ёруғлик ва қувонч бағишлайди.

«Диёри Турсунзода» ҳафтаномаси , 2007йил

Ҳабибулло Дўстов
Адабиётшунос Тоҷикистон
журналистлар иттифоқи аъзоси

РУҲИЯТ ҲОСИЛАСИ

Ҳақиқий шеър руҳиятнинг, руҳнинг ҳосиласидир. Шеър инсон кўнглини самовий туйғуларга ошно этади. Ёлғиз бедор қалбларгина шеърятга ошно бўла оладилар. Дили шеър ишқи билан ёнган кўнгишлар сўз ҳажри пиллапояларини сабртоқат билан босиб ўтишга ўзида керакли куч топаолишлари мумкин. Кўлимда Ҳасанбой Ғойибнинг «Рухим ранглари» шеърӣ тўплами. Бу тўплам Душанбе шаҳридаги «Нафосат» нашриётида чоп этилган. Ҳасанбойнинг ижоди билан кўпдан бери танишман, унинг ижодини мунтазам кузатиб бораман. Ениқ шеърлари, ёруғ сўзлари бор. Унинг шеърӣяти мадҳиябозлик, қофиябозликдан мосуво. Инсоннинг дарду аламларини, муҳаббату нафратларини, иймону эътиқодини реал бўёқларда тасвирлайди. Шоирнинг лирик қаҳрамони абадийликка интилади, хою- ҳаваслар кули бўлишдан қочади:

Ҳеч ким бўлмайди устун,
Юмалоқ ер шарига.
Сингиб кетамиз бир кун,
Абадият бағрига
дейди шоир.

Фоний дунё. Ҳа, «Дарвеш этагининг гарди ҳам қолмаган бевафо дунё». Бу оқсоч очун не-не устунликка даъвогарларни кўрмаган дейсиз. Вале барча-барчалари «фано туфроғи» бўлганлар.

Ҳасанбой Ғойиб шеърларида руҳӣ огоҳликка даъват бор.

Шоир лирикасининг мавзулари турфа хил. Ватан, Она, Ишк, Ҳижрон, Висол, Соғинч, Иймон, Эътиқод. Ижодкор фикр ва оҳанг мутаносиблиги йўлида ижодӣ курашдан бир зум бўлса-да ортга чекинмайди. Энг асосӣysi, шоир ижодида унинг ўзлиги бўй таратиб турибди. Шеърӣятнинг машаққатли, ранжли, аммо нурли манзилларида шоир дўстимизга камёблик тилаб қоламиз.

15.02.2003йил. «Регар» Ҳафтаномаси.

Жўракул Ҳакимов

32-ўрта мактабнинг тил ва адабиёт ўқитувчиси

РУҲНИНГ ТИНИҚ ОҲАНГЛАРИ

Шоирлик- касб эмас, балким қисматдир. Буни янада соддарок қилиб айтадиган бўлсак, бу ҳилқат ичра Эгам ато этган дарддир, жабрдир. Ана шундай дард билан фано сахросинда жабр тортиб, шеър янглиғ бебаҳо гавҳарларни элига тортиқ этаётган шоирларимиздан бири Ҳасанбой Ғойибдир. Ҳасанбойни ёшлигидан яхши биламан. Чунки у бевосита бизнинг мактабимиз адабий жараёнида изланди, камол топди. У ёниб, қалб билан ёзадиган шоир. Шеъринат мулкига кадам қўйган дақиқалариданоқ ижодкор масъулиятини буюк эътиқод, муборак илҳом деб билди. У нима ҳақда ёзмасин, ана шу муқаддас таомилга риоя қилади-аввал айтилган сўзларнинг янги бадиий имкониятларини кашф этади. Ҳар қандай қийин вазиятларда ҳам ҳақиқат ва самимиятга содиқ қолиб, муаммоларга ва ёхуд шафқатсиз саволларга ҳам ошқора, рўй-ростлик нуқтаи назаридан ёндошишни ижод учун зарурият деб билади:

Юпанч йўқдир дил туғёнига,
Жудоликдан эгилган бошим.
Мўминхўжа қабристониди,
Ётар менинг қуёшим.

Ҳаётнинг ана шундай зарбаларига дош бермоқлик тасаввуф таълимотида Яратганга иймон-эътиқоддан деб тушинилади.ва шоир бунга ўзи ҳам иқрор бўлиб,Оллох наздида тиз чўқади:

Комил инсон бўл, деди Оллох,
Яратганда Одам Атони.
Айб қилса ҳам бўлиб хайрихох,
Кечирди у қилган хатони.
Ҳамду сано ўзига лойиқ,
Ҳар бир иши мақтовга арзир.

Кечиримли, узрли бўлмок,
Бандаларга қиёмат қарздир.

Истеъдодбилан ёзилган шеър тайёр қолипларгатушмайди, дейишади. Бу бир қараганда ғайритабиийдек туюлади. Ундаги кўп нарсаларни ҳазм қилиш қийиндек кўринади. Дастлаб ғайритабиийдек туюлган нарса аслида табиийликнинг янгича кўринишидир. Янгиликни тўғри англаш ва баҳолаш борасида эса доимо ҳам тўғри йўл тугилавермайди. Ёшлар поэзияси атрофида бўладиган жуда кўплаб баҳс- мунозараларда иштирок этаман. Шу кеча-кундузда Ҳасанбойнинг шеърлари ҳамманинг диққат марказида: кимдир бу шеърятни ҳазм қилолади, кимдир йўқ. Айтишади-ку, «Ҳар ким дунёни ўз қаричи билан ўлчайди» деб.

Ҳақиқат юзасидан айтадиган бўлсак, Ҳасанбой дастлабки шеърлариданоқ сўз айтиш масъулиятини ҳис қилиш билан бирга уни қандай айтиш санъатини ҳам поғонама- поғона эгаллаётган истеъдодли ёшлардан. Шеъринг мажмуасидан ўрин олган ҳар бир шеърда ишлатилган сўз шеърнинг турли нуқталарида турлича жилваланади, янги маънолар ташийти:

Кетса ҳамки кучу қувват билаклардан,
Иймон шами ўчмаса бас юраклардан.
Дерлар, орзу-умид билан тирик инсон,
Айирмасин бизни ёруғ тилаклардан.

Ҳасанбойнинг лирик қаҳрамони- табиат гўзаллигидан хайратга тушадиган ва мана шу гўзаллик қатида руҳнинг рангин манзараларини кўришга муштоқ инсон. У беғамликни, лоқайдликни умуман ёқтирмайди. Лирик қаҳрамон наздида умр шунчаки берилмаган. Яшаш- бу ҳаётда фаол иштирок этиш, ўз изини, ўз сўзини қолдириш демакдир. Бу- шоир лирик қаҳрамонининг миссияси:

Вақт қарвони ўтар экан,
Шиддат билан бетўхтов.
Мақсад сари интил, руҳим,
Гарчи йўлда кўпдир ғов.
Таслим бўлма, кўрқувни енг,
Шунда йўл равшан бўлар.

Сен ўзинга ишонган кун
Ғолиблик ўзи келар.
Бу лирик қаҳрамон олами билан танишар эканмиз,
курашчан инсон қалбидаги турли зиддиятларга дуч келамиз:
Улуғ боболарнинг қутлуғ изидан
Бормадик “эскилик сарқити ” дея.
Ишониб иблиснинг ёлғон сўзига,
Иғво тошин отдик кўхна мозийга.
Аммо зулматнинг – да ёруғ куни бор,
Ёлғон ақидалар бўлди чил – парчин.
Магар Худо бордир, унинг дини бор,
Бугун юрт мустақил, ихтиёр эркин.
Бу эркинлик ҳалқимизга ўзлигини қайтариб берди.
Бундан фахр ҳиссини туйган шоир элни муборак кунларнинг
шукронасини қилишга чорлайди:

Ватанга қайтдилар валийлар руҳи,
Эрта кеч таралар муборак овоз.
Муборак онларга шукрона айтиб,
Ибодат қил, элим, мўминларга хос.

Юқорида таъкидлаганимиздек, шоир шеъриятни тангри ато этган қисмат ва шу билан биргаликда илоҳий бир неъмат деб билади. У ёзар экан манфаат учун ёхуд таъма илинжида ёзмайди. Буни Ҳасанбой ўзининг «Шоирлик» шеърида ёрқин ифодалагандир:

Шоирликни маддоҳлик билиб,
Қалам тутган булҳаваслар кўп.
Топган сўзни қофия қилиб,
Мадҳиялар ёзишар тўп-тўп.
Англолмаслар, шоирлик асли,
Худо берган дарддир, жабрдир.
У таъмага бўлмагай таслим,
Шоир қалби улкан қабрдир.
Фақат ёниб битса ярашар,
Она юртни қуйлаб қасида.
Шоир таъма либосин ташлар,
Шеъриятнинг бўсағасида.

2003йил

Адабий бадиий нашр
Ҳасанбой Ғойиб

ЮРАКНИНГ МАҲЗУН
ТУНЛАРИ

шеърлар



Қоғаз бичими 60x84 $\frac{1}{16}$ Шартли босма табағи 15,4.

«Графика» Полиграфияси
Қўрғонтеппа шаҳри Қаҳҳоров кўчаси 3.
www.grafika.tj

Қўрғонтеппа-2012

Муаллифлик ҳуқуқи Тожикистон Жумҳурияти
қонунлари ва ҳалқаро нормалар билан ҳимояланади.

